

СРЯДА, 24 МАРТ 2010 г. CR\810738EN.doc**ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK***Председател**(Заседанието се открива в 15,05 ч.)***1. Възобновяване на сесията****Председател.** – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 11 март 2010 г.**2. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола****3. Подписване на актове, приети по процедурата на съвместно вземане на решение: вж. протокола****4. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола****5. Внесени документи: вж. протокола****6. Отпаднали писмени декларации: вж. протокола****7. Предаване на текстове на споразумения от Съвета: вж. протокола****8. Въпроси за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола****9. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола****10. Ред на работа****Председател.** – Окончателният проект на дневен ред, изготвен на 11 март 2010 г. от Председателския съвет съгласно член 137 от Правилника за дейността, е раздаден.

Със съгласието на политическите групи предлагам следните промени:

*********Mario Borghezio (EFD).** – (IT) Искам само да уведомя председателя — вече го направих писмено — че извънредната комисия по финансовата криза неправомерно изключи експерта и известен демограф професор Bourcier de Carbon без причина, описвайки го като неподходящ човек.

Считам, че става въпрос за изключително сериозен случай на изключване на лице по идеологически съображения от позицията на експерт в една от комисиите на Европейския парламент...

*(Председателят отнема думата на оратора)***Председател.** – Г-н Borghezio, това не е процедурен въпрос, тъй като говорим за пленарна сесия. Отправляйте подобни въпроси на заседанията на комисиите, когато могат да се разгледат, но в пленарно заседание процедурните въпроси трябва да касаят работата ни в пленарната зала, а не работата в комисиите.**William (The Earl of) Dartmouth (EFD).** – (EN) Г-н председател, на 11 март в разискването относно политиката за Арктика, когато оставаше още четвърт от времето ми за изказване, моят микрофон беше изключен от председателстващия колега либерал и демократ от групата ALDE. Това е почти без прецедент.

Г-н председател, вече Ви изпратих писмо — на което не съм получил отговор — и искам да Ви попитам съгласно кой член микрофонът беше изключен и защо беше уместно прилагането на този член. Единствено отправях законни — и в действителност обосновани — политически коментари, с които председателстващият

колега от групата ALDE не се съгласи. Затова микрофонът беше изключен. Ако Европейският парламент цензурира политическия коментар, то престава да бъде парламент.

Председател. – Заместник-председателят на Парламента, който тогава председателстваше заседанието, приложи правилно процедурата съгласно член 20, параграф 2 от Правилника за дейността. Ще отговоря писмено на писмото, което ми изпратихте.

Четвъртък

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) поиска да се отложи за следващата сесия гласуването по предложението за резолюция на Председателския съвет относно прехода към Договора от Лисабон на неуредените междуинституционални законодателни процедури. Така че искането е за отлагане на гласуването.

József Szájer (PPE). – (EN) Г-н председател, поискахме отлагане на гласуването по предложението в интерес на залата. Първоначално се съгласихме за включването му в дневния ред, предполагайки, че всичко е наред. Но процедурата беше бърза и междувременно научихме, че не са проведени надлежни консултации с всички комисии по въпроса. Предложението е на групата PPE, но някои от комисиите искат повече време за този много важен и сложен въпрос независимо колко е спешен. Затова искаме гласуването по него да бъде отложено.

(Парламентът прие на искането)

(Редът на работа е приет)⁽¹⁾

11. Приветствие с добре дошли

Председател. – Имам специална новина за вас. Искам да приветствам сърдечно с добра дошла делегацията на Панафриканския парламент, водена от заместник-председателката му, г-жа Muguenyi. Те ще присъстват на заседанието ни. Моля, добре дошли.

(Ръкопляскания)

Вторият заместник-председател на Панафриканския парламент и председател на делегацията за отношенията с Европейския парламент. Нашите два парламента работят в тясно сътрудничество и присъствието ви тук днес за нас е удоволствие.

Искам да използвам възможността да ви благодаря за поканата да се обърне към Панафриканския парламент на заседанието му след три седмици. За съжаление, няма да мога да присъствам, но ще ви изпратя писмо по случая. Сигурен съм, че ще имаме възможност да се срещнем отново.

Още веднъж, горещо приветствам всички вас.

12. Подготовка на заседанието на Европейския съвет (25-26 март 2010 г.) (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по изявлението на Съвета и на Комисията относно подготовката на заседанието на Европейския съвет (25-26 март 2010 г.).

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, в първите месеци на 2010 г. ставаме свидетели на изключително силна динамика в Европейския съюз в разгара на най-сериозната икономическа криза от осемдесет години. В същото време прилагаме нов Договор, Договора от Лисабон, създаваме нови институции и извършваме много голяма промяна в регулирането на нашите икономически системи.

Това се случва понякога безпорядъчно, в отговор на големите предизвикателства, които срещаме по пътя си; като в момента например състоянието на гръцката финансова система. Но Европа отговаря на положението, като създава нови икономически инструменти на политиката във всички области.

⁽¹⁾ За други изменения в реда на работа: вж. протокола.

Затова понякога е трудно човек да си представи цялото, но се създава един напълно нов начин за справяне с изключително сложната икономика на 21 век чрез европейски подход.

По същия начин отговорихме на много сериозната криза — с незабавна реакция по отношение на вливане на публични средства в европейските икономики, което доведе до големи дефицити.

По същия начин предприехме — и сме тук, в Парламента, за да я одобрим — цялостна реформа на надзора върху финансовата система.

По същия начин съгласуваме икономическите политики. Комисията обяви, че ще внесе предложение за съгласуване на икономическите политики, особено в рамките на еврозоната. Освен това сме свидетели и на много решителни и ясни действия от страна на Европейския съюз в подкрепа на финансовата стабилност в еврозоната. На 11 февруари беше поет политически ангажимент да се консолидира и поддържа финансовата стабилност на еврозоната.

Тук безспорно се включва и друга инициатива: ангажиментът за нова стратегия за растеж и създаване на висококвалифицирани работни места. Това ще е основната тема на работа на Европейския съвет през уикенда; стратегията, която беше ясно формулирана и описана от Европейската комисия в документа от 3 март и която ще бъде проучена по същество от държавните и правителствени ръководители по време на пролетния Съвет, основно от гледна точка на т. нар. „стратегически цели“. Това са стратегическите цели, които Европейската комисия посочи в документа си, като например въпросите, свързани със заетостта, инвестициите в научноизследователската и развойна дейност, изменението на климата и енергетиката, ранното напускане на училище, образованието като цяло и бедността. Освен това Европейският съвет ще се занимае и с въпроса за управлението, който считаме за един от слабите моменти на т. нар. Лисабонска стратегия. Съветът желае управлението да се върти около собственото му политическо ръководство и действията на Комисията по отношение на надзора над изпълнението на поетите от държавите-членки ангажименти. Разбира се, в тясно сътрудничество и наблюдение от страна на Европейския парламент и на институциите на Съюза като цяло.

Това основно ще е целта на заседанието на Европейския съвет през уикенда, включително и също толкова важната борба с изменението на климата, в която ЕС продължава да бъде лидер. Европейският съюз запазва своята водеща позиция в борбата с изменението на климата; така трябва да бъде, трябва да продължи да притежава лидерството. Налице е и количествен ангажимент към т. нар. „бърз старт“. Затова да се надяваме, че Европейският съвет ще го определи количествено и ще го потвърди, за да помогнем и на развиващите се страни в борбата с изменението на климата през следващите няколко години. Ангажимент на развитите държави е да си сътрудничат по принцип с все още неразвитите, за да стигнем всички до много важната конференция в Канкун при най-добри условия. На конференцията Европейският съюз трябва — повтарям — да запази сегашното си лидерство, без което споразуменията от Копенхаген, които считаме за недостатъчни, нямаше да бъдат постигнати.

Държавите-членки единодушно потвърдиха отново, че са напълно съгласни с тези цели и че искат недвусмислено да постигнем правно обвързващи ангажименти на конференцията в Канкун в Мексико.

Държавните и правителствени ръководители до голяма степен ще се занимават с тези въпроси. Също така е възможно — заради случващото се в момента, когато европейските институции като цяло обмислят как да се справят с кризата, свързана с т. нар. гръцки случай — да обсъдят въпроса за финансовото положение в Гърция и за рефинансиране на държавния дълг на страната. Несъмнено ще бъде повдигнат и този въпрос, защото той е част от политически ангажимент, поет от Европейския съюз на 11 февруари на равнище държавни и правителствени ръководители. Това е политически ангажимент в подкрепа на финансовата стабилност на еврозоната, смисълът на който е, че ако е необходимо да се приемат конкретни мерки за запазване на финансовата стабилност, те ще бъдат приети.

Това е във всеки случай принципът, който ще се има предвид на заседанието на Европейския съвет този уикенд.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, днес наистина е много добра и навременна възможност да се срещнем — ден преди важното пролетно заседание на Европейския съвет. Имаме интересни задачи пред нас. От голямо значение за тях е жизнената и категорична подкрепа на Европейския парламент. Предвид това искам да благодаря и да поздравя Парламента за резолюцията относно „Европа 2020“, която беше приета в Страсбург преди две седмици с широка подкрепа от партиите.

Използвам възможността да благодаря и на испанското председателство на Съвета за подкрепата за стратегията „Европа 2020“. Подкрепата им беше ясно изразена по време на различните заседания на Съвета на министрите.

Сега за Европейския съвет: считам, че всеки Европейски съвет трябва да направи две неща. Трябва да покаже, че отговаря на текущите нужди, и да работи по дългосрочната стратегическа рамка и дългосрочните стратегически цели на Европа.

Кризата породила известни неотложни притеснения за общините, работниците и предприятията в цяла Европа. И както знаем, публичните финанси на национално равнище са под безпрецедентен натиск. Европейският съюз трябва, разбира се, да се справи с тези въпроси, включително и с финансовата стабилност. Ще се върна към това отново по-късно.

Европа не трябва да допусне грешката да пренебрегне нуждата да работи сега, за да доведе до дългосрочни промени. Затова Европейският съвет ще се занимае с две от нашите най-очевидни дългосрочни предизвикателства: икономическото ни бъдеще и изменението на климата.

Вече заедно обсъдихме стратегията „Европа 2020“ в Парламента. Вашият принос и ангажимент ще бъдат необходими за постигането на амбициите ни за интелигентен, устойчив, приобщаващ растеж. Същото важи и за приноса на Европейския съвет.

Равнището на нашата амбициозност трябва да се определя от мащаба на предстоящите задачи. Трябва да покажем, че разполагаме с нужната визия и последователност да действаме. И трябва да можем да го обясним, да покажем на хората, че нашите действия ще имат значение, когато трябва. Затова считам, че е изключително важно Европейският съвет да определи ясни цели тази седмица.

Целите, представени от Комисията, бяха внимателно подбрани. Касаят необходимостта да се повиши равнището на заетост, да се инвестира повече в научни изследвания и иновации, да се постигнат целите в областта на климата и енергетиката до 2020 г., да се подобрят резултатите от образованието и да се преборим с бедността.

Това са пет главни цели, които определят точно задачите, които касаят хората и които показват, че Европейският съюз реформира области, които, всеки знае, са важни. Това е свързано и с политическата воля за справяне с трудни проблеми.

Разбира се, целите трябва да бъдат постижими. Те трябва също да изискват допълнителни усилия в сравнение с досегашните, признание от държавите-членки, че е необходима промяна, и аз ще се опитам да предам на Европейския съвет неотложността на сегашното икономическо състояние на Европа и необходимостта от реформи за по-устойчиви, по-приобщаващи икономика и общество в Европа.

Това, което е наистина важно, са мерките, които всяка държава-членка ще предприеме за насърчаване на своя темп на растеж и за справяне с недостатъците, които, всички знаем, са налице. Необходими са национални мерки за справяне с националните проблеми, определени в съответствие с националните обстоятелства и при пълно зачитане на субсидиарността, но в обща европейска рамка.

Ако има поука от финансовата криза, то тя е, че всички в света сме взаимно зависими. Така че не можем да приемаме принципите на взаимозависимост в световен мащаб, а да ги отхвърляме при обсъждане на европейско равнище.

Също и обща рамка, подкрепяна и стимулирана от конкретни мерки на Европейския съюз, които наричаме в нашия документ „водещи инициативи“.

Водещите предложения ще покажат действията на равнище Европейски съюз в ключови важни области като цифровото развитие, иновациите, ефективното използване на ресурсите и промишлената политика — и, разбира се, в някои случаи ще помогнат и за постигането на цели на национално равнище.

Това, което предлагаме, е нов курс. Благодарение на Договора от Лисабон можем да предприемем нов подход за икономическо съгласуване, засилено икономическо управление на Европа — такова, което предоставя нужната свобода за действия на национално равнище, но има силно европейско измерение, и което използва всички инструменти на европейско ниво, за да даде силен тласък на икономиката. Приемането на този подход ще е истинското изпитание за Европейския съвет.

Окуражен съм от резултатите от неформалния Европейски съвет. Надявам се, че европейските ръководители ще присъстват и ще кажат „да“, когато трябва да се отговори на предизвикателствата в колективен дух.

Относно изменението на климата знам, че Парламентът споделя моето убеждение, че това не е тема, която може да бъде оставена на заден план. Трябва да я запазим начело в нашия дневен ред.

Европейският съюз е водещ и все още е — единствено нашите ангажменти за намаляване на емисиите са ясно подкрепени от механизми за тяхното постигане; ние сме най-големият дарител на помощ за развиващите се страни за справяне с проблемите, свързани с климата. Така че нека спрем да премисляме Копенхаген и да поемем инициативата за пореден път.

Нужна ни е ясна, единна и амбициозна позиция. Затова Комисията представи съобщение относно необходимите действия за съживяване на международните преговори. В същото време членът на Комисията Хедегард започна серия от консултации с нашите ключови партньори.

Така че трябва да положим сериозни усилия, за да постигнем напредък в Канкун, надграждайки важното споразумение от Копенхаген. Трябва да запазим Киото в дневния ред, но ясно да заявим, че той може да се оценява само след постигане на глобално споразумение, не и преди това. Трябва да ускорим по-нататъшните действия и да изградим доверие, най-вече с развиващите се страни, поради което спазването на обещанията ни за незабавен старт на финансирането е толкова важно.

И в същото време ще продължим да прилагаме нашия пакет от документи „20-20-20“, показвайки в частност съвместимостта му с работата по икономическата модернизация и реформата, заложи в Стратегията 2020.

Тези две области показват ясно как европейците очакват от политическите лидери на Европейския съюз да действат. Убеден съм, че ако имаме волята да бъдем смели, можем да покажем Европа като решаваща сила за изграждането на правилното бъдеще за нашите граждани.

В същия дух ще представя на Европейския съвет някои от основните предизвикателства пред Г-20, чиято среща ще се проведе през юни в Канада. Всъщност не трябва да забравяме, че някои от въпросите са европейски, но трябва да се разглеждат и на глобално равнище.

Финансовата стабилност и финансово-икономическото положение в Гърция не са в официалния дневен ред на предстоящия Европейски съвет. Въпреки това, честно казано, не виждам как е възможно държавните и правителствени ръководители, особено в еврозоната, да пренебрегнат въпроса. Затова нека изложим позицията ни по темата.

Гърция понастоящем е в процес на коригиране на прекомерния си бюджетен дефицит. Значителното намаляване на дефицита е от решаващо значение и Гърция предприема мерки в тази посока. По-конкретно Гърция предприема мерки, водещи до намаляване на дефицита през тази година с 4% от БВП. Фискалната мярка е в съответствие с курса за действие, препоръчан от Комисията и Съвета и потвърден от Съвета на 16 март. Естествено фискалните усилия на Гърция трябва да продължат; това е единственият начин за постигане на траен спад в цената на финансирането на дълга.

В отговор на финансово-икономическото положение в Гърция на неформалното заседание от 11 февруари държавните и правителствени ръководители заявиха, че държавите-членки в еврозоната ще предприемат решителни и координирани действия, ако е необходимо, за запазване на финансовата стабилност в еврозоната като цяло.

Комисията счита, че е подходящо да се създаде, в рамките на еврозоната, инструмент за координирани действия, който може да се използва за оказване на помощ на Гърция в случай на нужда. Трябва да е ясно, че създаването на такъв механизъм не предполага автоматичното му използване. Създаването на такъв механизъм е и въпрос на отговорност и солидарност.

Солидарността е двупосочна. Гърция понастоящем полага икономически усилия и подкрепяйки тези усилия, помагаме не само на Гърция, но и на стабилността на еврозоната като цяло. Рамката за координирани действия трябва да се разбира като предпазна мрежа, която да се използва едва след като всички други средства за предотвратяване на криза са изчерпани, включително преди всичко са изчерпани действията в областта на политиката на национално равнище.

Извън техническите аспекти всяко евентуално решение трябва да засилва и укрепва единството и съгласуваността на еврозоната и нейното управление. Световната икономика се нуждае от стабилност. Еврозоната е зона на стабилност и е важно да бъде допълнително засилена способността ѝ да гарантира стабилност. Може да се наложи да прибегнем до междуправителствени инструменти за някои въпроси, но те трябва да бъдат интегрирани в обща европейска рамка.

Твърдо съм убеден, че отговорът на специфичните предизвикателства ще бъде изпитание за европейските лидери и техния ангажмент към Европейския — и паричния — съюз. Залогът е важният принцип на

финансова стабилност, който е основен по отношение на еврото; а еврото е едно от най-важните творения на европейския проект и европейския структурен процес досега.

Надявам се проблемът да бъде решен в дух на отговорност и солидарност. Това е европейският начин да го направим.

(Ръкопляскания)

Joseph Daul, от името на групата PPE. – (FR) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, г-н председател на Комисията, госпожи и господа, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) очаква от Европейския съвет да потвърди европейската солидарност по недвусмислен начин, като същевременно накара всеки да поеме своите отговорности.

Групата PPE също така очаква от държавните и правителствени ръководители да изготвят своята пътна карта, за да изведат Европа от кризата. До каква степен желаят да си сътрудничат и кои граници не желаят да преминат? Считат ли, че възстановяването на растежа и заетостта зависи от наистина общи действия с нужните за целта ресурси или предпочитат да действат самостоятелно по отношение на иновациите, образованието, обучението, подкрепата за малките и средните предприятия и борбата с безработицата и бедността с твърде познатите последици от това?

Ще ви напомня, че нашите държави-членки през 2000 г. се съгласиха с приоритетите на Лисабонската стратегия. Въпреки това, тъй като не предвидиха ресурсите, защото не взеха целите на сериозно, сега изоставяме с много години и всичко стана както го предвиждахме, но извън Европа.

Затова моята група очаква от Европейския съвет не само думи, а да обърне сериозно внимание на нашите общи икономически цели въз основа на предложенията на Комисията за 2020 г., изменен вариант на които Парламентът ще предложи през юни.

Обратно към солидарността, за която много се каза в последните седмици и която е същността на европейската интеграция — от създаването на единния пазар, през еврото, до общата отбрана. Солидарността се демонстрира от началото на финансовата криза и не трябва да се отказва на гръцките ни приятели или на която и да е друга държава от ЕС, която среща същите трудности.

Тази седмица е наложително да бъде намерено европейско решение на кризата и то трябва да бъде базирано на Общността — повтарям, решение, базирано на Общността — което трябва да е в съответствие с европейските разпоредби и в рамката на европейските механизми за предоставяне на финансова помощ. Освен това ако искаме, можем да включим дори и Международния валутен фонд в тази рамка, но винаги в съответствие с европейските разпоредби. В интерес на всички е да гарантираме стабилността на Европа и на европейската валутна система.

Госпожи и господа, обратната страна на Европа е солидарността, а предната — отговорността. Отговорността е всяка държава-членка да гарантира точни и надеждни публични отчети. Също и гражданите на държави, изправени пред временни проблеми с плащанията, да правят жертви, да се включат в общите усилия за връщането на публичните финанси в правия път и да приемат реформите, които са необходими за постигането на същото, колкото и тежки да са те.

С други думи, да, Европа трябва да прояви солидарност с Гърция. Трябва да гарантира, че Гърция ще излезе от трудния период. Но и Гърция също трябва да проведе вътрешните реформи, необходими в краткосрочен и в средносрочен план, както и за да оправдае солидарността, при това тя в действителност ги предложи в парламента вчера. Сега остава да ги приложи.

Г-н председател, госпожи и господа, кризата ни принуждава да направим промени. Първата промяна касае Комисията, която призовавам да упражнява в пълна степен и най-вече авторитетно ролята си на пазител на Договорите. Критериите на Пакта за стабилност и растеж трябва да се приложат и Комисията трябва да го гарантира. Залата ще я подкрепи в тази трудна задача.

Втората промяна касае управлението на нашите публични финанси. В период на растеж всеки счита, че има правото да провежда собствена бюджетна, данъчна и социална политика, без да го е грижа за останалите. В период на криза обаче харчилите най-много призовават за солидарност онези, които са били, да речем, по-разумни.

Това може ли да продължи? Не мисля. Време е държавите-членки да съгласуват своите бюджетни, данъчни и социални политики по-добре и нека не се страхуваме да заявим: искаме по-голямо европейско управление.

Съгласуването единствено ще направи прилагането на принципите, основани на солидарност, по-лесно, по-справедливо и по-естествено.

Г-н действащ председател на Съвета, приканвам Ви да предприемете инициативи в тази насока. Както знаете, имам известен опит: винаги по време на криза се дава тласък. В разгара сме на истинска криза що се отнася до нашите граждани и положението на място. Имаме нужда от политическа смелост.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, *от името на групата S&D. – (DE)* Г-н председател, европейската среща на върха трябва и ще се занимае с кризата в Гърция. Това е очевидно. „Интернешънъл хералд трибюн“ (International Herald Tribune) пише нещо интересно във водещата си статия днес: „Гърция обеща да си напише домашното и да балансира бюджета си“. Държавите-членки от еврозоната поставиха условие за своята солидарността Гърция да се съобрази с техните искания в това отношение.

Гърция отговори, пише „Интернешънъл хералд трибюн“. Държавите-членки на еврозоната не го направиха — и по-специално Федерална република Германия, която отказва да спази обещанието си. Това първо.

(Ръкопляскания)

Председателят на Комисията с основание говори за предпазна мрежа. Не става въпрос за прехвърляне на парите на данъкоплатците в Германия, Франция, Италия или в която и да е друга държава в хазната на Гърция. Не това е целта. Въпросът е да се даде възможност на Гърция да заеме пари на международните пазари при същите лихвени проценти, както за другите държави. Лихвените проценти са обикновено от 2,5 до 3%. В резултат на спекулациите, причинени от липсата на солидарност с Гърция, страната плаща 6%. Казано просто, опитите на Гърция да балансира бюджета си пълнят джобовете на спекулантите на международните финансови пазари.

(Ръкопляскания)

Това означава, че хората там са ограбвани. Глупаво е, защото ако се превърне в прецедент, ако липсата на солидарност позволи да се спекулира с държава от еврозоната, чийто дефицит е толкова голям, че в крайна сметка вътрешната солидарност е неустойчива и Международният валутен фонд трябва да се намеси, то тогава Гърция ще бъде само пролог. Спекулантите ще насочат вниманието си след това към Италия, Обединеното кралство и Испания. Ако не искаме да станем свидетели на огромен пожар, сега трябва да покажем солидарност с Гърция.

Следователно солидарността с Гърция — и това е послание, което трябва да предадем на германския канцлер в частност — има икономически смисъл. Не става въпрос за предоставяне на помощ заради самата помощ.

(Ръкопляскания)

Следователно не можем да освободим г-н Барозу от това задължение, заявявайки, че Международният валутен фонд сега трябва да се справи. Комисията трябва да предложи как да постигнем осезаема стабилизация в рамките на еврозоната. Комисията направи добри предложения и считам, че Съветът трябва да се съгласи с тях. Те не включват призоваването на Международния валутен фонд. Защо? Способни сме сами да решим проблема в еврозоната.

Освен това съм удивен, че канцлерът Меркел включва в играта Международния валутен фонд. Германската федерална банка — която за немските консерватори е като Ватикана за католиците — пише в месечния си мартенски доклад, че финансовата помощ от Международния валутен фонд за решаване на структурни проблеми — като например пряко финансиране на бюджетен дефицит или на рекапитализацията на банка — е несъвместима с мандата му. Това е цитат от Германската федерална банка. Противно на изявленията на министъра на финансите, германският канцлер казва, че Международният валутен фонд трябва да реши проблема. Това не е правилният път за следване.

Сега трябва да изпратим послание до международните пазари: можете да спекулирате, колкото искате, но няма да разрушите еврозоната. Спекулациите няма да престанат, докато не изпратим това послание. За да е ясно за какъв тип спекулации говорим, отново трябва да обърнем внимание на суаповете за кредитно неизпълнение. Това не е нищо повече от игра: застраховам се срещу пожар в къщата на съседа. Ако тя изгори, получавам парите от застраховката. Ако се застраховам, в такъв случай ще имам законен интерес къщата му да изгори.

Не можем да прилагаме принципа на Флориан — „Св. Флориан, пощади моята къща, изгори другите“ — в Европейския съюз. Ето защо солидарността с Гърция е акт за стабилизиране на еврото в еврозоната. В края на

краищата трябва да решите дали искате да имате европейска солидарност или да се предадете на кабинетна политика. Не искам да си приписвам фразата, но ви призовавам всички да чуете внимателно следния цитат от Волфганг Мюнхау пред „Файненшъл таймс Дойчланд“ — който не е социалистически вестник, а човекът не е социалдемократ: „Когато европейските потребности се сблъскат с немския популизъм, нека изберем европейските потребности“.

(Ръкопляскания)

Guy Verhofstadt, от името на групата ALDE. – (FR) Г-н председател, считам, че изводът, който можем да си извадим всички ние — групата на Европейската народна партия (Християндемократи), Зелените, социалистите, либералите и всички други групи, освен групите на евроскептиците, които вероятно са доволни от случващото се понастоящем в Европа — е, че е нужна по-голяма яснота в рамките на Европейския съвет.

Битката бушува вече от седмици извън европейските институции по въпроса какво трябва да се направи, за да се помогне на Гърция и на еврозоната. Никога преди не сме го виждали: вече от седмици вместо взети решения, има кавга относно мерките, които трябва да бъдат предприети, и се говори надълго и нашироко.

Нещо повече, г-н председател. Имам чувството, че за четири дни някои членове на Съвета нанесоха повече вреда на европейския проект, отколкото всички евроскептици взети заедно за четири години. Такова е усещането ми днес.

(Ръкопляскания)

Единственият начин да се промени и да се спре това е да се вземе твърдо решение въз основа на предложение на Комисията. Доволен съм, че г-н Барозу днес обяви, че ще предложи решение на Съвета, решение — повтарям думите на г-н Daul — което трябва да е европейско и основано на Общността и което не включва исканията, отправяни от месеци, а именно да се вземат пари от данъкоплатците и да се дадат на Гърция. Не става въпрос за това. В действителност става въпрос за необходимостта от европейски инструмент, който да позволи намаляване на лихвените проценти по държавните облигации на Гърция. Най-добрият начин за това не е просто една страна — Гърция — да издава държавните облигации, а да ги издава на европейско равнище, тъй като Европа разполага с ликвидност и надеждност.

Два елемента имат значение от гледна точка на това, да знаем какъв е лихвеният процент: ликвидността и надеждността. Европа разполага с необходимата надеждност и ликвидност и въз основа на това ще бъде възможно да се свалят лихвените проценти за Гърция без нито едно евро от парите на данъкоплатците да отиде в Гърция. Това е абсолютно необходимо, г-н председател, защото днес разликата между германската ставка, която възлиза на 3,05%, и гръцката, която е 6,5%, е 350 базисни пункта. Единственият начин за намиране на решение е наистина да се предприемат необходимите стъпки за въвеждане на този европейски инструмент.

Втората причина, която обяснява това изискване, е, че усилията, които гърците ще положат — трябва да положат, длъжни са да положат — трябва да имат цел. Защото ако не бъде взето европейско решение, ако лихвените проценти не бъдат намалени, всички усилия, които гърците ще направят, в крайна сметка ще отидат за капиталовите пазари. Това ще се случи, ако не се вземе категорично решение на Съвета. Гърците ще положат усилия, ще реализират икономии и кой ще има полза? Спекулантите, капиталовите пазари и пр., тъй като ще имат много по-високи лихвени проценти.

(Ръкопляскания)

Ето защо Европа трябва да се намеси. Европа трябва да се намеси, за да гарантира, че мерките на Гърция за консолидация си заслужават. Те са необходими, но трябва и да си струват. Затова ние подкрепяме и затова целият Парламент сега трябва да подкрепи предложението, което Комисията ще направи, и да се надяваме, че членовете на Съвета ще си замълчат и ще го одобрят. На това трябва да се надяваме.

Rebecca Harms, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-н председател, искам накратко да припомня на всички още веднъж колко бързо — понякога за една нощ — решихме да измъкнем банките на Европа, когато бяха в беда.

Едва сега обаче обсъждаме условията за предоставяне на помощта. Все още не сме изяснили условията на възстановявания и задължения, нито сме определили по какъв начин банките ще бъдат контролирани. Имайки това предвид, трябва също да отбележа, че гръцката криза — кризата, пред която е изправено евро — е в действителност европейска криза и че от седмици и месеци текат обсъждания без европейците да могат да се

съберат и да вземат необходимите решения; за мен лично това е срамът. Като член на Парламента от Германия — надявам се слушате, г-н Langen — аз се срамувам от националното ми правителство.

Днес четем, че в Брюксел се провежда специална среща на върха, на която ще се вземат решения относно Гърция според волята на канцлера Меркел — това, което тя иска и което ще й позволи да се върне в Берлин от Брюксел като победител — на практика без да се обсъдят задоволителни решения с останалите. За мен това е безобразие. Това означава, че таблоидите и кабинетната политика са спечелили, и смятам, че трябва да помислим много внимателно — Вие също, г-н Langen, във Вашата германска делегация — дали въпросът „да бъде или да не бъде“ пред солидарността в Европейския съюз трябва да зависи от резултатите от проучванията на общественото мнение, които в момента се провеждат от германска партия, чийто член е германският канцлер, свързани с перспективите за изборна победа във федерална провинция на Германия.

Считам, че това напомня твърде много на популизъм и е недопустимо, че все още не е заявено, че държавните и правителствени ръководители ще се споразумеят по време на редовните заседания на Съвета в четвъртък и петък относно начина, по който еврозоната трябва да се справи с кризата в Гърция.

(Ръкопляскания)

Следя внимателно обсъжданията в Германия, миналата седмица посетих и Гърция и още веднъж искам ясно да кажа на гражданите на моята страна, на Гърция и на ЕС, че е време за солидарност; и че отсега нататък Гърция ще може да получи кредит при благоприятни условия само ако това не е еднопосочна улица. Дните, които прекарах в Гърция, ми показаха, че гръцкият народ сега има възможност да създаде по-добра държава. Държавата Гърция трябва да се възползва от кризата да въведе реални реформи. Няма да направим услуга на никого, ако сега покажем солидарност, без да призовем г-н Папандреу да направи още по-амбициозни реформи от обявените до момента. Както казах, гръцкият народ заслужава много повече.

Тъй като считам популизма за широко разпространен в Германия и за много опасен, искам да посоча и друга гледна точка: според нашия анализ продължителното съществуване на еврото — на единна валута — в дългосрочен план може да бъде гарантирано само ако европейците обединят и интегрират икономическите си политики. В противен случай конкуренцията за т. нар. твърди лихви, в случай на съмнение, винаги ще ни води към трудностите, пред които сме изправени в момента. Тогава ще трябва големи усилия и за пореден път нещата ще се влошат, г-н Langen. Трябва да обясним на нашите граждани необходимостта от интеграция.

Прекалено усложнихме въпроса, както при обсъждането на конституцията. Толкова сме доволни, че Договорът от Лисабон най-накрая е в сила, но когато се сблъскахме с първото предизвикателство след Лисабон, позволихме на таблоидите и на кабинетната политика да победят без причина. Канцлерът Меркел може да бъде посъветвана — включително и от вас, германските колеги от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) — да се въздържа. Отсега нататък трябва да се обсъжда необходимостта от интегриране на икономическата политика. Трябва да се ръководим от прозрачност, доводи и аргументи, които можем да обясним на гражданите ни, а не от таблоиди като „Билд-Цайтунг“. В противен случай, както г-н Мюнхау пише днес, не след дълго канцлерът Меркел ще се завърне победена от Брюксел. Тогава „Билд-Цайтунг“ ще пише: еврото трябва да се премахне — трябва да си върнем германската марка. Какво ще правим тогава?

Все още не е твърде късно. Германия е в решаваща позиция. Надявам се, че г-н Саркози няма да се поддаде, а ще бъде по-разумен от канцлера Меркел.

Michał Tomasz Kamiński, от името на групата ECR. – (PL) Г-н председател, не без причина днес в залата обсъждаме Гърция, въпреки че, за съжаление, не е в дневния ред на заседанието. Искам да изразя одобрението си за гръцкото правителство. Правителство, изправено днес пред улични протести. Може би протестите идват от собствения социалистически електорат на правителството, но в името на рационалната икономика и европейската солидарност то взема трудни решения и не се поддава на популизъм. Със съжаление трябва да кажа, че не всички европейски лидери днес могат да устоят на този вид популизъм.

Струва ми се, че Гърция се нуждае от нашата солидарност, защото Европа е изградена на принципа на солидарност, но, разбира се, не трябва да позволяваме на никой политик, от която и да е държава, да третира икономическата политика като пазаруване с кредитна карта без лимит, защото нещата ще завършат по същия начин, както в Гърция. В бъдеще трябва много категорично да поставим условия за държавите-членки, за да гарантираме, че следват рационална икономическа политика, защото видяхме резултата от политика, която няма рационални основи.

За съжаление, трябва да кажа, че днес сме изправени и пред проблем, често срещан в Европа, а именно, че идеологията и политиката са по-важни от икономиката. Това е резултатът и имаме пример относно въвеждането на еврото. Днес можем да кажем, че Гърция вероятно е въвела еврото твърде рано, но тъй като политиката

беше поставена преди икономиката, имаме настоящата криза. Надявам се, че Европейската комисия, под ръководството на г-н Барозу, ще бъде пазител на европейската солидарност и европейския икономически разум, защото се нуждаем от разум и солидарност.

Искам също да подчертая, че в отговор на кризата, в която се намираме, не трябва да търсим лекарства, които само ще влошат положението. Не считам, че по-голямата бюрокрация, интеграция и регулиране в Европа могат да спомогнат за това, което е и трябва да бъде най-голямата ни цел — повишаването на конкурентоспособността. Не трябва да разчитаме на длъжностни лица да могат да решат как да направим нашия континент по-добър вместо да позволим на свободната икономика да го направи. Трябва също да зачитаме различията в икономическите и социални политики, които разделят европейските държави в резултат от различната им история, култура и други фактори. Можем и трябва да призовем за европейска солидарност с Гърция и се надявам да чуя в залата одобрение за гръцкото правителство.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, рядко се съгласявам с председателя на Парламента и с председателя на Комисията. Но когато и двамата призовават за солидарност с Гърция и предупреждават за опасност от ренационализация, не мога да не се съглася с тях, защото това, което казват, е правилно. Нещо повече, наскоро в Страсбург чухме г-н Барозу да разсъждава на глас дали най-лошите спекулации на финансовите пазари трябва да бъдат забранени окончателно. Растящата социална пропаст в Европейския съюз и в държавите-членки не може повече да бъде пренебрегвана от никого, но неотложните въпроси, свързани с нея, не присъстват в дневния ред на първата среща на върха на държавните ръководители след влизането в сила на Договора от Лисабон.

Естествено разискването относно икономическата стратегия „ЕС 2020“ вече е в дневния ред. Както знаете, моята група съвсем не одобрява стратегията във вида, в който е изготвена от Комисията, защото се основава на провалилата се идеология на конкуренцията, която доведе до кризата. Искаме стратегия за Европа, която дава приоритет на социалните и екологични нужди пред интересите на конкуренцията. „ЕС 2020“ съвсем не е такава. При все това отделни членове на германското федерално правителство се изправят и се гневят на малкото задължителни цели на стратегията „ЕС 2020“, като например равнището на заетостта, научните изследвания и образованието, борбата с бедността — и това в Европейската година на борбата с бедността. Надявам се, че тази нагласа няма да преобладава сред мнозинството от правителствените ръководители.

Niki Tzavela, *от името на групата EFD*. – (EL) Г-н председател, моята държава, Гърция, има много общо с Калифорния. Имаме чудесен климат, земята ни е наше предимство, горите ни изгоряха като в Калифорния, те проведоха Олимпийски игри като нас и ние стигнахме до същите проблеми като Калифорния.

Чудя се дали ако Калифорния имаше проблеми с кредитирането, централната администрация на САЩ щеше да я остави в ръцете на спекулантите...

(Ораторът е прекъснат от апострофиращ го колега)

(EN) Това е икономиката, да. Осъзнавам го. Ето защо го казвам.

(EL)...или централната администрация на САЩ щеше да реши проблема. Имаме ли централна администрация в Европейския съюз? Сигурни ли сме, че Гърция, която заема 2% от европейската икономика, е причинила големия проблем с еврото? Преустановила ли е стабилността на еврото и заплашва ли единството на Съюза?

Ясно е, че сме изправени пред изпитание за силата на европейската валута и по-важното на намеренията на лидерите на Европейския съюз да я предпазят. Ако погледнем назад, можем да видим какво сме постигнали (преди 30 години бях млада служителка в Министерството на труда и бях обучена тук, в Брюксел, в рамките на единния европейски пазар). Постигнахме единния европейски пазар. Постигнахме еврото. Не мисля, че сме постигнали друго общо. Затова ме считате за евроскептик.

Надявам се, че утре ще докажем, че наистина сме постигнали хармония и нещо общо.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Всички оратори преди мен говориха за решението на гръцката криза. В същото време, г-н Барозу, то дори не е включено в дневния ред на срещата на върха. Не го ли считате за противоречие, за лицемерие? Понеже не присъства в официалния дневен ред. Разбира се, не само Гърция се оказа в трудно положение през 2008-2009 г. Унгария беше държавата, която стигна близо до фалит, отчасти заради сериозните грешки, допуснати от правителството. Беше приет заем от Международния валутен фонд (МВФ), ход, който има изключително тежки последствия за населението. Трябва да се изправим пред въпроса за поуките от финансовата криза. Дали че всичко е свързано с всичко останало? Не. Истинската поука беше формулирана от министър-председателя Георгиос Папандреу, който каза, че през последните двадесет години паднаха

Берлинската стена и Уол Стрийт. Всичко, което съдържа „стена“ („wall“) в името си. Да, глобалната финансова система, която се откъсна от икономиката, е основна причина държавите да се оказват в такова положение.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, Вие най-добре знаете, че моята група искаше да помогне испанското председателство да бъде успешно. Искаме да продължим да го правим, но за целта трябва да внесете някои корекции и незабавно да се заемете с ръководенето на Съюза.

Ръководенето на Съюза включва намирането на решение относно Гърция. Всички го казаха и няма да го повтарям. Ръководенето на Съюза включва одобряването на директивата относно лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции, възможно най-скоро, а не да се бавите, както направихте. Ръководенето на Съюза включва одобряването на пакета от документи относно финансовия надзор възможно най-скоро, а не да подкрепяте на всяка цена споразумение на Съвета, което е много по-консервативно от предложението на Комисията и дори още по-консервативно от доклада на групата „Дьо Ларозиер“, от който произхожда.

Парламентът ще предостави на испанското председателство споразумение относно надзора, което може да се обобщи с две думи: повече контрол и повече Европа. Сигурен съм, че испанското правителство, което винаги е проповядвало тези идеи, ще подкрепи Парламента, а не позициите, произхождащи от другата страна на Ламанша.

Ръководенето на Съюза включва укрепването на бюджетната дисциплина, а укрепването на бюджетната дисциплина означава нови идеи за укрепване на превантивния аспект. Испанският министър-председател знае, че преразглеждането на четиринадесетте плана за стабилност, току-що споменати, беше чисто бюрократична процедура при липсата на по-добра идея.

Превантивните мерки трябва да вземат предвид конкурентоспособността на икономиките — защото без средства не е възможно балансиране на публичните отчети — както и трябва да вземе предвид и състоянието на чуждите отчети. Ще трябва също така да се прилагат по-строги санкции, за да бъде споразумението наистина задължително.

Ръководенето на Съюза включва представянето на нова идея по отношение на управлението, за което току-що писахте във вестник. Испанският министър-председател ни каза тук, че иска по-голямо управление, когато членове 121 и 136 от Договора от Лисабон, на които испанското председателство сега се позовава, вече са в сила.

Какво друго включва? Кажете ни и ние ще Ви помогнем. Но за да го направим, трябва да знаем какво очаквате и искате, защото в залата не търпим неясни, глупави и празни идеи.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ANGELILLI

Заместник-председател

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Г-жо председател, считаме, че проектозаклученията на Съвета, разкрити тази седмица, могат да породят много реална опасност за Европейския съюз.

В заключенията се говори за временно излизане от извънредни мерки за подпомагане. Какво означава това на практика? Миналата седмица видяхме от заключенията на Съвета по икономически и финансови въпроси (Екофин), че искат отегляне на мерките в подкрепа на пазара на труда след края на 2010 г. През декември Съветът говори за необходимостта от връщане на всички държави-членки към критериите на Пакта за стабилност до края на 2013 г.

Смятаме, че срокът е безнадеждно оптимистичен. Ако следваме предписанието за категорично връщане към критериите на Пакта за стабилност до края на 2013 г., това ще доведе до огромни съкращения на публичните разходи и услуги, равнището на безработицата ще се повиши, приходите от данъци ще спаднат и ще навлезем в период на слаб растеж, който може да доведе до реално намаляване на икономическия потенциал на Европейския съюз за много години напред. Това е рецепта за катастрофа.

Вместо това се нуждаем от разумен баланс между отговорна фискална политика, от една страна, и продължаваща подкрепа за пазара на труда, от друга. Нуждаем се от непрекъсната социална стратегия и устойчива стратегия за изход от кризи.

Датският институт по труда днес изнесе цифри. Казват, че ако стратегиите за аварийен изход, договорени между 20 държави-членки и Комисията, се следват, още 4,5 милиона европейски граждани ненужно ще се окажат

на опашките от безработни до края на 2013 г. Това може да се избегне. Трябва да го избегнем. Затова едно от нещата, за които призоваваме, е двугодишен мораториум върху оттеглянето на мерките за подпомагане.

Между другото, тази седмица предлагаме и нов европейски механизъм за финансова стабилност. Надявах се председателят Барозу да е все още тук, защото исках да кажа, че нямаме нищо против да открадне идеите ни и да ги представи като препоръка пред Съвета утре.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Г-жо председател, Съветът ще заседава утре, за да обсъди бъдещето на Европа, изправена пред огромни предизвикателства. Понастоящем се намираме във финансова криза, която води до криза с работните места, в съчетание с кризата с климата.

Икономическият растеж, основан на социални и екологични съображения, е от решаващо значение за задействането на Европа, но се страхувам, че предложенията на Съвета и на Комисията относно управлението, макар и добре дошли, ще бъдат твърде неясни и няма да помогнат за постигане на поставените цели. Ако се приложи в настоящия ѝ вид, „Европа 2020“ ще бъде следващата Лисабонска стратегия — един провал.

Вместо това Европа трябва да се осмели да атакува директно предизвикателствата със смели предложения в областта на управлението.

Първо, отвореният метод на координация не работи и трябва да бъде отменен. Вместо това трябва да бъдат определени обвързващи цели, които да бъдат следвани от Комисията в съответствие с членовете от Договора от Лисабон.

Второ, ако финансирането зависи от това доколко добре дадена държава-членка изпълнява задълженията си съгласно Стратегията 2020, не можем да продължим да харчим парите на данъкоплатците за правителства, които лъжат и мамят със статистиката — солидарност, да, но на основата на прозрачност.

Трето, Комисията трябва да представя своите годишни доклади с препоръки относно политиките в Парламента преди да се обсъждат в Съвета.

Откритият процес ще създаде прозрачност и ще позволи участие на гражданите. Като европейски политици винаги трябва да се стремим да поставяме гражданите в центъра на нашата политика. Така че нека превърнем обещанието в действителност, а Комисията от коте в тигър — в тигър със зъби.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Благодаря, г-жо председател. Трябва да обърнем внимание на въпроса за солидарността не само в случая с Гърция, но и при изграждането на дългосрочните политики на Европейския съюз и го казвам в контекста на споразумението, което очакваме от Съвета по отношение на целите на Стратегията 2020. Това, което ме притеснява в плана на Комисията, е, че няма акцент върху икономическото сближаване в стратегията, нито върху социалното сближаване. Ако вземем предвид това в контекста на подчертаната финансова прогноза за периода 2014-2020 г., тогава на практика понятието икономическо сближаване отслабва значително от парична гледна точка. С други думи, до 2020 г. изглаждането на икономическите различия няма да бъде толкова динамично. Всъщност може да стане точно обратното — през 2020 г. икономическите неравенства в Европейския съюз да бъдат по-големи, отколкото през 2010 г. Това ли искаме и такова ли е правилното разбиране за солидарност в Европейския съюз? Приканвам Съвета да обърне сериозно внимание на постигането на политическо споразумение, но и да подчертае целта за икономическо сближаване. Благодаря.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, считам, че разгледахме ефективно и справедливо проблема с Гърция. Искам да посоча въпрос, който касае и други държави. Г-н Schulz каза, че понастоящем лихвените равнища в Европа са 2-3%. Искам да ви кажа, че в Кипър те са 6%. Малко превишение и банките са на колене, като нищо не може да се промени. Считаме, че Съветът трябва да работи в това отношение в бъдеще, за да не се окажат и други държави в същата неразбория като Гърция.

Имам две предложения:

Дадохме милиарди на банките в опит да ги раздвижим. Нямаше ли да е по-добре държавата да отпусне средствата при лихвен процент като по ипотечните кредити за основно жилище, при положение че потребителите си плащат вноските?

Второто ми предложение е: не трябваше ли да помислим за налагане на данък върху големите трансгранични трансакции между държавите?

Имам забележка към едноминутните изказвания, г-жо председател. Съжалявам, но трябва да кажа, че една минута не е достатъчна за представяне на становище. В крайна сметка е унижително да се налага да прибягваме до лозунги.

Председател. — Съзнавам, че за една минута човек не може да каже много, но сега давам думата на г-н Borghezio също за минута.

Mario Borghezio (EFD). — (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, за всички е ясно, че с всеки изминал ден еврозоната се управлява все по-трудно.

Опасността от държавен фалит не е отминала, но въпреки ежеседмичните заседания и срещите на върха на ръководителите и министрите на финансите, все още не е взето ясно решение. Надявам се, че не сме изправени пред невъзможна мисия. Спасението на държава-членка може и да не успее след евентуално конституционно обжалване в Германия. Това са все въпроси, които трябва да имаме предвид и които не считам, че бяха повдигнати по време на разискването.

Използвам възможността да спомена, че чрез своите финансови мерки Европейският съюз трябва да постави твърд, практически акцент върху ефективното възстановяване на сектора на малките и средните предприятия, който беше изоставен.

Каква част от огромните суми, предоставени на банките, се озовават действително в сектора на малките предприятия например в моята държава Италия? Каква част от структурните фондове? Едва между 1% и 2% влизат в сектора на МСП в някои региони според структури, представляващи МСП. Това са реални проблеми, касаещи реалната икономика, с които Европа трябва да се заеме много сериозно и спешно.

Werner Langen (PPE). — (DE) Г-жо председател, първо искам да похваля Гърция. Справянето с гръцката криза трябва да доведе до строги мерки за реформа в Гърция. Това е верният път. Всичко останало, предложено тук, противоречи на европейските Договори, а очаквам председателите на Комисията и на Парламента да ги спазват, вместо да правят предложения, които им противоречат.

На г-н Schulz ще кажа следното: говоренето на висок глас не може да замени познаването на фактите. Не спекулантите доведоха до проблемите на Гърция, а вътрешните правила — фактът, че държавите-членки не са готови да спазват Пакта за стабилност и растеж. Германия и Франция — не Гърция — са виновните, дали на всички други държави-членки лош пример през 2003 г. и 2004 г. Никой друг.

Не целя да критикувам Гърция, но ако не променим правилата и ако държавите-членки не са готови да спазват собствените си правила, тогава в еврозоната ще има проблеми. Сега се твърди, че вината е на спекулантите. По-малко от една трета от гръцкия национален дълг е обезпечен от суапове за кредитно неизпълнение. По-малко от една хилядна от световните деривативи на суапове за кредитно неизпълнение са свързани с Гърция. Това е само едно извинение.

Защото докато не сме в състояние да приложим правилата и да се придържаме към тях — за което виновниците са министрите на финансите — ще се сблъскаме постоянно с трудности. Това е ключът, а не да обвиняваме конкретен правителствен ръководител, който спазва европейските Договори и собствената си конституция.

(Ръкопляскания)

Hannes Swoboda (S&D). — (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, ясно е — и вече беше казано, г-н Langen — че Гърция трябва да си напише домашното. Според мен обаче ясно беше казано и че трябва да има солидарност. Солидарност, която да помогне на Гърция да направи нужното. Каквито и да са процентите, спекулирането може и да не е отговорно за кризата в Гърция, но е виновно за огромната тежест, която Гърция сега трябва да поеме по необходимост. Това е същественото.

Също така, г-н Langen, „Файненшъл таймс“ — вестник, който е по-близо до Вашите политически възгледи, отколкото до моите — дава ясно обяснение: разликата между канцлерите Кол и Меркел. Канцлерът Кол би казал: „Хайде да решим проблема заедно с Гърция“. Канцлерът Меркел се измъква и казва: „Ами, какво казва Договорът? Какво казват Съдът и германската конституция?“ Това е разликата — дали политически подкрепяте интеграцията на Европа или винаги гледате към собствената си държава, или пък имате външен министър, който казва „Засега няма да сложим парите на масата“. Никой не е искал да се сложат пари на масата.

Ако винаги поемате по пътя на популизма и не мислите за общото бъдеще на Европа, то стигате до такава какофония. Или както пише друг вестник, близък до Вас — „Франкфуртер Алгемайне Цайтунг“: всеки ден ново предложение. Това се отнася не само за Германия, но и за целия Европейски съюз. Отговорът ни или

липсата на отговор досега е неприемлив. Нуждаем се от подхода на стимули и санкции. В Гърция са необходими мерки — няма съмнение в това — и те ще бъдат твърди, много твърди. Но се нуждаем и от сътрудничество на европейско равнище, в частност за да предотвратим появата на подобни проблеми. Това може да стане — независимо дали чрез Европейски валутен фонд, както предложи г-н Шойбле, или с други средства — само ако разполагаме и с европейска солидарност. Затова очаквам срещата на върха да покаже европейска солидарност, за да изградим едно по-добро бъдеще.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Г-жо председател, пролетната среща на върха трябва да е по въпросите на енергетиката.

Ако конференцията в Копенхаген беше приключила със световно споразумение, вече щяхме да обсъждаме техническите подробности за намаляване на емисиите с 30% и все още трябва да го направим.

Първо, защото равнището на амбициите, договорено на срещата на върха през пролетта на 2007 г., отговаря на много повече от 20% намаляване в настоящите икономически условия. Миналата седмица Нобуо Танака, изпълнителният директор на предпазливата Международна агенция по енергетика (МАЕ), заяви пред членовете на Парламента, че перспективите за световната енергетика на МАЕ от 2009 г. прогнозира 23% намаляване на емисиите на ЕС и че 30% ще представлява добра цел.

Второ, ако сериозно говорим за постигане на целта от 95% до 2050 г., тогава трябва да включим в пътната карта намаляване с поне 30% до 2020 г.

И не на последно място, единствено превръщането на ЕС в устойчива икономика с ниски емисии на въглероден диоксид и с ефективно използване на ресурсите ще гарантира европейското икономическо възстановяване и създаването на работни места.

Зелените работни места са в основата на стратегията „ЕС 2020“. Затова Съветът трябва да подкрепи члена на Комисията Хедегард и да се съгласи, че сега условията са подходящи за преминаване към цел от 30%, както и че най-евтиният и най-лесният начин за това е чрез енергийна ефективност, и по-конкретно чрез задължителна цел за енергийна ефективност.

Лидерите на ЕС трябва да изпратят също толкова ясно послание на пролетната среща на върха през 2010 г., колкото през 2007 г.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Вместо да обсъждаме прилагането на стратегията „Европа 2020“, предлагам да се фокусираме върху области, в които наистина имаме влияние. Със сигурност сме в състояние да помогнем за опазването на общия пазар от протекционизма. Със сигурност сме в състояние да направим европейското законодателство по-лесно за бизнесмените, така че то да не ограничава конкурентоспособността на европейската икономика. По-доброто законодателство, разбира се, е специална отговорност на залата, на Парламента.

Държавите-членки ще се реформират, ако са подложени на натиск от страна на световната икономика. Ето защо е толкова важно да се даде на държавите-членки максимална свобода в областта на конкурентоспособността на системите за данъчно облагане, социалните системи и икономическото право. Чрез хармонизирането на тези области единствено запазваме слабостите на европейския социален модел. Свободата, а не последователните стратегии е правилният отговор на кризата.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Г-жо председател, до момента няма алтернативно решение по отношение на Гърция и в действителност това не е проблем понастоящем, тъй като дори и гръцкият премиер каза в Парламента, че държавата желае да сложи собствените си дела в ред. Това действително е правилната процедура в съответствие с основните правила на Пакта за стабилност и растеж и тя самата е един вид солидарност.

И все пак имаме проблем. Еврото пада, но това се дължи основно на обществения дебат сред столиците, който оставя впечатлението, че не можем да намерим решение. Трябва да сложим край на това сега и да се надяваме, че ще го направим утре. Според мен се нуждаем от спешна мярка в неотложния случай, която трябва да обедини Европейската комисия, държавите-членки и Международния валутен фонд (МВФ). Трябва да има извънредни заеми и нищо повече.

Г-жо председател, надявам се, че утре ще стигнем по-далеч от разискването на кризата. Надявам се, че ще потърсим средносрочни и дългосрочни решения. Трябва да укрепим превантивната сила на Пакта за стабилност и растеж. Освен това, както посочиха и други, новата стратегия „ЕС 2020“ може да има успех само ако постигнем действително европейско икономическо управление. Това изисква не само съгласие между държавите-членки на срещата на върха, но и Европейската комисия да използва всички правомощията,

предоставени й по силата на Договора от Лисабон; всички правомощия реално да действа и да налага изпълнение. В крайна сметка, както каза и г-жа Ек, без правила не можем да успеем.

Много се надявам, че спешната мярка ще бъде договорена преди началото на срещата на върха утре, за да можем да се съсредоточим върху това как да спасим Нидерландия от кризата със стабилна стратегия до 2020 г., както и да намерим решение за бъдещите действия след Копенхаген.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, според скорошни изявления на официални лица и статии в печата изглежда, че най-вероятният „спасителен“ сценарий за гръцката икономика е общо усилие от страна на държавите-членки на Европейския съюз и Международния валутен фонд. Г-жа Меркел изглежда също настоява за него.

Искам да кажа, че това е най-лошият, най-антисоциалният сценарий както за Гърция, така и за еврозоната. За Европейския съюз подобна възможност нарушава законността на Общността — а според мен и за онези, които го защитават, тъй като нито един договор, нито един законодателен текст не посочва намеса на Международния валутен фонд или на друга международна организация в тази процедура. В същото време създава политически и правен прецедент, като прави Пакта за стабилност още по-суров и пуска САЩ в еврозоната през задната врата.

Що се отнася до Гърция, подобен вариант ще засили сериозно мерките срещу труда и антисоциалните мерки, предприети от правителството, мерки, които наричате смели, но които увеличиха бедността и безработицата и унищожиха всички възможности за растеж и всяка надежда Гърция да излезе от кризата.

Това е перспективата, която очаква и другите страни, които приложат такива мерки под същия натиск.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-н Лопес Гаридо, г-н член на Комисията, нормално ли е да са необходими два Европейски съвета, за да се справим с въпроса държавите от еврозоната да покажат солидарност с Гърция?

Чух как г-н Langen тълкува Договора. Да, налице е Договорът, буквата и духът му. Освен това, когато четем членове 143 и 122, нито един от авторите не е отчел факта, че след преминаването към еврото бихме могли да се сблъскаме с подобен проблем, пред който сме изправени днес. Затова трябва да бъдем креативни; затова трябва да проявим солидарност. Идеята да насочим Гърция към Международния валутен фонд ни изглежда — за нас, които се стремим да бъдем отговорни и последователни европейци на международната сцена — пълен абсурд.

Има едно нещо, което трябва да направим и което да се надяваме Европейският съвет ще направи, а именно да изпратим послание за солидарност с Гърция и послание за отговорност по отношение на въпроса за икономическото управление. Този въпрос е належащ, сериозен и нерешен. Трябва да подходим към него спокойно, да намалим натиска и да не тръгваме от предположението, че трябва по принцип да укрепим Пакта за стабилност и растеж — до момента неефективен инструмент, тъй като е повече репресивен, отколкото насърчаващ сътрудничество.

Трябва да преследваме цели по отношение на публичния дефицит и дълг, но също така трябва да изобретим условия за сътрудничество, за добавена стойност между членовете на еврозоната. Това е предизвикателството пред Европейския съвет и се надявам, че той ще се изправи пред него отговорно.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-жо председател, в навечерието на заседанието на Европейския съвет, който ще определи новата икономическа стратегия на Съюза, трябва да се поучим от неуспеха на Лисабонската стратегия и работейки заедно, да погледнем честно всички държави-членки. За да бъдем конкурентоспособни на световните пазари, трябва да бъдем новатори, но насочването на основната част от бюджетните ни средства само за тази цел *de facto* ще представлява дискриминация срещу много държави в Централна и Източна Европа, включително и Полша.

Големи са очакванията, благодарение на средствата на ЕС — какъвто беше случаят по-рано с Испания, Португалия и други държави от Европейския съюз — за разширяване на въздушната, сухопътната и железопътната инфраструктура, а също и за по-голям достъп до интернет. Особен приоритет трябва да бъде подпомагането на източните граници на Европейския съюз, като например региона около Люблин в Полша, за което трябва да бъде въведен специален бюджетен ред в Стратегията 2020.

Заседанието на Европейския съвет не трябва да изпрати послание, че бедните региони на Съюза ще финансират идеи, които ще донесат максимална полза само за старите държави-членки.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, стратегията „ЕС 2020“, която ще бъде обсъдена на срещата на върха и която е продължение на Лисабонската стратегия, показва, че насилствените мерки срещу обикновените хора, подкрепени от правителството на ПАСОК в нашата държава, с категоричното съгласие на всички политически сили на капитала и на партиите от европейската еднопосочна улица, не са уникални за Гърция.

Те се определят предварително от политическия елит и правителствата на държавите-членки на Европейския съюз. Те са част от общия стратегически план на капитала и се насърчават еднакво в целия Европейски съюз чрез активизиране на идеологическия тероризъм и подвеждане на движението на работниците и обикновените хора. Лъжите и демагогията на представителите на буржоазните правителства, силите на европейската еднопосочна улица, че Европейският съюз и Икономическият и валутен съюз (ИВС) ще действат като щит срещу кризи, приказките за европейски пазар от 480 млн. евро, за голямото европейско семейство, за солидарността на Общността и други подобни идеалистични приказки се провалиха. Европейският съюз е един империалистически, транснационален съюз между капитала и монополите, който с обща стратегия напада хората и кръстосва саби за дял от плячката.

Икономическите и политически проблеми в Гърция, държава-членка на Европейския съюз, ще се решат с борба от движенията на работниците и обикновените хора, борба и солидарност между народите. Очевидно е, че случващото се в Гърция е пряко свързано с изострената конкуренция между империалистическите държави, между Европейския съюз, САЩ, Китай и други развиващи се страни.

Затова, предвид стратегията на капитала, работническата класа и обикновените хора трябва да започнат своя стратегическа борба с политиката, насочена срещу обикновените хора, за да отговорят на съвременните потребности на семейството на работническата класа и обикновените хора.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Г-жо председател, две неща. Първото са публичните финанси, а второто — конкурентоспособността.

По това време миналата година в Парламента обсъждахме как да отговорим на кризата. Някои предложиха да й отговорим, като харчим повече и приемем по-големи дефицити, а ние казахме, че се нуждаем от контрол над публичните разходи, за да гарантираме стабилност в бъдеще.

Сега виждаме резултатите. Някои държави-членки последваха политиката на по-големи разходи и по-голям дефицит и всички можем да видим последствията: по-голям държавен дълг и по-големи разходи за обслужване на държавния дълг заради по-високи лихвени равнища. Това е действителността, която изтиква средства и инвестиции в много от държавите-членки.

Считам, че трябва да се поучим от това: трябва да спазваме правилата, които имаме, и трябва да развием и подобрим Пакта за стабилност и растеж, за да отговаря по-добре на кризи в бъдеще.

Но сега водим същото разискване, защото някои казват, че трябва да отложим стратегиите за изход и излизането от публичните дефицити. Това е погрешно, защото така ще подкопаем нашата способност да се възстановим и ще увеличим разходите за лихвени проценти в държавите-членки.

Второто нещо е, че конкурентоспособността върви ръка за ръка със способността ни да разполагаме със стабилни публични финанси и да направим истинските промени, за които говорим от десетилетия. Правителствените ръководители трябва да го направят тази седмица.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Г-жо председател, г-н Hökmark, мисля, че с Вас сме били в различни парламенти през последните години, защото парламентът, в който аз работя, е различен от Вашия. Работя в парламент, в който някои казват, че трябва да наблюдаваме по-отблизо рейтинговите агенции, хедж фондове и дружествата за частни капиталови инвестиции. Трябва да ги регулираме, да извършваме проверки на ключовите участници на финансовите пазари и на ключовите продукти, за да гарантираме, че няма да стигнем до международно фиаско. Други казват не, пазарът се регулира сам, не ни е нужно всичко това. Или както каза г-н McCreevy — когато се намесват политиките, резултатът винаги е по-лош. Видяхме резултатите.

Международното фиаско е причината за свръхзадължнялостта на държавите-членки на Европейския съюз. Но не можем да се изправим тук днес и да кажем, че е било грешно да насочим политиката ни за растеж към заетостта и икономическата активност. Няма връзка с разискването, също като думите на г-н Langen, че канцлерът Меркел е разбрала Европейския договор. Не, изобщо не го е разбрала. Още по-лошо е, че тя е вероятно в състояние да подчини Европейския договор и неговите цели за Европа на страха си да не загуби важните местни избори в Северен Рейн-Вестфалия.

Това не са лидерските умения, от които имаме нужда в Европейския съюз. Казахме на Комисията, че „ЕС 2020“ е твърде разводнена. Липсва и съдържание. Моля, приведете доказателства, че сте в състояние да получите нови средства. Борете се за данък върху финансовите трансакции. Моля, борете се за по-голяма икономическа активност и по-големи перспективи за растеж в Европейския съюз, за да дадете шанс на малките и средните предприятия, както и на работниците. Точно сега обаче почти сме съгласни с Вас, че трябва да опазим Европейския съюз от правителства, които имаме в момента — правителства като представляваното от канцлера Меркел. Бъдете твърди и създайте европейски инструменти. Това е основното ни послание към срещата на върха, защото само тогава хората могат да се надяват, че ще предоставим верните отговори.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, г-н Schulz каза, че Гърция е отговорила и сега е ред на Европа. Чудя се дали Европа днес наистина трябва да каже „благодаря“, ако държавите-членки от еврозоната се придържат към правилата, с други думи, ако успеят да се върнат към критерия от 3%. Чудя се и каква беше разликата миналата година, когато Ирландия беше изправена пред същата ситуация и въведе сериозни съкращения. Никой по това време не предложи идеята за Европейски валутен фонд.

Г-н Verhofstadt казва, че спекулантите действат. Очевидно има натиск в момента, но е факт, че Гърция се ползваше от големи предимства по отношение на лихвените проценти благодарение на членството си в еврозоната. Италианските ни колеги се възползваха от това предимство след присъединяването си към еврозоната за консолидиране. Гърция го опропасти. Следователно можем наистина да кажем, че добрите европейци днес не са тези, които слагат парите на масата, а които наистина прилагат правилата, под които всички сме се подписали и сме приели, за да се спазват в целия Европейски съюз.

Второ, искам да подкрепя Комисията, тъй като направените предложения за дългосрочното бъдеще представляват стъпка в правилната посока. Споразумяхме се за граница от 3% и се нуждаем от стабилна Комисия, която в бъдеще да следи и да приведе в действие спазването ѝ. Видяхме как държавите-членки от еврозоната не могат да се контролират помежду си и да спазват границата от 3%. Затова подкрепям стабилна Комисия, която да е в състояние в бъдеще да следи за изпълнението на критериите.

И още нещо. Трябва да говорим положително за еврото. Кризата не е валутна, а икономическа. Еврото е от голяма полза за всички. Ако нашите лидери в Европейския съюз вече не го казват, ако не го посочват в рамките на Съвета, хората няма да го знаят. Ето защо подкрепям значимата, стабилна валута.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, гръцката криза е настоящ проблем, докато кризата с растежа и кризата с околната среда са дългосрочни проблеми, които изискват енергични действия с решения на Европейския съвет.

Стратегията „Европа 2020“ правилно посочва, че растежът трябва да бъде интелигентен, устойчив и приобщаващ. Когато гледам заключенията на Съвета обаче, виждам, че те са много по-ограничени и сведени до класическата стратегия за растеж — стратегия, която се провали и с която не стигнахме далеч. Растежът не може да бъде интелигентен, ако не е устойчив и ако не е приобщаващ. Затова призовавам Съвета и председателството на Съвета да гарантират, че тази тройка, тези три стълба, ще бъдат запазени. Това е новото развитие, което наистина трябва да бъде приложено сега.

Много съм доволен, че Европейският съюз залага на растеж, който пести ресурсите и енергията. Разбира се, обсъждаме го от дълго време. Това на практика ще ни помогне да намалим разходите, да ограничим зависимостите и да решим редица проблеми.

Очаквам от Комисията да ни представи пътна карта през 2010 г., тъй като отговорността е и на ЕС, и на държавите-членки и затова много области са деликатни и неясни. Преди всичко трябва да направим целта от 20% икономии на енергия задължителна. Целта за постигане на ефективност трябва да стане правно обвързваща, за да знаят всички накъде отиваме и промишлеността да реализира съответните инвестиции.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, ако трябваше да си задам въпроса, често обсъждан в половината барове в Италия — какъв е смисълът на Европа — щях веднага да отговоря от цялото си сърце.

Какъв е смисълът на Европа, ако не да помогне сега на Гърция? Не считам идеята за лудост, защото е в нашата ДНК, в същността на нашия политически проект: в същността на политическия ни проект, тъй като той се основава на солидарност. Но в същото време съм поразен, че тези, които казват, че искат да се борят с финансовите спекулации, възнамеряват да ги заменят с политически.

Наистина, как могат да помислят да обърнат битката срещу канцлера Меркел? С други думи, как могат да мислят, че целта да се направи опит да се покаже солидарност с Гърция е да се атакува друга държава-членка,

защото това просто ни напомня, че политиката на солидарност трябва да върви ръка за ръка с политика на отговорност? Това е нещо, което често си напомняме, с един глас, защото сме наясно, че солидарността и отговорността ще ни позволят да направим европейския политически проект реален за всички.

Трябва да сме сигурни, че това, което ни обединява, е по-силно от онова, което ни разделя, и следователно трябва да призовем Комисията, считано от утре, да бъде амбициозна и да изисква нужната строгост от държавите-членки, за да гарантират, че са способни на солидарност с помощта на проект, който в дългосрочен план ще може да даде осезаема форма на нашия европейски проект.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, гръцката криза очевидно е най-сериозният проблем, пред който е изправена Европа, и е безспорно причинена от липсата на строги мерки при управлението на публичните разходи.

Но забавянето от страна на европейските институции да вземат мерки за решаване на затрудненото положение на държава-членка е неразбираемо и неприемливо. Нещо повече, забавянето вече има отрицателни последици: на практика допусна спекулациите; породил в рамките на Съюза съмнения относно намеренията на някои държави по отношение на бъдещето на Европа (да не забравяме, че това е първият голям проблем, с който трябваше да се справим след влизането в сила на Договора от Лисабон); допълнително затруднил гръцкото правителство, което трябваше да приложи непопулярни мерки — не маловажни или незначителни решения — които касаят милиони хора, и го направи, без да е сигурно, че идва помощ.

Освен това очевидно подкопа основната ценност солидарност, която е крайъгълен камък и задължителна сила на идеята, която всички споделяме за Европейския съюз. Нашата намеса следователно не трябва да има нищо общо с каквито и да е спекулации. Искам да напомня на г-н Мауро, че Германия е несъмнено една от държавите, възползвали се в най-голяма степен от влизането в сила на еврото и влиянието му върху лихвените проценти.

Трябва да действаме бързо, за да помогнем на Гърция. Европа трябва да го направи в свой интерес.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Съветът на Европейския съюз приветства ентусиазирано съобщението на Комисията относно „Европа 2020“.

Документът е, разбира се, абсолютно необходим и именно заради това трябва да разгледаме подробно съдържанието му. Считаю, че му липсва финансова съгласуваност.

Задължение на Съвета е да поиска от Комисията да разясни бюджетните ресурси и разпределението им по ключови позиции в бюджета.

Според мен бюджетът не може да се изготви преди реформата на общата селскостопанска политика и политиката на сближаване.

Една от основните области, подкрепящи развитието и стабилността на ЕС, изцяло липсва, а именно транспортната и енергийната инфраструктура.

Развитието на транспортната и енергийната инфраструктура в Европейския съюз, както и хармонизирането ѝ със съществуващата в съседните държави, би могла да представлява мощна движеща сила за насърчаване на устойчивото развитие и за осигуряване на стабилни работни места. Както и да предостави на Европейския съюз така желаната сигурност в сектора на енергетиката и в транспортния сектор.

Поради тази причина призовавам Съвета да поиска от Комисията да включи двете ключови области в стратегията „ЕС 2020“ в полза на гражданите на Европа.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-жо председател, европейската среща на върха от 11 февруари, която трябваше да изпрати послание в подкрепа за Гърция, така че пазарите да се успокоят, на практика беше отменена поради дисонанса и несигурността, преобладаващи в рамките на Европейския съюз.

Европейският съвет, който започва работа утре, не може да си позволи лукса да поддържа сегашния климат на несигурност и дисонанс. Всеки сега признава, че гръцкото правителство предприе много строги мерки, повечето от които вече се прилагат за сметка и с жертви от страна на гръцкия народ. В същото време обаче продължава да ползва заеми при изключително високи лихвени проценти — последният пример е от 5 март — защото съществуват спекуланти на пазарите, които правят цяло състояние, залагайки на шансовете на държавата да фалира и в крайна сметка създавайки условията и предпоставките това да се случи.

Днес разискването се занимава с Гърция; утре вероятно ще се отнася до друга държава-членка. Европейският съвет ще го спре ли, като създаде ефективен европейски механизъм за превенция, който да защити националните икономики и стабилността на еврозоната?

Председателят на Европейската комисия говори за отговорност и солидарност. Беше прав. И двете са необходими, когато принадлежим към едно семейство, каквото е еврозоната. Не считам, че някой може да оспори, че Гърция напълно е поела своите отговорности. Въпреки това не може да посрещне гнева на пазара сама на този труден етап. Преди осемнадесет месеца пазарите заплашваха да съборят глобалната икономика. Със сигурност Гърция ще бъде застрашена днес.

Тук се намесва концепцията за солидарността, концепция, която трябва да е очевидна и която трябва да върви ръка за ръка с членството в еврозоната.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, достатъчно се говори за Гърция. Сега искам да се обърна към бъдещето. Със стратегията „Европа 2020“ Комисията представи важен документ за обсъждане, целящ да определи общите насоки за това как Европейският съюз трябва да бъде ръководен в бъдеще.

Считам, че в крайна сметка всички ще трябва да постигнем общите цели, които залагаме в стратегията „Европа 2020“. Това беше един от основните проблеми на Лисабонската стратегия, по който, в крайна сметка, всички имаме работа за вършене. Само ако всички държави-членки наистина се придържат към целите, определени в стратегията, ще бъдем в състояние да ги постигнем заедно. Стратегията няма да е успешна, ако Европейският съвет се смята за административния орган и ако нещата се организират в последната минута. Ще успее само ако служителите в институцията наистина осъзнават ръководната й политическа роля, която трябва да осъществи.

Освен това стратегията „Европа 2010“ ще бъде наистина успешна само ако принципът на солидарност поначало е залегнал в нея. Това означава, преди всичко, индивидуална отговорност от страна на държавите-членки във всички области, в които те самите са отговорни. Тук се включват усилията за реформа на пазара на труда, но също и националните бюджетни политики. От друга страна, това също, разбира се, означава и задължение за предоставяне на помощ от страна на другите държави-членки — с други думи, държавите-членки, които са в затруднено положение не по своя вина, да получат помощ. Нещо повече, ще бъде успешна само ако Комисията поеме политически ръководството. С други думи, категорично трябва да избегнем грешките от Лисабонската стратегия. В миналото често се твърдеше, че стратегията на сътрудничество, характеризиращо Лисабонската стратегия, се провали. Имаме нужда от ясни цели на Комисията и считам, че Парламентът ще я подкрепи в това отношение.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-жо председател, считам всички сме наясно, че петстотин милиона члена на обществото ще следят Европейския съвет, който ще се проведе следващата седмица, с необичайно внимание.

Причината е, че Европейският съвет ще има възможност да се ангажира със съобщение за изход от кризата, което тези, които страдат най-много от нея, отчаяно очакват. Освен това изходът от кризата трябва, разбира се, да бъде отразен в ангажимента към стратегията, да бъде убедителен в промяната на модела за растеж и в акцента върху икономическите, социалните и екологичните аспекти.

От икономическа гледна точка, трябва да бъде отразен в ангажимента към управлението. От социална гледна точка, трябва да бъде отразен в ангажимента към работниците и социалната защита — моделът, който ни направи европейци — и в частност към равенството; искам да подчертая това, на което е наблегнато в документа, че ангажиментът към равенството може да бъде засилен. От екологична гледна точка, трябва да бъде отразен в ангажимента към възстановяване на духа, който превърна Европа в лидер по отношение на устойчивата околна среда и предотвратяването на изменението на климата по време на конференцията в Копенхаген, и преди всичко към признаване на разочарованието, което остави у нас конференцията в Копенхаген.

Но най-важното по време на заседанието на Съвета е, че трябва да има ясен европейски ангажимент в подкрепа на паричния съюз чрез координиране на фискалните, бюджетните и икономическите политики.

Посланието на солидарност с Гърция не е послание към Гърция, а към Европа и европейците. Не става въпрос да спасим Гърция, а да покажем европейски признаци на живот, отношение към реалната действителност, към сериозния исторически ангажимент, какъвто е паричният съюз.

Разберете веднъж завинаги, че не говорим за Гърция, а за всички нас.

Имаше забавяне с новите институции; не трябва обаче да има такова с отговорите, които европейците очакват от следващия Съвет.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Г-жо председател, вярно е, че моята страна, Гърция, не успя през годините да развива икономиката си с необходимата умереност и съгласуваност. Сега обаче тя пое изцяло своите отговорности. Гръцкият народ плаща висока цена.

Въпреки това не трябва да заравяме глава в пясъка. Гърция не е единствената държава в ИВС, която се сблъсква със сериозни проблеми. Не е единствената, която прибягва до услугите на някои пагубни кредитни институции. Не е и няма да остане единствената цел на спекулантите.

Всички знаем — и то много добре — че гръцкият проблем е европейски проблем. Икономическият и валутен съюз ще бъде осакатен без по-голяма координация на икономическата и фискалната политика и най-вече без солидарност.

Кризата — всяка криза поражда промяна. Сегашната криза може да създаде по-силна Европа и Гърция може да помогне в процеса. Така че нека не поваляме Гърция. Нека заедно поваляем спекулантите, които искат да видят еврото на колене; това Европейският съвет трябва да направи утре.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-жо председател, искам да привлека вниманието на Комисията и на Съвета към факта, че когато определят новите цели на стратегията „ЕС 2020“, не трябва да забравят политиките, които в момента работят добре, а именно политиката на сближаване и общата селскостопанска политика. Това са изпитани инструменти, които, въпреки че се нуждаят от реформа, могат значително да допринесат за постигането на новите цели на „ЕС 2020“. Жалко е, че тези две много важни политики на Общността бяха пропуснати в по-ранните текстове, предоставени от Комисията. Унгария и новите държави-членки считат за изключително важни формулирането на тези политики, хармонизирането на законодателството относно вътрешния пазар и отстраняването на проблемите в инфраструктурата и енергийната сигурност. И накрая, стратегията на ЕС не може да замени съответното разискване по директивата относно бюджета, като считаме за много важно да намери място и регионалното измерение на политиката на сближаване. Благодаря за вниманието.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, разискванията за еврото, за Гърция преобладаваха в последните дни. Искам да ви обърна внимание на една, за мен, смущаваща новина, а именно, че понастоящем 40% от германците считат въвеждането на еврото за грешка. Това трябва да ни притеснява, тъй като въвеждането на валута на Общността не е еднопосочна улица. Процесът на интеграция на Европа е необратим. Считаю, че трябва да спазим обещанието, което дадохме на германския народ, когато се отказаха от националната си валута, а именно еврото да бъде също толкова стабилно, колкото германската марка.

Твърдо убеден съм също така, че в Европа се нуждаем от обсъждане на социалната пазарна икономика, на регулаторната рамка. Не би трябвало да говорим, че намаляваме конкурентоспособността на Германия. Вместо това трябва да обсъдим как можем да направим цяла Европа конкурентоспособна, за да имаме успех на световните пазари. Това трябва да е нашата цел; затова призовавам за разискване на социалната пазарна икономика в Европа.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, съгласна съм с всички, които чувстват необходимостта към момента от по-голяма европейска интеграция, особено в областта на икономиката, и се надявам, че ще бъде обсъдена не само на срещата на върха по въпросите на еврозоната, но и на Европейския съвет.

Истината е, че населението — както колегата спомена току-що — вижда и отрицателни страни на еврото. Имаше дефект по рождение, когато стартирахме валутния съюз с единната валута, докато в същото време не формирахме по-обща икономическа политика. Сега трябва да признаем, че това беше голяма грешка. Гласът на разума ни казва, че трябва да бъде създаден фонд „Солидарност“ — също и за Гърция — за да получи Гърция по-ниски лихвени проценти.

Почти не беше споменат обаче в разискването фактът, че и Гърция трябва да направи нещо. Важен елемент може да е да намали военния си бюджет. Държава-членка на ЕС, която разходва повече от 4% от brutния си национален доход за военни разходи, за оръжия от страни като Германия, Франция и други, не е това, от което имаме нужда в Европейския съюз, и следователно е правилно да има съкращения в тази област.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-жо председател, искам да кажа, че днес не можете да компенсирате. Почти всички оратори тук говориха за Гърция — за кризата в Гърция — а г-н Барозу каза в началото, че тя дори не присъства в официалния дневен ред за двата дни на Европейския съвет. Това е невероятно. Целият свят гледа всеки ден какво се случва тук.

Истината е, че отново се опитвате да скриете факта, че проектът не работи. Бързо върви към провал. Вече виждаме добрите хора от Германия да казват, че не са доволни от положението. Но не трябва ли хората в Гърция да имат думата, а не диктаторите тук? Със сигурност добрите хора в Гърция може би трябва да кажат в референдум дали да бъдат в еврозоната. Това е техният случай. Това е тяхната кауза.

Отвратен съм от това, което чух днес от мнозина. То е егоцентричното мнение на държавите-членки, които се грижат за себе си. Гърция е проблемът в момента. Смятам, че от Гърция ще отиде в Испания, после в Португалия, Италия и т.н. Влакчето тръгва. Запомнете думите ми: проблемът няма да бъде решен.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-жо председател, проблемите на Гърция и на еврозоната не трябва да се разглеждат като изключение. Единната валута за такъв голям, икономически разнороден регион в света е очевидно сама по себе си проблематична.

Стойността на валутата трябва да отразява състоянието на икономиката на държавата. Когато икономиката процъфтява, стойността на валутата на държавата се увеличава. Когато икономиката изпадне в рецесия, стойността се понижава.

Състоянието на икономиката на Гърция изисква обезценяване на валутата ѝ. Ако имаше обезценяване, щеше да се радва на туристически бум.

Еврот не е решението на икономическите проблеми в света. То е проблемът.

Трудността за Гърция е, че ако сега остави еврото, ще открие, че спадът в стойността на предишната ѝ валута ще умножи външния ѝ дълг. Наистина се намира в затвора на еврозоната.

Това трябва да бъде предупреждение към държавите извън еврозоната. Присъединете се към нея на свой риск. След като влезете, ще бъдете заключени завинаги.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ще бъде много кратка, защото повечето от въпросите вече бяха повдигнати.

Моето лично мнение е, че положението в Гърция, което разглеждаме вече от няколко месеца, не е уникално, а показва, че е нужен нов подход към спазването или съответно неспазването на Пакта за стабилност. По принцип разполагаме с две възможности: или да държим на спазването, което има законна сила и което е заложено в Договорите, и да приемаме изцяло последиците, или да разберем, че Пактът за стабилност, като всичко друго, подлежи на определено развитие и следователно трябва да търпи промени, да изготвяме промените и да ги прилагаме по такъв начин, че не само да запазим растежа и икономическата стабилност директно в държавите-членки на еврозоната, но и да подготвим за присъединяване другите държави-членки на ЕС, които все още не са в еврозоната, без да се налага например да използваме драматично структурните фондове в съответните държави.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-жо председател, имам една забележка и три предложения. Първо забележката ми: не разбирам защо председателят Ван Ромпой не присъства на това толкова важно заседание — г-н министър, Вие не сте член на Европейския съвет — и считам, че можеше да е тук.

Трите ми предложения касаят плана за възстановяване на Гърция. В средносрочен план, подкрепям идеята на г-н Cohn-Bendit, всъщност спомената сега: ако Европейският съюз успее да сключи споразумение с Турция за решаване на кипърския въпрос, можем да помогнем на Гърция да възстанови два процента от своя БВП.

Второто ми предложение касае финансирането, тъй като не разполагаме с инструменти. Защо Европейският съюз не подкрепи редица финансови ангажменти, което ще позволи лихвените проценти да бъдат намалени и което представлява цел, по която е постигнато съгласие в Европейския парламент?

И накрая, твърди се, че има проблем със сметките на Гърция. Но не само с нейните има проблем. Предлагам да създадем счетоводни стандарти за публичния сектор за целия Европейски съюз, за да бъдат финансовите ни отчети свързани, открити и надеждни за всички държави-членки.

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, първо искам да кажа колко впечатлен останах от ясната демонстрация на солидарност и призива за отговорност от страна на повечето от ораторите. Точно от това имаме нужда в момента, защото е очевидно, че европейският проблем се нуждае от европейско решение.

Понякога се чуда дали не сме научили изцяло уроците си по отношение на последиците от хода на нашите действия, когато не зачитаме европейските решения на европейските проблеми и се опитваме да намерим нещо специфично, въпреки че трябва да се справим заедно.

Считам, че е пределно ясно, че не сме просто група от държави. Ние сме европейско семейство и ако някой от членовете на семейството ни има проблем, определено трябва да се притечем на помощ.

Ето защо Комисията е готова да предложи инструмент за координирана помощ за Гърция, напълно съвместим, а сигурен съм, и възможен с европейското право.

Искам да благодаря на всички ви за подкрепата по отношение на стратегията „ЕС 2020“. Трудно мога да опиша как нашите граждани очакват ръководство в момента, как очакват да подобрим нашата работа, да ги поведем след края на кризата и да поставим много цялостни средносрочни стратегии като международните ни партньори Китай, САЩ, Индия и др.

Време е да вземем решение. Слушах много внимателно призивите за по-добро управление. Слушах много внимателно по отношение на по-големия паричен и икономически надзор и че трябва да прилагаме по-добре Пакта за стабилност и растеж. Точно това цели Комисията и много скоро ще има съответните предложения.

Искам да благодаря на всички вас, които подкрепихте Комисията за това, че има съвсем ясни, конкретни цели за утрешните заключения на Европейския съвет. Считам, че е много важно да разполагаме със средносрочна стратегия, но ни трябва ясни индикатори за това накъде сме тръгнали и какви са целите ни. Затова Комисията настоява Европейският съвет да приеме тези конкретни главни цели след обсъжданията утре и другиден.

Нуждаем се от по-висока заетост, по-голяма равнопоставеност между половете и по-добро образование. Съвсем ясно е, че трябва да инвестираме повече в научноизследователска и развойна дейност, и е абсолютно ясно, че трябва да се борим с бедността.

Затова Комисията настоява за солидарност, отговорност и конкретна стратегия за Европа и европейските граждани.

Позволете ми да изразя надежда, че положителната атмосфера, която личи тук и която ясно подкрепи солидарността и отговорността, ще присъства и по време на обсъжданията на нашите ръководители утре.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, считам, че настоящото разискване е много важно: разискване по въпрос, който е в центъра на европейската загриженост в момента — проблемът с Гърция — но и относно икономическото състояние на Европейския съюз като цяло, разискване, в което, между другото, г-н Audy, председателството на Съвета присъства, както е договорено в Парламента: аз представлявам председателството на Съвета тук.

По отношение на проблема с Гърция, върху който се съсредоточи най-вече разискването и по който бяха направени много коментари, действащото председателство на Съвета има много ясни идеи. Първо, Европа е съчетание на икономически политики: имаме интегрирани икономики. Второ, Европа се основава на солидарността и следователно има стабилна социална същност. Трето, Европа разполага с икономическа и финансова стабилност.

Тези три европейски характеристики касаят и гръцкия въпрос. Затова и трите виждания за Европа взаимно се отчитат и потвърждават в много важното изявление на неформалния Европейски съвет от 11 февруари 2010 г. Това беше според мен едно от най-важните изявления на Съвета изобщо, тъй като подхожда към проблема на Гърция, говорейки за солидарност и за абсолютната политическа ангажираност към финансовата стабилност на еврозоната, ангажимента да действаме, когато е необходимо, за да запазим стабилността.

Сигурен съм, че Европейският съвет този уикенд, който е същият, заседавал на 11 февруари, ще укрепи и запази стабилността. Ще бъде изпратено силно политическо послание за Европа от Европейския съвет в подкрепа на икономиката ѝ, на валутата ѝ и отгук на солидарността, защото на това се надява обществото, макар някои евроскептици да се надяват на провал. Няма да има провал на Европейския съвет. Бъдете сигурни, че няма да има провал, а политическият ангажимент за солидарност в сърцето на Европейския съюз и на еврозоната ще бъде потвърден.

Нещо повече, ще погледнем и по-далеч. Ще помислим в краткосрочен и в дългосрочен план. Ще говорим за това как да организираме координиран изход от кризата, като имаме предвид, че няма да оттеглим напълно фискалните стимули, докато не се възстановим икономически. Ще говорим и за по-дългосрочни цели, сред които искам по-специално да подчертая икономическото, териториално и социално сближаване — по същество солидарността. И ще говорим за това къде да има нова форма на контрол в сравнение с Лисабонската

стратегия. Очевидно ще има промени в това отношение: ръководството на Европейския съвет не беше залегнало в Лисабонската стратегия.

Съгласуването на икономическите, социалните политики и политиките по заетостта съгласно Договора от Лисабон не присъстваша в Лисабонската стратегия. Значението на ролята на Комисията — да осъществи надзор, проследяване, наблюдение, контрол, да определя изискванията за изпълнението на целите — не присъстваше в Лисабонската стратегия. Създаването на стимули със структурните фондове не присъстваше в Лисабонската стратегия. Ясно е, че имаме много важен напредък.

И накрая, г-жо председател, ще коментирам изказването на г-н García-Margallo, което беше единственото, насочено пряко към испанското председателство, критикуващо начина, по който според него е ръководен Европейският съюз.

Трябва да Ви кажа, г-н García-Margallo, че испанското председателство на Съвета работи тясно и съгласувано — методът на Общността — с г-н Ван Ромпюй, председател на Европейския съвет, за придвижване на важните цели. Работи тясно също така с Комисията и с Парламента.

Говорихте предимно за икономиката. Искам да Ви попитам дали считате например, че вземането на решение, като взетото по време на Европейския съвет — очевидно с участието на председателството на Съвета — за политически ангажимент на Европа към финансовата стабилност на еврозоната, не е част от ръководенето на Европейския съюз.

Искам да знам дали считате, че не е част от ръководенето на Европейския съюз приносът за провеждането на разискване този уикенд по съществената стратегия „Европа 2020“, която, между другото, спечели подкрепата на по-голямата част от Парламента. Разискването касае и управлението като основен елемент в това отношение.

Искам да знам дали считате, че не е част от ръководенето на Европейския съюз договарянето със залата в този момент на пакета за финансов надзор. Освен това Ви насърчавам, г-н García-Margallo, да работите с председателството, за да можем възможно най-скоро да постигнем споразумение между Съвета, който прие становище, и Парламента. По време на испанското председателство, между другото, искаме да отменим директивата относно „хедж фондовете“ от Европейския съюз и то с възможно най-широк консенсус и съгласие. Не смятам, че това заслужава критика, а точно обратното.

Също така считам, че е ръководено на Европейския съюз да сме в съгласие и да работим с Комисията по предложението, което ще внесе, относно координирането на икономическите политики съгласно член 136 от Договора от Лисабон. Съответно ръководено на Европейския съюз е и да имаме обща политика за справяне с дълга, който беше от съществено значение за Европейския съюз предвид кризата и социалната необходимост от справяне с кризата и защита за най-уязвимите. Това е неизбежен дълг, с който трябва да се справим сега в съответствие с Договора от Лисабон, за да се върнем в правилния път съгласно параметрите на Договора от Лисабон.

Това е ръководенето на Европейския съюз според метода на Общността. Това е ръководенето на Европейския съюз и то означава провеждането на Европейски съвет този уикенд, който ще изкаже ясно подкрепата си за Гърция и гръцкото правителство.

Председател. – Не, не можете да вземете думата съгласно процедурата с вдигане на синя карта, защото се прилага само за членове на Парламента. Следователно разискването приключи с изказването на министъра.

Писмени изявления (член 149)

Elena Băsescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Една от важните теми в дневния ред на Европейския съвет е стратегията „ЕС 2020“ за създаване на работни места и икономически растеж. Трябва да координираме европейските политики, за да можем да отговорим на предизвикателствата и потребностите, пред които сме изправени в момента. Също така трябва да заложим ясни дългосрочни цели. Приоритет трябва да получи устойчивото развитие на европейската икономика. Новата стратегия на Комисията за следващите 10 години предвижда пет насоки за действие: създаване на нови работни места, борба с бедността, намаляване на броя на напусналите училище, инвестиции в научноизследователска и развойна дейност и намаляване на емисиите на парникови газове. Най-новите държави-членки на ЕС се нуждаят от ресурси и подкрепа от Европейския съюз за постигане на амбициозните цели. Румъния подкрепя целта „20-20-20“ за намаляване на емисиите на въглероден диоксид с 20%, увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници с 20% и повишаване на енергийната ефективност с 20%. По-амбициозната цел „30-30-30“, която предвижда достигане на праг от 30% и в трите области, определено ще доведе до разходи, които са прекалено високи за моята държава. Това ще е нереалистична цел за редица европейски държави.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Проектът Европа цели мир, социално благополучие, свобода и растеж. Служи за пример със социалния си модел и зае водеща роля по въпросите на околната среда, без да има равен на себе си на световно равнище.

Настоящата икономическа, финансова и социална криза изисква съгласуван отговор на европейско равнище. Кризата с Гърция и атаките срещу еврото изискват съвместен отговор, но за съжаление той беше забавен. Възможно е и е желателно да намерим европейско решение, за да избегнем постоянните спекулативни атаки срещу еврото.

ЕС разполага с надеждност и ликвидност. Ако имаме нужната координация на европейско равнище, това трябва да е достатъчно да успокои пазара и да покрие разходите по заемите, от които се нуждае Гърция. Моментът изисква солидарност между държавите-членки и европейските институции. Дори е въпрос на дълг. Да се надяваме, че предстоящият Европейски съвет ще предприеме стъпки за постигане на интегрирана и координирана солидарност. Такава нагласа е необходима, ако искаме европейският проект да върви напред. По-късно трябва да се търсят решения за следене на дефицита на всяка държава-членка.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Поради сериозността на социалните проблеми, които се изпитват в различни държави-членки на ЕС, включително безработица, липса на сигурност на работното място и бедност, е изключително важно пролетният Европейски съвет да даде сериозен и задълбочен отговор. Но се опасяваме, че отговорите му са насочени основно към предполагаемата устойчивост на публичните финанси, като същевременно се пренебрегват мерките, насочени към социалната устойчивост.

Отговорът на положението в Гърция е важен въпрос, най-вече защото случващото се там противоречи изцяло на твърденията за предимствата на еврото и благосъстоянията на членството в еврозоната: начело на стабилната валута на богатите държави. Казваха, че членството в еврозоната е предпазна мярка срещу финансови кризи, тъй като въпросната държава ще избегне заеми и ще получи средства от Международния валутен фонд (МВФ).

Първоначалната криза беше достатъчна да покаже, че няма реална солидарност в рамките на еврозоната и че т. нар. „икономическо и социално сближаване“ не е нищо повече от пропагандата в изборните кампании. Сега г-жа Меркел дори заплашва, че държавите-членки, които не отговарят на изискванията на Пакта за стабилност, като Гърция и др., ще бъдат изключени от еврозоната, забравяйки, че Германия беше и е най-големият бенефициер на политиките, основани на стабилното евро...

(Обяснението на вот се съкращава съгласно член 170 от Правилника за дейността)

Othmar Karas (PPE), в писмена форма. – (DE) Финансово-икономическата криза и Гърция изискват европейски действия. Общественият дебат трябва да приключи. Очакваме съвместен отговор от срещата на върха. Ние казваме „да“ на програмата на гръцкото правителство за икономии и реформи — Гърция е твърдо решена да си напише домашното и да спазва европейските правила. Казваме „да“ и на заемането на средства в случаите, когато без тях програмата за реформи би била застрашена. Но казваме категорично „не“ на санкциите и изгонването на дадена държава от еврозоната. Това би довело единствено до ефекта на доминото и оттук до загуба на доверие от страна на пазарите. Казваме „да“ и на предложението на члена на Комисията Рен за предварително одобрение на проектобюджета от Комисията. Бюджетните и икономически данни трябва да бъдат инспектирани от Евростат и Комисията. Настоявам за строг преглед на счетоводните книги във всички държави-членки на базата на общи критерии. Данъчните системи и данъчните ставки, свързани с вътрешния пазар, трябва да бъдат хармонизирани, а икономическите, бюджетните и социалните политики — координирани. Настоявам за комисия за планиране „Европа 2020“ с участието на Комисията, държавите-членки, Европейската инвестиционна банка, Европейската централна банка и Евростат. Затова призовавам държавните и правителствени ръководители да покажат обща европейска готовност за еднозначно действие. Гърция е пример, от който Европа трябва да се поучи. Заключениеята трябва да се изготвят на местно, европейско и световно равнище. Повече европейско сътрудничество и по-малко национален егоизъм са на дневен ред.

Ivari Padar (S&D), в писмена форма. – (EN) Искам да коментирам Европейската програма за цифрово развитие. Според информация на Комисията съществуват пречки пред единния цифров пазар: едва 7% от онлайн транзакциите са трансгранични. Въпреки че целите, свързани с интернет и съответната инфраструктура, служат като солидна предпоставка за по-нататъшно развитие, подобряването на инфраструктурата трябва да бъде допълнено със създаване на паневропейска регулаторна рамка, с използване на услугите и с повишаване на уменията в областта на информационните и комуникационни технологии (ИКТ). До 2020 г. трябва да бъде създадено общо и сигурно европейско пространство за електронни услуги. То ще осигури на гражданите на ЕС лесен и безопасен достъп до всички електронни услуги както държавни, така и търговски. Държавите-членки трябва да разработят национални планове за промяна на цифровизацията на обществените услуги. Особено

внимание трябва да се отдели на насърчаването на участието на социално-икономическите групи с по-нисък статус, тъй като те са застрашени в най-голяма степен да бъдат изключени от информационното общество. Трансграничната електронна идентификация и електронните подписи трябва да се характеризират с правна и техническа оперативна съвместимост, така че трансграничната електронна идентификация да може да се използва от всички доставчици на услуги и потребители в цяла Европа. Цялостният подход към единния цифров пазар трябва да включва намаляване на все още съществуващата разпокъсаност на финансовите услуги, логистиката, защитата на потребителите и интелектуалната собственост. Трябва да бъде заложена цел от 100% гражданите да имат достъп и способност да използват електронните услуги.

Georgios Papastamkos (PPE), в писмена форма. – (EL) Ужасната финансова криза в Гърция и финансовият дисбаланс в други държави-членки на еврозоната повдигат въпроса за статичната и динамичната сила на самия ИВС. Не може да има никакво съмнение, че възстановяването на публичните финанси на държава-членка на еврозоната е негова отговорност. Но финансовата криза извади на показ взаимовръзката между истинския единен валутен съюз и несъвършения икономически съюз на ЕС. Спешно подчерта необходимостта да се създаде политически насочвано европейско икономическо управление за европеизация на икономическата политика и икономическия риск, за покриване на структурните дефицити на ИВС, за повече Европа и за координирани и солидарни европейски действия. Необходим е европейски механизъм за подпомагане, Европейски валутен фонд, оборудван с необходимите ресурси и средства за намеса. Координираната регулаторна намеса е необходима, за да се защити единната валута от спекулации. Нужен е подробен преглед на функционирането на пазара на суапове за кредитно изпълнение. Европейският съвет е призован да отговори цялостно на кризата в еврозоната и да изрази истинска солидарност с Гърция, за да преодолее финансовата криза. Гърция не проси. Настоява средствата на гръцките граждани да не изчезнат в джобовете на международните спекуланти.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) По време на настоящата икономическа и социална криза, в съчетание с кризата по отношение на климата, ЕС разработи нова стратегия за следващите 10 години. Стратегията „ЕС 2020“ трябва да помогне за създаването на по-приобщаваща Европа с интегрирана и благоприятна за околната среда икономика. Развитието на научните изследвания и иновациите трябва да е приоритет, за да можем да се борим с последиците от изменението на климата и да създадем зелени, „интелигентни“ работни места. Поради тази причина поставените цели трябва да бъдат задължителни, за да се гарантира устойчив растеж и развитие на по-приобщаващ пазар на труда и достойни условия на живот за всички граждани.

Richard Seebler (PPE), в писмена форма. – (DE) ЕС може да има успех само ако знаем в каква посока искаме да вървим в областта на икономиката и социалната политика. Поради тази причина трябва да се обърне специално внимание на изготвянето на Стратегията 2020. Държавите-членки трябва да представят ясни концепции, виждания и идеи. Изготвянето на стратегия за следващите 10 години е със сигурност амбициозно начинание, но не трябва да забравяме, че в нея не се определят и най-дребните подробности. ЕС трябва да се запита какво място желае да заеме и какви приоритети си поставя. Една от целите, които в дългосрочен план ще доведат до позитивни социални и икономически последици, е създаването на устойчив енергиен микс в Европа. Необходимо е преосмисляне в тази област и то не само поради постоянно намаляващите доставки на изкопаеми горива и въздействието върху климата на невъзобновяемите източници на енергия. Европа трябва да поеме водещата роля и по отношение на екологично чистите технологии. Според мен обаче атомната енергия е неподходяща за отвеждане на Европа в устойчивото енергийно бъдеще.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) Целта на заседанието на Европейския съвет, което започва утре, е главно да обсъди общата рамка на новата стратегия на Съюза „Европа 2020“ и да оцени излизането от икономическата криза, както и положението в Гърция и в други държави от еврозоната. Това са тясно свързани помежду си теми, тъй като стратегията на Съюза за икономически растеж и заетост е свързана с тях. При оценката на настоящото положение трябва да отговорим на въпросите за това как принципите на Пакта за стабилност и растеж се зачитат в отделните държави и къде беше Европейската комисия във всичко това. Можем да предположим, че стратегията „Европа 2020“ се разглежда по различен начин от държавните и правителствени ръководители на държавите-членки. Това се дължи на сериозни конфликти на интереси на отделните държави, което, от своя страна, произтича от разликите в нивата на развитие. По очевидни причини държавите от последните две разширявания, но и не само те, ще се борят за по-голям акцент върху политиката на сближаване, развитието на инфраструктурата и селското стопанство, без да забравяме иновациите и новите технологии. Успешното развитие на Европа и връщането към растежа през следващото десетилетие ще зависят в еднаква степен от постигането на целите на стратегията, съдържащи се в предложенията на Комисията, но и от продължаването на по-традиционните политики. За да се справи Съюзът с тежките предизвикателства

на глобалната сфера, първо трябва да намали вътрешните различия, а това не може да бъде постигнато без спазване на принципа на солидарност на Договора.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), в писмена форма. – (RO) Основната тема на пролетното заседание на Европейския съвет е стратегията „ЕС 2020“. В началото на годината равнището на безработицата достигна 10%, а в държави като Испания и Латвия — почти 20%. Шестдесет и седем процента от европейските граждани смятат, че загубата на работни места е основният им проблем. Основната грижа на европейските лидери трябва да бъде запазването на съществуващите работни места и създаването на нови, за да се даде възможност на европейските граждани за достоен живот. Тази цел може да бъде постигната само чрез значителни инвестиции в икономическото и социално развитие, транспорта и енергийната инфраструктура, селското стопанство, научните изследвания, образованието и здравеопазването. Точно поради тази причина Европейският съвет трябва да обърне специално внимание на промишлената политика на ЕС. Според европейската статистика, в сравнение с декември 2009 г., през януари 2010 г. промишленото производство е спаднало с 2% в еврозоната и с 0,2% в ЕС-27. На равнище Общност промишлеността генерира 26,4% от БВП, но има държави-членки, в които промишленото производство отговаря за едва 14% от БВП. Европейският съюз трябва да запази своята световна конкурентоспособност. За да го постигне, заетостта и промишленото производство трябва да останат в рамките на Европейския съюз, а не да се изместват в трети страни.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

13. Разработване на Европейската гражданска инициатива на основание член 11, параграф 4 от Договора за Европейския съюз (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Съвета и на Комисията относно разработването на Европейската гражданска инициатива на основание на член 11, параграф 4 от Договора за Европейския съюз.

Позволете ми да отправя сърдечно приветствие за добре дошли на група репортери от моя регион, Кастилия-Ла Манча в Испания, които са в галерията, определени за представители на пресата, и в момента са на посещение на институциите на ЕС.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, благодаря на Парламента за инициативата му да проведе настоящото разискване относно, струва ми се, един от най-важните, най-актуалните аспекти от демократична гледна точка на развитието на Европейския съюз и на идеята за европеизма сред европейското общество. Това е свързано с един много актуален въпрос, който слага началото на нов етап в развитието на Европейския съюз и, както знаете, се отнася до гражданската инициатива. С други думи, това е възможността за най-малко един милион европейски граждани — мъже и жени от различни държави-членки — да могат да подпишат законодателна инициатива.

Законодателна инициатива, която по разбираеми причини е адресирана към Комисията и е изложена пред нея като орган на ЕС с юридическа правоспособност за законодателни инициативи.

Гражданската инициатива е много ясен приоритет за председателството на Съвета. Много ясен. Приоритет е, защото считаме, че е приоритет за Европа. Когато дадена държава е избрана за председател на Съвета на Европейския съюз, ние считаме, че тя не трябва да изпълнява своите собствени приоритети, своите собствени цели просто като поредната държава, поела председателството, а трябва да продължи напред и да бъде способна да представя целите на Европа.

Със своите възможности, с правата, които дава на гражданите — на приблизително петстотин милиона европейски граждани — гражданската инициатива е основна цел на Европа и по тази причина тя е един от приоритетите на испанското председателство не поради това, че е приоритет на Испания, а поради това, че е приоритет на Европа.

Гражданите се надяват Договорът от Лисабон да бъде изпълнен възможно най-бързо след осем години губене на време поради институционална несигурност.

Трябва да компенсираме загубеното време и да отговорим по същество на гражданите, тъй като това, което те искат, е участие. С други думи, трябва постепенно да постигнем равновесие между Европа, която се изграждаше през 20-ти век предимно от върха надолу, макар и демократична Европа, и Европа, която се изгражда наново, от самото начало.

Ето защо считаме, че гражданската инициатива трябва да започне да работи възможно най-скоро, защото тя ще бъде доказателство за политическата воля на държавите-членки, на Парламента и на институциите на Съюза да дадат право на глас на обществото и възможност на гражданите да участват в живота на Европейския съюз.

Гражданската инициатива също така ще противодейства на нещо, което за съжаление се случва в Европейския съюз, а именно фактът, че политическият дебат вероятно се осъществява главно на национално равнище като естествено присъщ дебат. Тук в Брюксел или в Парламента се води европейски дебат, но във всяка от държавите-членки на Съюза преобладава националният, а не европейският дебат.

Гражданската инициатива е средство от огромна важност за успешното провеждане на истински европейски дебат в гражданското общество. Инициативите, предлагани от гражданите на различните държави, ще дадат тласък за развитие на европейски, а не само на национален дебат във всяка държава.

Ето защо, г-н председател, считаме гражданската инициатива за приоритет. Веднага след като Комисията представи своя проекторегламент — ние бихме искали да благодарим на Комисията и, трябва да подчертая, специално на председателя Барозу и на заместник-председателя Шевчович за тяхната загриженост, с която са определили този въпрос като приоритетен в работния график на Комисията; също така сме благодарни, че това ще се извърши съвсем скоро и много бързо или, както г-н Шевчович ни казва, с две думи — ние ще разполагаме с текст, който ще даде възможност на нас, заедно със Съвета и Парламента, да пуснем в действие това, което европейските граждани без съмнение очакват преди изтичането на шестте месеца.

Ще бъде необходимо да работим по различните аспекти, които са засегнати — някои от по-технически характер, други по-политически, но ние ще трябва да поощряваме това да се случва.

Ето защо от момента на провеждането на неформалната среща на министрите на външните работи в Ла Гранжа в Сан Инделфонсо, както г-н Шевчович и г-жа Малмстрьом — които все още бяха на постове си, тъй като новата Комисия още не беше встъпила в длъжност — си спомнят, до първата среща, която проведохме с Комисията в Мадрид, когато новата колегия на членовете на Комисията пое длъжността, и сега този следобед в Парламента, ние имаме силното желание да подкрепим тази инициатива. Аз бих ги помолил — и това ще бъде посланието, което желая те да ви предадат, уважаеми членове на Парламента — да проявят най-голяма загриженост за тази инициатива.

Зная, че ще го направят. Освен това ще поискам от тях да ускорят максимално това, което считам, че доста лесно ще доведе до постигането на общ консенсус в различните му аспекти — чрез обсъжданията, проведени в Съвета, в Комисията и Парламента — например в комисията, в която участвах, а именно комисията по институционални въпроси. Затова считам, че можем да го приложим на практика, тъй като това е един от аспектите на новия етап, който сега започва в Европейския съюз и който най-много въълнува обществото.

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, аз наистина искам да благодаря на Парламента за това, че постави тази изключително важна точка в дневния ред. Искам да благодаря лично на моя скъп приятел Диего Лопес Гаридо и на испанското председателство за това, че постави въпроса сред първите точки на дневния ред на испанското председателство, тъй като считам, че инструментът, с който ще разполагаме, наистина ще промени начина ни на правене на политика в Европейския съюз.

До този момент европейската концепция се основаваше на представителната демокрация. Считам, че това е добре отразено и в Договора от Лисабон, в който съвсем ясно се посочва, че правомощията на Парламента са много засилени и че ние ще включваме повече националните парламенти в европейския законодателен процес. А ние трябваше да го допълним — с по-голямо участие на гражданите в този процес чрез инструмента демокрация на участието.

Преди известно време се водеше разискване за това дали едното не отменя другото и дали това не е игра с нулев резултат. Аз наистина не мисля така, защото считам, че и двата елемента на представителната демокрация и демокрацията на участието взаимно се подсилват и помагат за създаване на истинско европейско политическо и публично пространство.

Също така считам, че благодарение на този инструмент ние ще наблегнем още повече на значението на европейското гражданство за европейците. Както Диего вече каза, аз също така съм убеден, че това ще доведе до по-сериозни, по-добри презгранични общоевропейски дебати в Европа, повече на европейска, а не само на национална тематика, което често виждаме в столиците на нашите държави-членки.

Комисията беше и продължава да бъде много благодарна за работата, която Европейският парламент вече е извършил във връзка с Европейската гражданска инициатива. За нас резолюцията, която приехте на 7 май

2009 г., беше много важно политическо ръководство и много важен указател за това как трябва да изготвим инициативата.

Както знаете, когато подготвя важни законодателни актове като този, Комисията иска да ангажира европейското общество във възможно най-широко обсъждане. Затова организирахме обществен дебат по темата, въз основа на Зелената книга, която публикувахме през декември миналата година.

Трябва да кажа, че бяхме много приятно изненадани от отзивите, които получихме. До нас достигнаха повече от 300 отзива от редица дописници — отделни граждани, организации, органи на публичната власт и дори някои национални парламенти.

Оценихме получените отзиви и приключихме процеса на консултации с провеждането на обществен дебат в Брюксел, на който присъстваха повече от 150 заинтересовани страни, включително почитаеми представители на Парламента.

Ако трябваше да обобща въпросния дебат, бих казал, че в Комисията постъпиха много новаторски, интересни и конструктивни предложения. Какви бяха основните заключения — че гражданите са силно заинтересовани инициативата да започне да действа възможно най-скоро, че искат участието в нея да бъде възможно най-лесно, че искат тя да не бъде сложна, ясна, разбираема и преди всичко достъпна.

А, както ще се съгласите, това са ясни и много важни параметри за изготвянето на законодателния акт, защото само посочените параметри биха гарантирали, че гражданите ще използват инструмента за по-добро общуване с Комисията и с европейските институции.

Ползвайки се от резултатите от консултациите и от предложенията, направени от Европейския парламент, Комисията в момента оформя окончателно своето предложение. Надявам се, че колегията ще приеме предложенията, по които работим, на 31 март. Мога също да ви кажа, че това вероятно няма да бъде възможно без силната подкрепа на испанското председателство. Много ясно е, че такъв висок приоритет за председателството трябва да бъде зачетен и аз зная, че от страна на Испания има силен ангажимент да направи опит за постигане на напредък по инициативата по време на мандата на председателството.

И така, силно се надявам, че благодарение на конструктивния подход на председателството, на Съвета и на Парламента, ще разполагаме с този нов и много важен инструмент преди настъпването на първата годишнина от влизането в сила на Договора от Лисабон.

Íñigo Méndez de Vigo, *от името на групата PPE*. – (ES) Г-н председател, преди почти седем години точно тук, в Парламента, в края на мандата на конституционния конвент, членовете на Европейския парламент и членовете на националните парламенти успяха да представят предложение, което беше прието от президиума. Аз имах честта да го внеса в президиума и ние го одобрихме. Освен това искам да припомня имената на г-н Lamassoure и г-н Mayer, защото именно те разработиха предложението за гражданската инициатива — народна инициатива, която днес е включена в Договорите.

Народна инициатива, която е пример за демокрация на участие — г-н Шевчович много добре обясни това — и за европейска демокрация, защото въпросите, обхванати от инициативата, трябва да бъдат европейски, а не местни въпроси. Следователно става въпрос за участие на гражданите и разглеждане на въпросите на европейско равнище.

Г-н Шевчович, който подготвя предложението, не ни каза какво е включено в него. Той предизвика интереса ни. Г-н Шевчович, от името на моята група, желая то да съдържа най-малко три идеи:

Първо, да бъде ясно и несложно. С други думи, да не ни карате да усложняваме нещата. Трябва да бъде достъпно за хората, така че те да могат да участват без за това да им е необходимо университетско образование.

Второ, да предвижда сътрудничество между европейските и национални органи, защото според мен националните органи трябва да играят важна роля в начина, по който се организира събирането на подписите.

Трето, трябва да образуваме — чрез Европейската комисия и чрез Парламента — като обясняваме как законодателната инициатива може да бъде използвана, за да се избегнат разочарования. Ще ви дам пример за това какво видях в интернет. Вече беше предприета онлайн петиция за използване на народната инициатива за създаването на възможност за промяна на системата на две седалища на Парламента с оглед да остане само едно.

Е, това не е възможно и трябва да го кажем от самото начало, защото то изисква реформа в Договорите, което не може да се осъществи чрез народната инициатива.

Ето защо, госпожи и господа, за Комисията и Парламента предстои извършване на голяма просветна дейност в рамките на инициатива, одобрена от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) с надеждата, че може да послужи за насърчаване на чувството на принадлежност към Съюза и на участието на обществеността в делата на Съюза.

Ramón Jáuregui Atondo, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-н председател, г-н Шевчович, изпитах голямо удовлетворение като научих, че Комисията възнамерява да одобри настоящия проекторегламент следващата седмица на самия 31 март. Считаю, че това е голяма новина и че е подходящо и правилно да поздравим Комисията, г-н Шевчович и испанското председателство за подкрепата, която са дали на инициативата, и за това, че са се съгласили да представят много важно предложение на Парламента.

Предложението е много важно, защото, на първо място, считам, че то укрепва легитимността на Парламента, тъй като предоставя на обществеността пряк достъп до Парламента не чрез партии, а по начин, който позволява пряк достъп до нас и то само чрез един законопроект.

Прекият достъп на обществеността до Парламента наистина укрепва неговата легитимност. Той засилва представата за гражданството, която е залегнала в самата основа на европейския проект. От Маастрихт до тук гражданинът е този, който е най-важен за европейския проект, и този, който се превръща в основен участник.

Трето, бих казал, че това е нещо, което изключително много насърчава връзката между институциите и гражданството, нещо, което ние винаги изискваме, но никога не постигаме. Това нещо е възможността за хората действително да се доближат до Парламента и да научат колко полезен може да бъде той. Ето кое ме кара също така да направя две препоръки, които до голяма степен съответстват на тези, които г-н Шевчович направи.

Считаю, че е важно да се разработи текст, който, на първо място, да бъде наистина гъвкав. С други думи, да позволява това право да бъде упражнявано; да го предоставя на много хора, защото трябва да посочим конкретния брой държави, проценти и какви системи на подписване и събиране на подписи. Моля ви, бъдете гъвкави! Направете достъпа до инициативата лесен, но нека също така да я представим ясно и да не проваляме очакванията.

Преди това има една основна процедура, която Комисията следва да извърши, за да каже дали проектът на инициативата ще бъде успешен или не, дали ще е възможно да бъде доведен докрай или не. Преди да се съберат подписите, трябва да кажем „да“ или „не“, за да няма излъгани надежди — в проекта трябва да има яснота и гъвкавост, госпожи и господа, и разбира се, да бъде добре разработен.

Anneli Jäätteenmäki, *от името на групата ALDE*. – (FI) Европейската гражданска инициатива е важна, защото е една от изключителните иновации, въведени от Договора от Лисабон, за която можем да кажем, че ще увеличи в реално време възможностите на обществеността да внесе своя принос. Това очевидно е само малка стъпка напред, а събирането на милиони имена ще бъде работа с доста голям обем. Дори при това положение ние само можем да предложим Комисията да направи нещо. Тогава Комисията по нейна преценка ще реши дали да направи нещо или не.

Ако експериментът с гражданската инициатива е успешен, какъвто се надявам, че ще бъде, много възможно е след това да бъдем в състояние да отбележим по-нататъшен напредък по пътя към прякото влияние. Ето защо сега е много важно, тъй като установяваме рамката за гражданската инициатива, тази рамка да бъде определена по такъв начин, че инициативата да може да се въведе лесно и да е ясна и разбираема. Ние не трябва да подхранваме празни надежди или да създаваме недоразумения.

Беше обсъждана процедура за предварително съответствие. Считаю, че това трябва да се обмисли много внимателно. Тя може да има своите добри страни, но не зная дали е правилно да орязваме инициативите на този етап. Нека да позволим на обществеността да каже своята дума.

Според мен е важно прагът за различните държави-членки, т.е. броят на участващите държави-членки, да не бъде прекалено висок — една четвърт би била достатъчна, за да се приеме, че инициативата ще продължи, и да направим нейното по-нататъшно развитие да изглежда възможно. Трябва да гарантираме, че регламентът няма да създаде ненужни пречки за изпълнението на гражданската инициатива, а че я прави ясна и несложна. Нека се надяваме, че ще има много инициативи и че Комисията ще ги доразвие.

Gerald Häfner, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, г-н член на Комисията Шевчович, госпожи и господа, считам, че в този момент разполагаме с голяма възможност за Европа — споделяната от всички ни Европа, която започна с Договорите между държавите-членки — класическият

инструмент на външната политика, при който гражданите малко или много бяха зрители — и която сега все повече се превръща в Европа на гражданите.

Днес обсъждаме първия инструмент, който предвижда пряко участие на гражданите на европейско равнище. Считам, че на всички е ясно каква възможност предлага това, и по-специално за създаването, за постепенното развитие на нещо като европейско общество, европейски *demos* (народ), от което Европа се нуждае, тъй като продължаваме с разискването на въпросите във Франция, Италия, Португалия, Германия и *прочие*, като по същество извършваме това поотделно. Що се отнася до гражданите, едва ли има изобщо никакви общоевропейски дебати. Европейска гражданска инициатива от този вид обаче би спомогнала за подобни разисквания и за преодоляване до известна степен на чувството на европейците, че Брюксел е много далеч и че те, гражданите, нямат глас в Брюксел. Това, което вършим тук, е създаването на първия инструмент, който ще позволи на гражданите да бъдат чути в Брюксел. От първостепенна важност обаче е формата, която ще дадем на инструмента. Искам да посоча много ясно, че все още не е определено дали мярката в крайна сметка ще постигне успех или разочарование. Това зависи от формата, която изберем за мярката.

Г-н Шевчович, разбирам добре, че Вие не можете да ни представите подробности днес, защото зная, че още не сте решили напълно въпроса. Днес обаче ние вероятно наистина имаме възможност да запишем накратко няколко основни момента заедно. Затова има един много специфичен въпрос, който искам да повдигна.

За мен успехът на инициативата ще нараства и ще спада в зависимост от факта дали предложението на Комисията или поне това, което в крайна сметка се приеме тук като законодателно предложение, съдържа не само препятствия и условия, които гражданите трябва да спазват, но също така поставя като условие, че Комисията трябва да работи сериозно върху гражданска инициатива, постъпила при нея, тъй като по мое мнение би било изключително дразнещо, ако милиони граждани са подписали дадена инициатива и накрая всичко това просто изчезва тихо и безцеремонно в кошчето за боклук. Нуждаем се от три нива на проверка на допустимостта. Първо, формално ниво: има ли необходимите подписи? Второ, юридическо ниво: дали въпросът е в рамките на правомощията на Европейския съюз, не се ли нарушава действащото право? И накрая, нуждаем се от проверка на основа на съдържанието и в това отношение считам, че е важно гражданите да бъдат поканени за проучване, да има изслушване, те да бъдат оценени, а тревогите им — обсъдени, и те да не получат само някакво *окончателно* писмо отгоре. Това е вместо поощрение.

Накратко, ще спомена и за второ поощрение. На мен ми се струва, както и на всички нас в Парламента, че една трета или девет държави-членки е прекалено висок праг. Парламентът се обяви в подкрепа на една четвърт и тази цифра трябва да бъде разглеждана успоредно с второто препятствие, а именно препятствието вътре в държавите-членки. В разговорите, които проведохме, предложих да има степенуване в зависимост от големината на държавите-членки, тъй като съществува значителна разлика между това дали участват големи или малки държави, и виждам, че по отношение на това предложение има откритост.

Поради ограниченото време не мога да продължа с други въпроси. Надявам се, че заедно можем да създадем този пръв инструмент на преходната демокрация.

Syed Kamall, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-н председател, считам, че много от нас ще приветстват всяка инициатива, която отнема власт от Европейския съюз и други политически управления и прехвърля власт на гражданите.

В едно отношение желая да отправя искане за повече гъвкавост. Защо трябва да определяме предварително въпросите, по които гражданите могат да повдигат инициатива? Ако те искат да повдигнат въпрос, нека ние да бъдем държани отговорни и нека да изложим мнението си относно това, което мислим. Например, ако то е относно мястото, където Парламентът трябва да заседава, трябва да отговорим. Защо да отбягваме въпроса? Нека да се занимаваме с това, за което гражданите директно ни питат.

Искам да поясня един въпрос и това е прозрачността. За всяко отделно лице или група граждани ще бъде трудно да съберат сами необходимия брой подписи. Затова вие можете да се обърнете към редица организации, които да организират събирането на подписите. Тяното финансиране трябва да бъде прозрачно, така че да не се взимат организации, които установяват контрол над процеса, за да искат всъщност по-голямо финансиране за инициативи, в които те вярват. Нека наистина инициативата да бъде на гражданите, а не на организации на гражданското общество и на неправителствени организации.

Søren Bo Søndergaard, *от името на групата GUE/NGL.* – (DA) Г-н председател, недоверието на нашите граждани в Европейския съюз се засилва. Ниската изборителна активност на изборите в Европейския съюз говори много. Ако Европейската гражданска инициатива се тълкува по начин, по който само малък брой от гражданите ще могат да се възползват от нея, това ще изостри ситуацията. Ето защо нашата група призовава

правилата да не бъдат толкова строги. Например въпросите може да се отнасят за цяла Европа, дори първият милион подписи да идва само от много малко на брой държави. Като Европейски парламент обаче, ние също можем да направим нещо, за да бъде гражданската инициатива приета сериозно. Можем да вземем решение в Парламента, че всеки път, когато се одобрява инициатива на граждани, ще се ангажираме да проведем разискване — разискване, което може да доведе до изявление относно въпросната инициатива. По този начин ние също ще приемаме гражданските желания сериозно, като се надявам, че групите могат да работят заедно, за да постигнем приемането на нещо в този дух например под формата на изменение на Правилника за дейността.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-н председател, чух всичко, което беше казано до момента, с много ясна мисъл и поради това с голям скептицизъм. В крайна сметка нашият собствен опит, почерпен от референдумите, проведени в Нидерландия, Франция и не на последно място в Ирландия, ни е научил как еврократията отговаря на волята на хората и на проявите на тази воля. Какво всъщност е това „Европейска гражданска инициатива“? В основата си това е само успокоително средство, измама, предназначена да предложи предвиденото в Договора от Лисабон минимално участие на гражданите без реално да довежда това участие до процес на взимане на решения. Това наистина се вижда ясно от всичко, което сме научили досега — сложни процедури, ограничения на темите и, ако нещо изобщо излезе накрая, то следва да бъде разгледано и по него по-специално се взима решение точно в същите еврократски или по-скоро недемократични кръгове и политически групи като преди. Това, от което се нуждаем в Европа, са задължителни референдуми например относно присъединяването на Турция. Те са необходими за възстановяване на демокрацията, но за съжаление, Европейската гражданска инициатива е само някаква цензурирана карикатура на тези неща.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, приветствам изявленията на г-н Лопес Гаридо и на г-н Шевчович.

Новият Договор от Лисабон ни кара бързо да приемем система в действията си, за да подкрепим гражданската инициатива, която е доказателство за съществуването на европейски народ. Наистина е известен фактът, че една от най-острите критики към Европейския съюз е, че той не е напълно демократична структура. В Договора от Лисабон се прави опит да се намали дефицитът на демокрация по няколко начина, включително като се предвижда най-малко един милион европейски граждани да представят предложение за законодателна инициатива.

За да се превърне в сериозно средство, този нов инструмент ще трябва да произведе правни последици с определено значение. Той със сигурност не може да бъде равностоен на съществуващите преди петиции, подписвани от широк кръг от лица — необходимо е да се прави ясно разграничение — и затова трябва да бъде регулиран по такъв начин, че да се предотврати злоупотребата с него, и въпреки това да се допуска широко обсъждане като израз на информиран и проверим обществен консенсус.

Най-важният аспект на инициативата обаче, посочен в член 11 от Договора от Лисабон, е неговото символично значение: дефицитът на демокрация се разглежда не само от гледна точка на правомощието на народните представители за взимане на решение, но дори на самото съществуване на европейски народ, който не е само математически сбор от гражданите на отделните държави.

Ето защо, по отношение на правилата, които обмисляме, съществуват два аспекта, които считам за особено важни: първият е относно тематиката. Тя трябва да бъде, както някой вече каза, европейска тематика. Вторият е разпределението на минимален брой подписващи лица в значителен брой държави-членки, представляващи съответен процент с оглед на избирателната тежест на всяка държава.

Надявам се, че новите правила ще помогнат на гражданите на Франция, Италия, Германия, Испания и т.н. да почувстват, че са преди всичко граждани на Европа.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Г-н председател, Европейската гражданска инициатива е едно от основните нововъведения на Договора от Лисабон, насочено към увеличаване на пряката демокрация в Европейския съюз. Новото средство трябва да се прилага правилно чрез пълно използване на потенциала му. Освен това трябва да се осигури неговата надеждност.

В това отношение е необходимо да се заемем с някои сериозни изисквания. Нека накратко да спомена само две от тях, като се знае, че има още няколко. Събраните подписи трябва да бъдат съответно проверени. Това е въпрос от основна важност, който може да причини сериозни проблеми, тъй като свързаното с него законодателство силно се различава в нашите държави-членки. Трябва да намерим оптимално решение — подходящ баланс между различните правила и общите изисквания.

Втората тема е допустимостта на инициативата. И отново всеки аспект трябва да бъде проучен внимателно, за да се открие най-добрият начин да се продължи напред. Дали темата на общественото обсъждане трябва да бъде ограничена до защитаване на ценностите на Съюза или дали трябва да преобладава свободата на изразяване? Това взаимно включващи се принципи ли са?

Приветствам заместник-председателя Шевчович и испанското председателство, и им благодаря за неспирната работа. Доволна съм, че през февруари заинтересованите страни имаха възможността да обсъдят повечето от въпросите, които се нуждаят от решение, така че гражданската инициатива да може да заработи.

Наистина желая да зная изхода от срещата. Как Комисията възнамерява да се справи с въпроса за проверката и допустимостта на дадена инициатива и на кой етап? Разбира се, когато изготвяме доклад в Европейския парламент, ние действително трябва да изясним с какъв подход ще работим. Твърдо съм убедена, че ние сме тук, за да представяме европейските граждани, като трябва да сме наясно, че сме способни да изпратим много убедително послание за всички нас.

Твърдо съм убедена, че испанското председателство върши отлична работа като член на тройката заедно с Белгия и Унгария — моите добри другари. Затова още веднъж Ви благодаря много, г-н заместник-председател. Вие свършихте отлична работа. Нека да продължим.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Г-н председател, това е инструмент с огромен потенциал, който би могъл да подаде на Европа важен сигнал за демокрация.

Когато си мисля за моята собствена страна, ако искате да придвижите една законодателна инициатива в Обединеното кралство, трябва да намерите член на парламента, който да има достатъчно късмет да спечели годишно теглене на жребий или лотария, и тогава има вероятност да бъде разубеден от правителството на деня.

Така че считам, че ще предадем нещо много важно и много вълнуващо на европейските граждани. Този инструмент ме кара да се гордея, но той трябва да бъде лесен за използване, достъпен и надежден, а това означава, че още от самото начало трябва да бъдем доста стриктни във връзка с неговото използване в рамките на правомощията на ЕС и със спазването на правата на човека.

Трябва да можем и да искаме да подкрепим организаторите, за да отговорят на техническите изисквания. Най-важното, членовете на Парламента трябва да бъдат готови да действат съвместно с инициаторите на дадена инициатива. Това не излага на риск нашите права. Инициативата е нещо, за което можем да обединим усилия заедно с гражданите, но те трябва да отправят своето послание към Комисията. Ние можем да помагаме и по такъв начин да установим съвместно истинска европейска демокрация.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, моят колега, г-н Häfner, спомена някои от условията за гарантиране на изпълнимостта, надеждността и легитимността на инициативата, както се изрази той.

От своя страна, искам да обърна внимание на членовете на Парламента, от една страна, на становището на Икономическия и социален съвет, което е много интересно и което също може да хвърли светлина върху решенията, които предстои да се вземат, и от друга страна, да подчертая факта, че демокрацията на участие функционира, когато всички — членовете на Парламента, Съветът, организациите на гражданското общество и неорганизираните граждани, за които инициативата е възможност — имат своята роля.

Във връзка с това, г-н член на Комисията, съгласно член 11 от Договора, който също предвижда възможността за установяване на структуриран и организиран диалог с гражданското общество, искам да Ви попитам какъв вид инициатива предвиждате — по модела на социалния диалог, уреден в Договорите — и да ме осведомяте дали заедно с гражданската инициатива, която е много интересна и много полезна, Вие възнамерявате да организирате структуриран и междуинституционален диалог с гражданското общество.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Г-н председател, сега, когато Договорът от Лисабон е в сила, гражданите могат да представят граждански инициативи. Това е напредък, тъй като гражданите са все още прекалено отдалечени от Европа и е трудно да бъдат включени в разработването на политиката. Считам, че Европейската гражданска инициатива е добра възможност за засилване на подкрепата за Европа сред гражданите.

Г-н председател, искам да обърна специално внимание върху представената наскоро гражданска инициатива. Тя е инициатива на г-н Kastler, който днес присъства тук, и в нея се призовава неделите да бъдат свободни като ден за почивка, ден запазен за семейството и за размисъл. Напълно и искрено подкрепям неговия апел и работя с него за събиране на възможно най-много подписи в Нидерландия. Призовавам всички да подкрепят и популяризират тази инициатива. Такива инициативи показват какво гражданите считат за важно. Призовавам

Парламента и Комисията да приемат тези сигнали много сериозно, тъй като Европа е за гражданите, а не обратното.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Г-н председател, засилената роля, която Договорът от Лисабон дава на Европейския парламент, както и Европейската гражданска инициатива, са много важна стъпка към укрепване на европейската демокрация. Въпреки това, за да може инициативата да изпълни своята ролята, е необходимо да има такива процедури, които да не ограничават нейния демократичен характер от самото начало.

Всъщност в момента Европейският парламент не играе никаква роля в процеса на разработване на гражданска инициатива. Предишният Парламент гласува за това Комисията да решава коя от представените инициативи ще бъде приета и коя отхвърлена. Считам, че тук ролята на Европейския парламент трябва да бъде по-голяма. Парламентът трябва да работи съвместно с Комисията, да оценява и дава мнения относно представените инициативи. По този начин взимането на решенията за допустимостта на предложените инициативи ще зависи също толкова и от представителите на избирателите, а не само от изпълнителните органи. Понастоящем Парламентът е единствената институция на Европейския съюз, която се избира чрез свободни, демократични избори, и гражданската инициатива всъщност е относно проблемите и вижданията на хората. Ако дадена инициатива бъде отхвърлена от Комисията, както и от изпълнителния орган, който се очаква да я приведе в изпълнение, това може да не бъде разбрано от гражданите.

Важно е също така организаторът на инициативата — обществена или неправителствена организация — да посочи ясно и точно предмета и целта на инициативата, въпреки че не е необходимо непременно да представя предложение за законодателен акт. Считам също така, че процедурите относно инициативите трябва да бъдат хармонизирани в държавите-членки, защото прекаленото разнообразие ще ни затрудни в получаването на широка подкрепа за тези инициативи.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Гражданската инициатива, като едно от правомощията на гражданите на ЕС, представлява значителен напредък за демокрация и за прякото участие на широката общественост в политическия живот.

Аз ценя Вашия подход в тази област и имам високо мнение за него, г-н член на Комисията Шевчович. Сега искам да се позова на въпроса, поставен от моята колега Zita Gurmai, защото аз също считам, че е важно да се намери отговор на някои от тези въпроси. Един от тях се отнася до мястото и метода на оформянето, с други думи мястото, където ще се събират подписите по дадена инициатива, било то в правителствена канцелария или на улицата. Във връзка с това стои и въпросът дали ще има противоречие с други права на човека например правото на свобода на изразяване.

Вторият въпрос се отнася до финансирането на целия процес. Следователно кой ще бъде отговорен за финансиране на гражданските инициативи? Европейският парламент ли ще отговаря или държавите-членки, или самите граждани, които представят инициативата? При най-лошия сценарий това ще е равнозначно на нарушаване на демократичен принцип чрез въвеждане на платежоспособността като условие за участие.

Не на последно място, от съществена важност за Комисията ще бъде определянето на точен срок, в който да бъдат събрани подписите или, според случая, събрани по валиден начин, без да се забравя по-специално необходимостта от запазване на откритостта и прозрачността на целия механизъм по начин, чрез който да се предотврати злоупотребата с него от страна на заинтересовани групи, които действат в целия Европейски съюз.

Отправлям Ви моите искрени благодарности, г-н член на Комисията, и ще стискам палци да постигнете успех в това дело.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, като човек, който два пъти се е борил за гласуване в подкрепа на Договора от Лисабон и е насърчавал гражданската инициатива като положителна, не съм съгласна с моя колега. Считам, че това не са само празни обещания. Да, има ограничения, но има и потенциал, и инициативата е реална и важна стъпка към подпомагане на демокрацията на участие.

Обсъждала съм въпроса с граждани, съдействала съм на граждани да участват в консултации, провеждани от Комисията, и в изслушванията в комисията по петиции. Въпреки това не трябва само да консултираме гражданите, а да слушаме какво казват; трябва да гарантираме, че техните мнения са взети предвид при всеки законодателен акт, който изработваме.

Това е възможност за институциите на ЕС да покажат ясно, че гражданската инициатива ще отразява мненията на европейските граждани от началото до края. Законодателството трябва да бъде в услуга на гражданите и то много видимо. Също така на граждани, които искат да организират петиция, трябва да се осигуряват лесно

достъпна помощ и съдействие. Трябва ясно да се посочи къде Комисията може да действа и къде не може да действа. Това просто би довело до по-нататъшни обвинения в дефицит на демокрация и цинизъм, както и гняв от страна на гражданите, ако трябва да се съберат един милион подписи за петиция и после се реши, че въпросът е извън компетентността на ЕС.

Затова се нуждаем от абсолютна яснота по въпроса и трябва да бъдем активни. Въпреки че е необходимо да изтръгнем всяка възможност от това законодателство, не трябва да обещаваме повече, отколкото можем да дадем. Гражданската инициатива е като новородено бебе. Тя има неограничен потенциал, но с нея трябва да се работи с внимание, когато прави първите си нерешителни стъпки.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, носим огромна отговорност със създаването на този инструмент, тъй като надеждите на гражданите, които мислят по европейски и които искат да подкрепят и отстояват европейските интереси на европейско равнище, зависят от нас. На всяка цена трябва да избягваме грешките, които в момента изникват във връзка с петициите. Не трябва да допускаме Европейската гражданска инициатива да се превърне просто в една стена на плача, където при подадени жалби не следва нищо. Активните граждани очакват резултат. Те искат да видят каква форма ще придадем на инициативата.

Ако поставим препятствията прекалено високо, ще съсипем голям потенциал за Европа. Помислете за това. Страните, заинтересовани от определен въпрос, ще положат огромни усилия да съберат един милион подписа. Ако след това те бъдат изхвърлени направо в кошчето за боклук, без да бъдат разгледани както трябва и без правилно доразвиване, ние вероятно ще направим лоша услуга на демокрацията в Европа. Затова от особено значение е как Комисията се справя с този въпрос. За мен това е основният въпрос.

Мария Неделчева (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н Шевчович, г-н Лопес Гаридо, госпожи и господа, гражданската инициатива е допълнителен принос към създаването на истинско европейско гражданско общество. Тя е нова възможност за европейските граждани да имат по-голямо право на мнение в процеса на взимане на решения. Надявам се, че нейното въвеждане ще помогне за засилване на чувството за принадлежност към един и същ организъм, нашата Европа, тъй като това чувство, за съжаление, е много слабо и прекалено често липсва.

Абстрахирайки се от техническите, административни и практически аспекти на реалното прилагане на инициативата, считам, че нашето послание трябва преди всичко да бъде политическо. Ние наистина не трябва да забравяме ръководния принцип, залегнал при въвеждането на инициативата, а именно, доближаване на гражданите до институциите, насърчаване на интереса им към Европа, подкрепяне на тяхното участие и превръщането им в заинтересовани страни на европейските политики. Това са нещата, които винаги трябва да имаме предвид.

Дали разговаряме за минималния брой държави-членки, от които произхождат подписите, за събирането, потвърждаването и проверката на подписите, или за допустимостта на инициативите, трябва да гарантираме, че за гражданите няма да има пречки в желанието им да представят инициатива.

Например, аз бих искала да посоча, че разходите за нотариална заверка на подписите трябва да бъдат разумни. Някои държави-членки, които вече са въвели такъв вид инициатива на национално равнище, понякога искат прекалено високи суми. Трябва да избягваме този вид пречки в случая с гражданската инициатива.

Накрая, не трябва да забравяме за засилената роля на Парламента. Като покровител на демократичната воля на европейските граждани и гарант на бюджетната прозрачност, ние трябва да имаме по-голямо участие в процеса на прилагане на инициативата. Само по този начин ще превърнем късметата душа на Съюза в истинско демократично сърце.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател, това е едно от най-важните демократични постижения за Европейския съюз. Две трети от народа на Ирландия гласуваха за Договора от Лисабон и една от причините беше съществуването на гражданската инициатива. За пръв път гражданите могат да отправят искане на транснационална основа към Комисията да поставя на разглеждане предложения. Необходимо е обаче този процес да бъде прозрачен. Необходимо е да знаем кой организира и кой финансира инициативите, които не трябва да бъдат пленници на корпоративни интереси.

По мое мнение Комисията, която ще решава дали да действа или да не действа по дадено предложение, не трябва да бъде органът, който взема решение за допустимостта. Считам, че трябва да разширим ролята на

омбудсмана, за да взима решения на централно европейско равнище относно това какво е допустимо и какво не.

Считам, че необходимият минимален брой държави трябва да бъде седем, а не девет, както беше предложено или както в действителност се предлага от Комисията, и трябва да заявя и да подчертая, че прагът от един милион граждани не трябва да се нарушава. Той не трябва да бъде повишаван чрез висок процент на гражданите в държавите-членки и голям брой държави-членки. Изключително важно е да се спазват Договорите.

И накрая, мога ли да кажа, че считам за необходимо на гражданите да се даде възможност да се регистрират в интернет.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (ES) Г-н председател, искам да започна на испански като благодаря на испанското председателство за това, че взе решение за по-раншно представяне на инициативата, отколкото първоначално се очакваше. Много благодарности за това.

(DE) Сега ще продължа на немски. Искam да благодаря на Комисията за това, че пое инициативата на испанското председателство и че каза открито „Дадено, ще действаме по-бързо отколкото сега и ще представим предложението следващата седмица“. Ние се надяваме, че до лятото ще има окончателно предложение. Това е важно, за да се отговори на очакванията на гражданите.

Както много от ораторите, които се изказаха преди мен, считам, че предвиденият минимален праг от девет държави е прекалено висок. Моето предложение е да се започне с пет, което прави една пета от държавите-членки. Не е лесно да се съберат един милион подписа, дори да има вероятност да можете да използвате за това интернет. Необходимо е обаче да покажем на хората, че искаме те да участват в нашата споделена Европа и да проведем истински европейски дебат. Считам, че е важно от самото начало да се направи официално проучване на въпроса на основата на съдържанието, а не когато хората вече са започнали да събират подписите. Инициативите също така се нуждаят от подпомагане например с преводи. Ако това се осъществи, ние отново ще можем да вдъхнем ентузиазъм на гражданите за нашата обща Европа, при това по-силен ентузиазъм.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Г-н член на Комисията, благодаря Ви, че очертахте следващите стъпки. Тръгвайки от концептуални цели и няколко реда в текст от Договора от Лисабон, ние напреднахме до изготвянето на директива за регулиране на ЕС.

Гражданската инициатива показва на гражданите на ЕС допълнително средство за европейска интеграция. Гражданите на държавите-членки ще имат възможността да лобират пред европейските институции. Трябва да се посочи обаче, че правото на гражданска инициатива може и да е демократичен инструмент, но то също така открива пътя към федерализация на ЕС. Аз подкрепям гражданската инициатива, но тя ще трябва да включва във възможно най-висока степен компетентните органи на държавите-членки. Трябва да се даде предимство на защитата на националните конституции и тя да бъде гарантирана.

Както каза членът на Комисията, необходимо е инициативата да бъде балансирана и аз ще добавя, че в никакъв случай не трябва да се допуска тя да служи като претекст, който би могъл да застраши принципа на субсидиарността. Рамката за прилагането на тази мярка трябва да бъде ясно определена, за да се избегнат нереалистични очаквания от страна на някои институции и особено от страна на гражданите на ЕС.

Judith A. Merkies (S&D). – (EN) Г-н председател, много съм доволна за гражданската инициатива. Ако нямате нищо против, ще премина на нидерландски, за да обясня защо съм толкова доволна.

(NL) Г-н председател, възхитена съм от Европейската гражданска инициатива, защото в момента гражданите имат възможност да посочват желанията си само веднъж на пет години, но с инициативата те ще могат междувременно също да играят истинска роля в Европейския съюз. Затова е от значение също да знаят кога могат да почукат на нашата врата. Всъщност това не е нашата врата, а тази на Комисията. Дали човекът на улицата знае кога може да се обърне към Комисията? За да бъдат информирани гражданите, е необходимо да се проведе широкообхватна информационна кампания. Трябва да кажа, че във връзка с това е изключително важно да се отбележи, че гражданската инициатива наистина ще се развие напълно, ако всички европейски институции приемат сериозно мненията на един милион граждани. Министрите и държавните и правителствени ръководители също трябва да ги чуят. Разбира се, това означава, че ако един милион европейски граждани искат премахване на седалището в Страсбург, на това желание също е необходимо да се обърне внимание.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз съм уверен, че това право на инициатива, предоставено на европейските граждани от Договора, ще помогне за по-голямо доближаване на народите до Европа и до европейските институции, отколкото скъпо струващите кампании за повишаване на осведомеността,

финансирани от Съюза, които досега са постигнали скромни резултати — факт, който се потвърждава от изборителната активност.

Инициативата определено засилва допълнително демокрацията, тъй като позволява на гражданите да предлагат пряко закони. С други думи, това е форма на пряка демокрация, която допълва парламентарното представителство.

Не трябва да допускаме тази възможност да ни се изплъзне. Необходимо е Комисията да направи правото на инициатива ясно, разбираемо и достъпно и да помага на гражданите и да ги подкрепя от началния етап на процеса до етапа на събиране на подписите чрез например определяне на допустимостта на техните предложения. Това е практически принос към европейската демокрация.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, ние често споменаваме необходимостта от засилване на участието на европейските граждани, необходимостта да се доближим до институциите на Съюза и до гражданите на всички държави-членки. Ние изчерпателно разискахме този въпрос на последните избори за Европейски парламент, когато видяхме, че участието в много държави-членки е изключително ниско.

Много важно събитие се случи през времето от тогава насам, което промени самата структура и функционирането на Съюза. Аз, разбира се, имам предвид Договора от Лисабон, важен Договор, чийто „епицентър“ е гражданинът, чийто основен стълб е начинът, по който всички ние, Парламентът, Комисията и Съветът, можем да се доближим до гражданите. Този принцип намира конкретно изражение в гражданската инициатива в член 11, параграф 4 от Договора. Това е важно и изключително споразумение, което насърчава демокрацията, политическото равенство и прозрачността.

Ние искаме това споразумение да бъде приложено правилно и да го видим на практика. Тук именно възникват проблемите. Въпреки че всички мои колеги са прави като подчертават, че за да бъде процедурата надеждна, е необходимо да се определи ролята на Комисията и ролята на Парламента, ние всички трябва да можем да работим заедно, така че важната гражданска инициатива да не е напразна, в случай че подписите са събрани.

Моето заключение е следното: всички имаме отговорността да насърчаваме инициативата. Всички имаме отговорността да обясним правото, което всички наши европейски сънародници имат сега, да ги накараме да разберат, че те лично могат да приведат процедурата в действие без никаква друга намеса на равнището на институциите на Съюза.

Нашето послание трябва преди всичко да бъде ясно и да се съдържа в несложна, разбираема, обхватна процедура, която, ако не друго, то поне да функционира за всички — за гражданите, за Парламента, за институциите на Съюза, за държавите-членки и за всички заинтересовани от процедурата страни.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Само преди няколко месеца някои казваха, че Договорът от Лисабон никога няма да влезе в сила. А ето че сега започваме да обмисляме как ще го изпълняваме и да формулираме някои от разпоредбите му.

Договорът от Лисабон ще има важен принос в преодоляването на дефицита на демокрация. Имам предвид засилването на ролята на парламентите (както на Европейския парламент, така и на националните парламенти). И което е дори по-важно, имам предвид инвестиране в Европа за обществото с правила за областта на свободата, сигурността и правосъдието, за мониторинга на субсидиарност и с осъществяване на тази новаторска инициатива, която произлиза от действията на обществото.

Одобрявам това, което беше казано от много от моите колеги в Парламента и специално от моя колега г-н Méndez de Vigo, но искам да подчертая, че при регулирането на инструмента ние трябва да гарантираме, че той наистина е общоевропейски. Необходимо е, разбира се, да се избягват положения, в които инструментът да бъде израз на волята на обществото само в една държава или в ограничен брой държави. Въпреки това трябва да търсим решение, което да насърчава и стимулира участието на обществеността. Ако трябва да избираме между това да бъдем много строги и вискателни или да бъдем по-щедри, аз бих наблегнал повече на щедростта. Ако излезем с решения, които обезсърчават участието на обществеността, ние ще предадем духа на Договора от Лисабон и ще се отречем от европейската общественост, защото, госпожи и господа, ние се нуждаем от повече Европа и то Европа, която е устремена повече към обществото. Нуждаем се от по-голямо участие на европейската общественост и от това европейците да упражняват активно правата, произтичащи от тяхното гражданство.

Milan Zver (PPE). – (SL) Искам да изразя удовлетворението и радостта си от това, че днес обсъждаме инициативата, за която съм сигурен, че ще намали това, което наричаме дефицит на демокрация или частично ще го премахне.

В общи линии е факт, че днес демокрацията прави стъпка назад. Както се говори в някои изследвания, демократичният диалог стеснява обхвата си, а представата за демокрация се ограничава само до демократични избори и нищо повече. Всичко това оказва въздействие върху настроението на гражданите, които стават все по-пасивни, и се отразява в ниската избирателна активност или дори в липсата на доверие в институциите на демокрацията.

По тази причина е много важно, че приехме Договора от Лисабон, защото той разширява ролята на парламента — както на националните парламенти, така и на Европейския парламент. Преди всичко той предоставя възможност на гражданите да представят инициативи и аз съм доволен, че е така. В резултат на това ние сме свидетели на нещо, което може да бъде описано като разработване на проект за европейска демокрация на европейско равнище, и считам, че вече сме направили голям скок напред в това отношение.

Въпреки това, така наречената европейска демокрация трябва, разбира се, да се разшири допълнително, за да обхване други области, включително например предлагането на кандидати за Европейската комисия. Накратко, има редица области, в които участващите европейски институции могат да бъдат допълнително разширени от гледна точка на демокрацията. Твърдо съм убеден, че проектът, тоест инициативата, може много да заздравя европейската демокрация.

Salvatore Iacolino (PPE). — (IT) Г-н председател, госпожи и господа, днес имаме чудесна възможност — шанса да потвърдим една ценност, а именно инструмента демокрацията на участие, която се предлага на гражданите по силата на Договора от Лисабон. По мое мнение фактът, че само след няколко месеца вече обсъждаме този инструмент, сам по себе си е абсолютна ценност, която трябва да бъде защитавана.

Сигурен съм, че от първостепенно значение ще бъде, разбира се, да се определи ясно и точно какво се има предвид под „значителен брой държави-членки“. Трябва да използваме критерий, който съчетава, от една страна, стремежа на гражданите да участват в институциите и, от друга страна, нашия стремеж да придадем демократична валидност на инструмента.

Естествено процедурите трябва да бъдат опростени, ясни и гъвкави. Аз лично посетих няколко училища през последните няколко седмици и се натъкнах на голямо желание от страна на учениците да слушат, но преди всичко получих ясна представа за по-голямата роля, която децата искат да играят в една променяща се Европа по силата на Договора от Лисабон. Ето защо се нуждаем от прозрачност, обективност и промяна, за да може инструментът да служи на обществото, като същевременно служи и на институциите. Във връзка с това Парламентът, заедно с Комисията и Съвета, е призван да вземе решение именно за опростяване на процедурите.

Martin Kastler (PPE). — (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз съм един от тези, които пуснаха в ход първите петиции по линия на гражданската инициатива относно защитата на неделите. Днес имаме удоволствието да разискваме — и след това да вземем решение — относно възможния начин за включване на гражданите в процеса на политическата дейност на Европа, което означава потенциален начин за внасяне на повече демокрация и за противодействие на европейската умора.

Казвайки това, аз не съм тук само за да хваля. По-скоро искам да се обърна към Вас с две молби сега, когато придвижвате настоящия регламент към окончателната му фаза. Първо, ние европейците сме технологично напреднали хора. Искам да Ви помоля да направите интернет най-добро средство, за да може гражданската инициатива с един милион подписа да бъде допустима и с електронни подписи, които също са правно обвързващи.

Второ, искам да посоча, че това, което вършим тук, е само първа стъпка. Искам да направя и друга стъпка. Сега ние имаме право на инициатива за гражданите. Моето желание обаче е за нас също така да има референдуми, както имаме в родния ми край Бавария, на европейско равнище в бъдеще. Това, което се случва, е, че има петиция за референдум и после, когато достатъчен брой хора са поставили името си под нея, има възможност за референдум. Желая ние също да имаме това в Европа.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). — (PL) Г-н председател, обществените консултации относно Европейската гражданска инициатива току-що завършиха и излиза, че консултациите са привлекли само 323 участници. Този резултат показва, че всички европейски институции трябва решително да се ангажират с насърчаване на този нов инструмент, защото в момента се вижда, че много малко на брой хора знаят за съществуването му. Резултатите от консултацията обаче показват насоката, която трябва да поеме Комисията при оформянето на подходящ законодателен акт.

Първо, от първостепенно значение е да се установят общи принципи, които да се прилагат в целия Европейски съюз, за събиране и удостоверяване на истинността на подписите и също така да се гарантира, че гражданите ще подлежат на едни и същи изисквания например относно възрастта.

Друг важен въпрос е въвеждането на определена форма за оценяване на допустимостта *ex ante* с предположението, че инициативите и организаторите са информирани, че официалното признаване на допустимостта не е равносложно на внасянето на законодателно предложение относно определен въпрос от страна на Комисията.

Убедена съм, че Европейската гражданска инициатива може да се превърне във важен инструмент, чрез който в бъдеще ще се провеждат разисквания — широки обсъждания по въпроси от интерес за всички европейци. По тази причина очаквам с нетърпение съответния регламент от страна на Комисията.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, използването на референдум, тоест пряка демокрация, не е екзотична версия на демокрацията. Това е оригинална форма — управление на народа, а не от името на народа.

Така че вероятно ще трябва да благодарим на ЕС за въвеждане на това. Считам, че не трябва. Европейският съюз харесва демокрацията само когато може да я управлява и да уреди резултат, какъвто иска. Чухме, че правомощието за свикване на такъв референдум ще бъде ограничено от пакостни разпоредби като компетентността на ЕС и собствената версия на ЕС за правата на човека, което всъщност означава политическа репресия, ограничаване на свободата на словото и дори на свободата на мисълта.

Един последен въпрос е този, че демокрацията означава управление на народа — сплотена единица, чиято самоличност може да бъде установена — а не управление на произволно събрани лица. Масовата миграция затруднява постигането на тази цел. Европа като цяло се е превърнала в далеч не толкова единен народ, колкото иначе би могла да бъде. Въпреки всичко това е по-добро от нищо и можем най-малкото да покажем нагледно, че инициативата е била празно обещание.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Считам, че включването на Европейската гражданска инициатива в разпоредбите на Договора от Лисабон отбелязва важна стъпка в укрепването на демокрацията в Европейския съюз.

Друг важен начин за упражняване и укрепване на демокрацията е използването на референдуми. Тук искам да се отклоня и да ви кажа, че от 2004 г. насам в Румъния бяха проведени три референдума, като последният беше за преминаването към еднокамерна система и намаляване броя на членовете на парламента. Участието в референдума беше 51%, като огромното мнозинство от гласоподавателите гласуваха в подкрепа на предложението.

Искам да приветствам инициативата на Комисията да предложи на широката общественост онлайн консултация относно бъдещия регламент. Това ще определи броя на държавите, от които трябва да бъдат събрани подписите, минималния брой подписи от всяка държава и правилата за проверката им.

Искам да завърша като попитам Комисията кога счита, че регламентът ще влезе в сила, тъй като аз съм убедена, че той трябва да бъде финализиран възможно най-скоро.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Г-н член на Комисията, госпожи и господа, през последните няколко години Европейският съюз изживява криза на доверието от страна на неговите граждани. Един от признаците за това е много ниската избирателна активност на изборите за Европейски парламент, произтичаща от широко таеното чувство, че гражданите не могат по абсолютно никакъв начин да влияят върху събитията в ЕС чрез техния глас. Затова сърдечно приветствам възможността за граждански инициативи, която Договорът от Лисабон открива за гражданите на ЕС, и във връзка с това също и обществената консултация с Комисията и Зелената книга относно конкретния начин, по който да се вдъхне живот на гражданската инициатива. Аз приемам по принцип повечето предложения в Зелената книга.

Ако протегнем ръка за помощ обаче, ние не трябва същевременно да се страхуваме от това, че гражданите на ЕС ще я сграбчат. Ето защо, ако ни интересува засилването до най-висока степен на диалога с гражданите, считам някои от ограничителните мерки за прекалено строги. Те се отнасят предимно до минималния брой на държавите-членки, от които да произхождат гражданите, подписващи инициативата, и определението на така наречения значителен брой държави-членки. По мое мнение предложението за една от три държави или, с други думи, девет понастоящем, е обезкуражително и нереалистично за бъдещите инициативи в практически измерения. Считам, че намаляване на този брой до 20% ще бъде стъпка в правилната посока за широката общественост в Европейския съюз, която също ще отбележи например по-големия акцент, който се поставя върху ролята на макрорегионите в създаване на политиката на ЕС. И защо не?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Възможността за Европейска гражданска инициатива може да насърчи развитието на обществени дебати по европейски въпроси, водещи към истинска европейска публична сфера. Представителите на гражданското общество могат да разглеждат онези социални въпроси, които политическите групи, представени сега в Европейския парламент не могат или не искат да повдигат. От тези въпроси искам да наблегна по-специално на един. Считам че е важно, едновременно с предварителното известие за предложенията за резолюция и дори преди да започне събирането на подписите или може би след като определен брой подписи вече са събрани, Комисията да даде становище въз основа на собствената си компетентност и на общностното право дали въпросното предложение би било приемливо. Отхвърляне на формално основание или отхвърляне поради липса на правно основание, след като един милион подписа вече са събрани, може да представи не само Комисията, но и целия Европейски съюз в много неблагоприятна светлина.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Договорът от Лисабон предвижда засилване на ролята на гражданското общество в европейските институции и възможността за европейските граждани да инициират законодателни предложения. Правото на гражданите на инициатива ще позволи на не по-малко от един милион граждани да призват Европейската комисия да предприеме законотворчески инициативи в определена област.

Събирането на такъв брой подписи на гласоподаватели обаче наистина е трудно. Затова, с оглед да се въведе ефективен механизъм за демократично участие и да се гарантира достъпността на инициативата за гражданите, ще трябва да се предвиди възможност за представяне на предложение с ясни насоки и опростена и подходяща процедура.

За съжаление, откакто Договорът от Лисабон е влязъл в сила, правото на гражданите на инициатива не е прилагано на практика. Все още нито един от аспектите на гражданската инициатива не е обсъждан и не е налице конкретен план за действие относно начина, по който да се гарантира прозрачността на инициативите и демократичната отговорност, така че гражданите да не стават жертва на представянето на интересите на големи компании.

Следователно гражданският диалог е най-важният елемент на демократичния модел на Европа и на моята родна страна Литва и представлява важна основа за него. Затова призовавам Комисията да вземе всички необходими мерки, за да гарантира, че това право на гражданите на инициатива ще бъде реализирано както трябва във възможно най-кратък срок.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, нашите колеги са направили много интересни неща във връзка с този въпрос и единодушно са приели, че това е едно чудесно средство, което ще поверят на нашите граждани.

(EN) Гражданската инициатива беше мощен и убедителен аргумент срещу гласувалите „против“ на референдума за Договора от Лисабон в Ирландия, особено когато твърдяха, че той представлявал по-скоро присвояване на власт от страна на Европейския съюз, отколкото истински демократичен опит за включване на гражданите. Съществува обаче голяма разлика между включването на нещо в договор и приваждането му в изпълнение — пред нас стои голямо предизвикателство.

От една страна, съществува опасност, и то реална опасност, че процесът може да попадне под контрола на монополи и на мощни лобита, които не биха се затруднили със събирането на един милион подписа. Ето защо предложението на колегата г-н De Rossa относно участието на омбудсмана може би ще трябва добре да се обмисли.

От друга страна обаче, тя носи реални възможности за гражданите. Една инициатива, започната от колегата г-н De Castro, заслужава да се обмисли — тази за превръщането на неделята в специална и затова дали искаме да почиваме през седмия ден, както нашият Създател, или да го третираме като всички други дни от седмицата. Това е важно съображение.

Затова считам, че тук има голяма възможност и очаквам с нетърпение нейното развитие.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, трябва да изразя дълбокото си удовлетворение относно проведеното разискване. Още повече, разискването беше по искане на Парламента, който определено настояваше да се проведе разискване относно гражданската инициатива, и аз считам, че редица изказвания съдържаха абсолютно единодушна подкрепа за инициативата като приоритет на испанското председателство на Съвета. Освен това тя бързо ще получи и още подкрепа.

В това отношение считам, че съобщението на г-н Шевчович за представянето на текста на регламента на 31 март също беше приветствано с голямо удовлетворение от всички вас. Още веднъж благодаря на Комисията за бързината, загрижеността и ентузиазма, с които разгледа въпроса, и за факта, че ние следователно можем

отсега да започнем със законодателната процедура. Надявам се, че това ще приключи възможно най-скоро с привеждане в действие на законодателната инициатива, която почти всички изказали се оратори считат за необходима, неотложна и задължителна.

Считам, че това може да се тълкува и като подкрепа от страна на всички парламентарни групи и почитаеми членове на Парламента, включително тези, които, като г-н Kamall в неговото странно изказване, подкрепиха народната законодателна инициатива, защото според него тя ще отслаби Европейския съюз.

Г-н Kamall не е тук... Съжалявам, че не е тук, съжалявам, че ще му съобща лоша новина и ще го обезкуража, защото инициативата ще заздравя Европейския съюз и изобщо няма да го отслаби. Ще го заздравя, защото това е инициатива, която, накратко, укрепва две основни концепции на Европейския съюз — демокрацията и гражданството. Това са двата основни политически стълба на Европейския съюз — демокрация и гражданство.

Тази инициатива до известна степен се опитва да компенсира парадокса пред очите ни: Европейски съюз, който става все по-силен — доказателство за това е Парламентът, все по-влиятелен и оказващ все по-голямо въздействие върху живота на хората. И въпреки това Европейски съюз, който не е свързан с дебата, провеждан във всяка от държавите.

Този парадокс се отразява върху самата демокрация. Както каза г-н Méndez de Vigo, гражданската инициатива ще се разшири, включвайки серия дебати от европейско значение относно европейски, а не местни въпроси. Това е така, защото инициативата ще доведе до засилване на контакта между хората от различни държави, поради което съвсем очевидно е европейска като ефект. Тя без съмнение е начин за заздравяване на демокрацията, а така също и на гражданството или на европейския *demos*, споменат от г-н Casini, който освен това е председател на комисията по правни въпроси и права на гражданите, която главно ще се занимава с инициативата.

Гражданството, което г-н Jáuregui счита за толкова важно и подчерта това в изказването си, което е в основата на Европейския съюз; г-н Sógor също се позова на това; спомена го и г-н Häfner. Г-н Kastler също каза, че инициативата трябва да бъде приложена. Това е призив към гражданите, защото европейската гражданска идентичност ще се развие, когато се приведе в действие гражданската инициатива, а не само като съществува като право. Това е, което считам за важно и което трябва да се случи веднага след като гражданската инициатива влезе в сила.

Отправлям повторно благодарност към Комисията и към Парламента, за който съм уверен, че ще се справи с въпроса добросъвестно, задълбочено и бързо. Г-н Iacolino спомена за подчертано бърза процедура, която да ни даде възможност да се погрижим за възможно най-скорошна поява на инициативата. В изказването си г-жа Băsescu също призова за бързината, с която искаме инициативата да бъде приведена в действие.

Марош Шевчович, член на Комисията. — (EN) Г-н председател, първо искам да благодаря на Диего за отличното резюме на днешното разискване. Искам да благодаря на всички вас за вашата подкрепа и положителните очаквания във връзка с гражданската инициатива. Мога да ви уверя, че ще бъда доволен да представя вашето предложение при първа възможност след приемането му.

Поради ограниченото време и поради факта, че предложението още не е в окончателен вид, днес не можем да навлезем в подробности. Въпреки това ви благодаря за изразените от вас виждания и мнения, защото те наистина отразяват характера и качеството на вижданията и мненията, които събираме в хода на подготовката за Европейската гражданска инициатива.

Има много неща, които всички ние приемаме. Първото от тях е яснотата и прозрачността. Мога да ви уверя, че ние търсим решение, което би гарантирало чрез регистрацията на инициативата от Комисията, че ще знаем кои са организаторите и по какъв начин са финансирани. Ще имаме надежден показател за това дали инициативата наистина е автентична, дали наистина е гражданска и дали наистина е европейска. Считам, че тя трябва да включва всички тези елементи, за да може новият инструмент да бъде използван добре и успешно.

Всички сме съгласни с практическите аспекти. Искаме да имаме система, която е лесна за използване. Искаме да създадем система, при която гражданите няма да имат чувството, че трябва да преминат през много тромава процедура за събиране или даване на подписи. Разглеждаме внимателно тези възможности и, разбира се, търсим начини, по които да използваме така характерните за нашия век съвременни информационни технологии.

Ясно е, че съществуват различни системи за проверка на подписите в държавите-членки. Един от ясните отговори, които получихме при публичните консултации, беше, че гражданите биха предпочели да има известно уеднаквяване при проверката и събирането на подписите. Същевременно ние имаме ясно послание

от държавите-членки, че трябва да търсим система, която да не е прекалено тромава или прекалено сложна за националните органи, защото тези, които ще трябва да проверяват дали подписите, събрани за гражданската инициатива са действителни и истински, са държавите-членки.

Изслушах много внимателно вашите призови за много ясни процедури, след като инициативата се окаже успешна и след събирането на подписите. Искам да ви уверя, че определено ще направим това. В предложението ще има много ясни крайни срокове — кога, по какъв начин и в каква времева рамка Комисията ще трябва да реагира в случай на успешна гражданска инициатива.

Тъй като слушахте изказваните тук мнения, вие ще се съгласите с мен, че най-трудният въпрос, с който трябва да се заемем, е въпросът за допустимостта — как да намерим решение, с което да избегнем разочарованието на гражданите, как да защитим ценностите на ЕС и как да поддържаме организацията на Европейската гражданска инициатива сериозна и истинска. Мога да ви уверя, че на тези въпроси и на тези леко противоречиви искания няма лесни отговори.

Комисията проучва възможния избор, при който европейските ценности и правата на човека да бъдат защитени от самото начало. Същевременно искаме да имаме ясна представа за това дали предложенията за гражданска инициатива съдържат истински потенциал да бъдат успешни.

Искаме да избегнем възможна злоупотреба, при която през седмица да получаваме предложения за инициатива по безсмислени въпроси, за които ще бъде задължително да се произнесе становище за допустимост и след това то да бъде обжалвано в Съда — инициативи, единствената причина за чието предлагане е саморекламата на потенциалните организатори на негативен политически дневен ред. Трябва да имаме предвид и това. Надявам се, че ще намерим подходящ среден вариант за поддържане на проверката за допустимост в правилно съотношение.

Нека да дам кратък отговор на въпроса на заместник-председателя Durant относно общуването с гражданското общество. Считам, че Европейската гражданска инициатива е най-добрият отговор. Имаме много добре структуриран диалог, организиран от Европейския икономически и социален комитет и аз проведох много продължително разискване с тях само преди две седмици. Считам, че при умни законодателни предложения ще се провеждат сериозни и широки обществени консултации. Ние ще разширим тази дейност и ще я използваме дори повече в бъдеще.

Предвид времето, нека да приключа с думите, че аз наистина очаквам с нетърпение да се върна скоро с предложение. Очаквам с нетърпение нашето общо обсъждане по въпроса и това, на което се надявам, е да имаме много действени и бързи процедури, така че този много важен инструмент да бъде одобрен възможно най-скоро.

Председател. – С това точката е приключи.

Писмени изявления (член 149)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Новата законодателна рамка на Европейската гражданска инициатива без съмнение е радушно посрещната. От дълго време за гражданите има достатъчно основания да получат достъп до такъв инструмент. От една страна, споделям чувствата на тези, които взеха думата днес и призоваха правилата, които ще се използват като основа за прилагане на гражданската инициатива, да бъдат несложни, достъпни, лесни за разбиране и да включват колкото се може по-малко бюрокрация. Това е единственият начин, по който гражданската инициатива действително ще може да стане истински инструмент на разположение на европейците, който те могат да използват, за да бъде чуто мнението им. Това е единственият начин, по който ЕС успешно ще се доближи до гражданите и ще стане по-демократичен.

Joanna Senyszyn (S&D), в писмена форма. – (PL) Договорът от Лисабон дава на гражданите на Европейския съюз правото да предложат законодателна инициатива. Това е една от най-важните стъпки в изграждане на гражданската демокрация и прякото включване на гражданите в процеса на взимане на решения на ЕС. Европейската гражданска инициатива може да допринесе за намаляване на „пропастта“ между институциите и гражданите и може да подкрепи развитието на европейското гражданско общество. Затова от първостепенно значение е да се приеме бързо регламент, който да урежда процеса, условията и процедурите за представяне на такава инициатива. Гражданите на Европейския съюз очакват с нетърпение това.

Европейската гражданска инициатива цели главно по-голямо участие на гражданите в създаване на европейското право. Ето защо искам да повдигна въпроса за цифровите подписи в гражданската инициатива като допълнително средство за привличане на интереса към европейската политика. Тъй като вече можем да

гласуваме по интернет и да извършваме банкови операции онлайн, със сигурност можем да разработим сигурна система, която ще ни позволи да идентифицираме цифрови подписи.

Прозрачността на процедурите също е важна. Организаторите на инициативите трябва да носят публична отговорност за прозрачността относно финансирането на кампанията за събиране на подписи. Дори установяването на ясни критерии за хода на такава кампания не гарантира защита от възможни злоупотреби с този инструмент от страна на евроскептиците, за които събирането на един милион подписи с използване на значителни финансови ресурси може да не представлява голям проблем, както показва последната предизборна кампания за Европейски парламент. Решение би могло да бъде инициаторите да се задължат да поддържат уебсайт, съдържащ финансова информация като източници на доход, разходи и финансови отчети.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), в писмена форма. – (PL) Днешното разискване е още една стъпка по пътя към установяване на окончателната форма на Европейската гражданска инициатива. Идеята за създаване на инструмент, който дава възможност на гражданите да участват по-пълно в демократичния живот на Съюза, беше повдигната още през 2005 г. след неуспешните конституционни референдуми във Франция и Нидерландия. Тези гласове отразяваха осезателна липса на контакт между Европейския съюз и неговите граждани. Дори наскоро публикуваните резултати от обществените консултации, започващи със Зелената книга относно Европейската гражданска инициатива, показват ниско ниво на интерес от страна на отделните граждани. Комисията получи само 159 отговора от отделни лица.

Гражданската инициатива ни дава възможност да променим това положение и да позволим на гражданите да имат дума по въпросите, като им предостави правото да се обърнат пряко към Комисията с искането тя да разработи нови инициативи на политика. За да гарантираме, че инициативата няма да се превърне в инструмент на политическа игра, не трябва да поставяме прекалено строги изисквания на нашите граждани. Трябва обаче да се уверим, че гаранциите срещу злоупотреби са спазени. От значение е Европейската гражданска инициатива да бъде наистина наднационален инструмент, който ще бъде достъпен за гражданите и лесен за използване. Той трябва да бъде несложен, разбираем и лесно достъпен. Ако проектът на инициатива не отговаря на формалните изисквания, идеята, залегнала в него, трябва да се запази и да се представи под формата на петиция. По този начин трудът и усилията, вложени в изготвянето на инициативата, няма да бъдат пропилены. Изпълнението на тези условия ще позволи на европейците, за пръв път в историята на нашата обединена Европа, да оказват реално и пряко влияние върху създаването на европейската политика.

14. Положението в Тибет (разискване).

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно положението в Тибет.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-н председател, виждам, че испанското председателство на ЕС напуска залата и затова искам да изразя дълбокото си разочарование от това, че нито испанското председателство, нито върховният представител ще присъстват на обсъждането и че техните места ще бъдат празни.

Това е възмутителна постъпка спрямо Европейския парламент, който е единствената институция на ЕС, избрана от хората на Европа, и това създава много лош прецедент, особено след влизането в сила на Договора от Лисабон.

Мога ли да поискам от Вас, г-н председател, да предадете на лицата, които ще отсъстват, че дневният ред на пленарното заседание се определя от Парламента, а не от Съвета или от испанското председателство на ЕС и че поне един от тях би следвало да присъства тук днес.

Председател. – Бях уведомен, че испанското председателство е съобщило по-рано, преди месец, че за негово голямо съжаление не може да присъства по-дълго време.

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на Парламента, че днес постави на разискване тази тема, тъй като според мен тя заслужава да бъде обсъдена и мисля, че следва да започнем, като отбележим факта, че нашите отношения с Китай – които считаме за много важни и стратегически – постигнаха огромен напредък през последните няколко години. Наличието на такова силно стратегическо партньорство ще ни позволи и със сигурност ни позволява да работим по всички въпроси, включително по най-чувствителните.

Изградихме впечатляваща рамка от взаимодействия на високо равнище, чрез която редовно преодоляваме световните предизвикателства, пред които са изправени нашите граждани, без да пренебрегваме въпросите, по които нашите възгледи може да се различават – и Тибет определено е един от тях.

Очевидно е, че различията с Китай по отношение на Тибет остават. Ние сме истински загрижени от положението на правата на човека в Тибет, от факта, че Тибет остана затворен в голяма степен за международните медии, дипломатите и хуманитарните организации и също от липсата на напредък в преговорите между представителите на Далай Лама и китайските органи.

Позицията на Европейския съюз не оставя възможности за погрешно тълкуване. Поради това ми позволете да подчертая: ЕС защита суверенитета и териториалната цялост на Китай, включваща Тибет. Ние зачитаме политиката за „единен Китай“.

Ние обаче винаги сме подкрепяли мирното изглаждане на конфликти чрез диалог между китайските органи и представителите на Далай Лама. Диалогът трябва да бъде конструктивен и резултатен и да засяга всички основни въпроси като запазването на уникалната култура, религия и традиции на Тибет и необходимостта от постигане на система на истинска автономия за Тибет в рамките на Китайската конституция.

Диалогът следва също да засяга участието на всички тибетци във вземането на решения. За Европейския съюз Тибет е тема, свързана с правата на човека. Винаги сме съобщавали това послание на нашите китайски партньори и сме изслушвали внимателно техните становища, като полагаме максимални усилия да разберем тяхната позиция в духа на взаимното уважение.

Правата на човека обаче са всеобщи и положението в Тибет поражда основателна загриженост в международната общност, факт, който винаги посочваме на нашите китайски събеседници.

В рамките на сино-тибетския диалог неотдавна тибетската страна представи актуализиран меморандум за истинска автономия за бъдещето на Тибет. Приветстваме факта, че тибетската страна заяви отново твърдия си ангажимент да не се стреми към отделяне или независимост.

Също така се радваме, че Далай Лама остава ангажиран с подхода за постигане на междинно решение и с диалога като единствен начин за постигане на взаимно приемливо и трайно решение.

Европейският съюз приветства факта, че и двете страни продължават да провеждат преговори, въпреки че със съжаление отбелязваме липсата на резултати и на стимул.

Позволете ми в заключение да призова представителите на двете страни да продължат и активизират диалога с дух на откритост и с цел постигане на трайно решение в Тибет. От наша страна мога да гарантирам безрезервната подкрепа на ЕС за този процес.

Laima Liucija Andrikiienė, *от името на групата PPE.* – (EN) Г-н председател, деветият кръг от сино-тибетските преговори не доведе до конкретни резултати и не подобри положението на тибетското население на място. Изразяваме съжаление относно липсата на изявление на ЕС преди края на преговорите и се надяваме, че Европейският съюз ще издаде изявление относно оценката на резултатите от преговорите. Европейският парламент иска да знае по какъв начин Съветът на ЕС може да спомогне за постигането на взаимно приемливо решение на тибетския въпрос и за гарантирането на основните права на човека и истинска автономия за тибетския народ.

На второ място, искам да ви припомня, че Европейският парламент настоява относно важността на подкрепата на Европейската комисия за проектите за развитие и гражданско общество в полза на тибетското население в Тибет и на тибетските бежанци в изгнание – в Индия, Непал, Бутан – в икономически и социални области като здравеопазване и хранене, средства за препитание, образование, достъп до работни места, въпросите на половете, околната среда и възстановяването на селищата. Във връзка с това тибетският план за възстановяване на селищата на бежанците, изготвен от главната тибетска администрация в Дарамсала, отразява потребностите на тибетската общност в изгнание и може да бъде взет под внимание и подкрепен от Европейската комисия.

И накрая, неотдавна президентът Обама се срещна с Далай Лама в Белия дом. С нетърпение очакваме баронеса Аштън да покани Далай Лама и да се срещне с него в Брюксел. Това би създало възможност да започне съгласуване на националните позиции относно Тибет и да се установи единна и ясна позиция и политика на Европейския съюз по този въпрос. Назначаването на специален координатор на ЕС за Тибет, което е отбелязано в бюджета на ЕС, би могло да бъде полезен инструмент в помощ на определянето на обща европейска позиция и стратегия относно Тибет.

María Muñoz De Urquiza, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-н председател, изминаха две години от събитията, бунтовете, в Тибет и се надяваме, че след демонстрациите по този повод няма да се повторят нападенията, арестите и убийствата, които се случиха преди две години.

Във всеки случай, навременността на това разискване е много спорна, тъй като Парламентът е заявявал становището си относно Китай по различни поводи през последните няколко месеца и, преди всичко, тъй като Китай е главен участник на международната сцена и неговите отношения с Европейския съюз са в много по-широки граници от въпроса за Тибет. Въпреки че въпросът за правата на човека е много важен, Парламентът заявява становището си само по отношение на Тибет, а не по отношение на правата на човека. Във всеки случай, в настоящото разискване нашата позиция, позицията на социалистите, е много ясна: ние поддържаме съвсем същата позиция като Европейския съюз. С други думи, защитаваме правата на човека и също така подкрепяме диалога, срещите и споразуменията. Във връзка с това напълно подкрепяме и се радваме на подновяването на преговорите между китайските органи и представителите на Тибет и призоваваме за взаимно приемливо решение въз основа на зачитане на религиозните и културните права на малцинства и в рамките на териториалната цялост на единната държава Китай.

Изявявам дълбоко съжаление от факта, че заместник-председателят на Комисията и върховен представител на ЕС по въпросите на външните работи и политиката на сигурност не е тук, тъй като именно тя е председател на Съвета по външни работи и би следвало да присъства на разискванията относно външната политика.

Освен това, да се твърди, че испанското председателство има вина, че не присъства на настоящото разискване, е силно несправедливо, тъй като испанското председателство е неуморно. Присъствието на г-н Лопес Гаридо в залата за изказвания по всякакви теми почти надминава човешките възможности.

Вече имаме върховен представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, който ръководи позициите на министрите по въпросите на външната политика, и именно тя би следвало да разисква тези въпроси с Парламента.

Niccolò Rinaldi, *от името на групата ALDE*. – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, изглежда е ясно, че Китай няма намерение да преговаря или да се ангажира с диалог по отношение на Тибет.

Участието на Китай в международната търговия, Олимпийските игри и извършените промени в ръководството в Пекин не доведоха до съществена промяна в политиката. Междувременно битката между Давид и Голиат продължава, особено с промяната на демографския баланс в Тибет от страна на Китай, което поражда голяма загриженост, и с това, че при необходимост той дори използва военни репресии, както се случи преди две години.

По-конкретно, нещо, което според нас е част от наследството на човечеството, а именно тибетската култура и духовност, изчезва. Очевидно Китайската комунистическа партия има твърде слаба представа за духовността и културната идентичност. В това отношение, ако приемем това, което може да се определи като културен геноцид в Тибет, трябва да бъдем готови да приемем още много подобни случаи в бъдеще.

Не трябва да се предаваме. Това, което искаме от китайците преди всичко, е да приемат тибетската култура такава, каквата е. Те приеха специфичната същност на Хонконг като държава с две системи, така че следва да приемат да бъдат държава с три системи. Възможностите на Китай са достатъчно големи, за да може да се направи това.

Ние искаме от европейските институции, от баронеса Аштън до Съвета, да не разочароват европейските граждани, които са показвали ангажираността си към тибетската кауза по много начини. Също така подкрепяме – също като г-жа Andrikiénė – създаването на координатор за Тибет.

Това е борба за свобода, която поради това засяга идентичността на нашия континент. Когато става въпрос за това дали да подновим ембаргото на оръжия за Китай, мисля, че следва да вземем под внимание и този въпрос.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Г-н председател, аз също осъждам остро испанското председателство за това, че напусна залата. Те дори не изслушаха какво казва г-жа Andrikiénė. Тя поиска от Съвета да има смелостта да присъства на настоящото разискване и да изрази становище си по въпроса за Тибет.

Г-н председател, допуснахте грешка: казахте, че Испания е заявила, че могат да присъстват до 18,50 ч. Това не е вярно. Първоначално бяха казали, че трябва да напуснат в 17,00 ч., но очевидно успяха да останат почти два часа повече, по време на обсъждането на гражданската инициатива.

Това не трябва да се повтаря. Надявам се, че Комисията, чийто заместник-председател е баронеса Аштън, има сериозно отношение и ще направи това, което заяви преди малко. А именно, че отношенията ни с Китай са толкова важни, че трябва да сме в състояние да обсъждаме и трудни въпроси като въпроса за Тибет.

Според мен сега е подходящият момент да подновим подкрепата на Европейския съюз за Тибет. Трябва да направим нещо по отношение на факта, че девет кръга от преговори между Китай и тибетското правителство в изгнание не доведоха до никакви резултати и съм напълно съгласна с г-н Rinaldi в това отношение. Ще се окаже, че Китай не иска нищо от преговорите. Китай иска да продължава да нарушава тибетските културни, религиозни и езикови права. Не можем да приемем културен геноцид от такъв вид.

Преди един месец пътувах до Дарамсала и се срещнах с Далай Лама. Разговарях с него в продължение на един час, точно преди да замине за Съединените щати, за да се срещне с президента Обама. Убедих се, че трябва да предложа на Парламента да обсъдим положението в Тибет.

Далай Лама е спокоен, миролюбив човек и е съвсем неоснователно Китай непрекъснато да твърди, че той е опасен сепаратист и че е предизвикал безредиците и бунтовете, на които бяхме свидетели преди две години в Тибет. Напротив, Далай Лама каза, че представители от Китай са добре дошли да разгледат документите в архивите на неговото правителство в изгнание, за да се уверят, че той не е разпалил насилието. Въпреки това обвиненията продължават.

Призовавам Европейския съюз да осъди тези твърдения и да повдигне въпроса пред Китай. Ако Европейският съюз няма смелостта да защити Тибет, не са много другите, които ще го направят. Можем да вземем пример от президента Обама; той имаше смелостта да приеме Далай Лама. Според мен ще бъде съвсем нормален жест, ако върховният представител на Европейския съюз също постъпи по подобен начин, както беше предложено тук.

Трябва да поддържаме темата в Европейския парламент. Тук се спомена и фактът, че е необходимо да имаме специален представител за Тибет. Имаме различни видове специални представители. Защо да не можем да имаме специален представител за Тибет, за когото дори има средства в бюджета за тази година? Съвсем неприемливо е, че Съветът напусна разискването. Съветът изпитва страх и няма смелостта да се изправи пред този проблем, който е свързан със защитата на правата на човека.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, съдбата на хората в Тибет и тяхната забележителна будистка култура заема изключително важно място в мислите на тези от нас в Парламента, които вярват в правата на човека.

От нахлуването на комунистическите сили на Китайската народна република (КНР) преди 61 години тибетците са подложени на непрекъснато потискане на техния уникален начин на живот. Масовата миграция на китайското население Хан и достигането на високопланинската железопътна линия до Лхаса още повече затвърдиха контрола на Пекин над Тибет.

Междувременно Далай Лама, живеещ в изгнание в Индия, продължава своята мирна кампания за привличане на вниманието към положението, пред което е изправен неговият народ. Привържениците на джихад от уйгурското население също се възползваха от неотдашните размирици в Тибет, за да разпалят от своя страна насилие срещу китайското правителство.

Тибет следва да получи максималната възможна автономия и знаем, че това е възможно чрез идеята „една държава, две системи“, която се прилага не само в Хонконг, но и в Макао, така че защо не и в Тибет?

Пекин без съмнение ще отхвърли нашите опасения в Парламента като неоснователна намеса в техните вътрешни работи, но един нов и по-спокоен подход към Тибет от страна на КНР може да допринесе в по-голяма степен за вътрешната сигурност на Китай, както и за неговия външен имидж по света.

Аз също така искам да се присъединя към тези, които днес изразиха дълбоко съжаление от факта, че няма присъствие от страна на Съвета или от ротационното испанско председателство или че върховният представител по въпросите на външните работи не присъства.

Oreste Rossi, *от името на групата на EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бях удивен от думите на члена на Комисията Шевчович преди малко, когато каза, че зачитаме териториалната цялост на Китай. Това означава, че Комисията признава правото на Китай да окупира Тибет, което е много сериозен въпрос.

Докато тибетският народ продължава да бъде застрашаван, Далай Лама, в Меморандума от 2008 г. и в забележките, приложени към него тази година, потвърди ангажмента си да не се стреми към отделяне и

независимост на Тибет, а към истинска автономия за тибетския народ в рамките на конституцията на Китайската народна република: компромисна политика на взаимна полза, целяща запазването на културата на Тибет, основаваща се на съпричастност и ненасилие.

Тибетският народ очаква отговори от китайското правителство; например преговори с представителите на Далай Лама и приемане на искането, отправено от Върховния комисариат за правата на човека към ООН да изпрати делегация, която да разкрие жестоката действителност.

Европейският парламент също следва да се вслуша в тибетската общност. Чрез укрепване на националните полезни взаимодействия той може да положи усилия за създаване на европейска координационна мрежа за тибетския народ, който без решителни действия от страна на международната общност е застрашен от заличаване.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа КОСН-МЕНРИН

Заместник-председател

Edward McMillan-Scott (NI). – (EN) Г-жо председател, Тибет е красива страна и хората в нея са вярващи, те са търпеливи и потискани – може би най-потисканите от страна на китайците в целия регион. Мисля, че разискването тази вечер показва необичайно единомислие в Парламента относно, например, назначаването на специален координатор на ЕС за Тибет.

Събитията ни принуждават да вземем някои решения в Парламента. Тази седмица Google се оттегли от Китай. Проблемите с правата на човека в Китай продължават с изчезването на адвоката в областта на правата на човека Гао Джишен, който е християнин.

Всичко това показва вниманието, което е необходимо да обърнем на Китай, и всъщност на Тибет, и искам да отбележа, че във връзка със световното изложение в Шанхай, което се открива през май, всички, които имат търговски отношения с Китай, следва да обърнат внимание на инициативата на ООН „Глобален договор“ (Global Compact) за предприятия, в която са се включили около 4 000 от тях.

И накрая, ако Европейският съюз не назначи специален координатор, считам, че Парламентът следва да назначи докладчик за Тибет.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-жо председател, за съжаление, въпросът за Тибет и за тибетския народ продължава да бъде сериозен проблем. Положението не е толкова лошо, колкото беше преди две години, когато честването на годишнината от въстанието в Тибет беше придружено от жестоко преследване, убийства и мъчения. От друга страна не можем да кажем, че положението е добро. Преди няколко дни бяха арестувани няколко ученици заради опита им да празнуват годишнината от въстанието в Гансу и Канлхо. На тибетското население е забранено да правят каквото и да е за спасяване на собствената им култура, идентичност и религия.

Китайските органи заявяват, че Далай Лама е частно лице. Това ми напомня на усилията на полските комунисти, които преди 25 години казаха същото за Лех Валенса. Надявам се, че борбата на тибетския народ ще завърши със същия успех, който постигнаха поляците, и че и този път истината ще възтържествува. Днес в Дарамсала започва 21-ото заседание на Тибетската работна група за сино-тибетски преговори. Това е институция, която работи под ръководството на тибетското правителство в изгнание и има за цел да подпомага диалога.

Струва ми се, че Европейският съюз също следва да направи нещо, за да се гарантира, че диалогът е истински. Понякога се оплакваме, че не може да бъде направено много, но в настоящия случай можем да предприемем конкретни мерки и това вече беше посочено днес. Ето защо отсъствието на Съвета е толкова важно – нашите призови са отправени към Съвета, който назначава специални координатори. Аз също се присъединявам към този призив, тъй като това искане е изразявано многократно в резолюции на Европейския парламент относно Тибет – искането за специален координатор, който ще има действително влияние върху диалога, провеждащ се между тибетците и китайците.

Още нещо: не мога да разбера как е възможно през 2014 г. Китай отново да бъде домакин на Олимпийски игри – този път на Младежките олимпийски игри – след като не можем да принудим Китай да се развива в областта на правата на човека. Това действително е повод за съжаление.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-жо председател, убеден съм, че представата ни за процесите в Тибет е прекалено опростена. В района протича процес на модернизация, но същевременно критиките, които бяха изразени, са основателни. Ясно е, че единственото трайно решение ще бъде автономията, и то разширената, истинска автономия. Както посочих в Пекин, по време на нашето посещение, когато делегацията на Европейския

парламент беше там, по аналогия с подхода „една държава, две социални системи“ тази автономия също би могла да бъде развита под идеята „една държава, две религиозни системи“.

Не е достатъчно да изразяваме критики. Китай ще бъде готов за диалог, за официален представител на Европейския съюз, независимо дали това ще бъде Романо Проди, Бенита Фереро-Валднер или Маргот Валстрьом, който да служи като посредник между Далай Лама и ръководството в Пекин. Ще бъде добре, ако Комисията, Катрин Аштън и Съветът обмислят това задълбочено. Същевременно говорим за отношенията с Китай, но моите колеги знаят ли, че в историята си Европейският съвет никога не е включвал отношенията между Европейския съюз и Китай в дневния ред? Нито някога е разисквал темата в Съвета на министрите на външните работи. Поради това, за да успеем, критиките по въпроса за Тибет не са достатъчни. Необходима ни е също идея и посредничество.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-жо председател, изразявам дълбоко съжаление, че това значимо и необходимо разискване се провежда при важното отсъствие, или може би трябва да се изразя, при маловажното отсъствие, на г-жа Аштън. Точно тя следва да бъде тук днес, а не само да участва в театрални представления, както направи вчера, когато говори пред членовете на шест комисии за планове си по темата за Европейската служба за външна дейност. Все пак Тибет също е важно предизвикателство. Може да имаме различни мнения по отношение на Тибет, но наистина г-жа Аштън трябваше да бъде тук.

Струва ми се, че това показва, че Европейският съюз иска да избяга от отговорността, тъй като така е по-лесно, тъй като всъщност много държави-членки, чиито представители са членове на Парламента, предпочитат да поддържат търговски отношения с Пекин и не би било удобно за тях да изразят становище или да говорят за Китай. Днес г-жа Аштън е като Пилат Понтийски, който си изми ръцете. Това е смущаващо.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, напоследък чувахме многократно за сериозни нарушения на правата на човека в Тибет, за мъчения, за случаи на произволни арести и задържане без съдебен процес.

Когато поводът с празнуването на 50-ата годишнина от китайското управление в Тибет се използва за налагане на идеята за освобождаване на хималайския район, това е вече прекалено. Това отново показва, че историята се пише от победителите, че винаги има голяма доза измислица в оправдаването на военните действия. Това е и похват, който, между другото, се използва в Ирак и в Афганистан и за който Съединените щати намериха известна подкрепа и сред няколко държави-членки на Съюза.

Въпреки това според мен трябва да продължим усилията за постигане на по-добри условия на живот за потисканите малцинства като тибетското, уйгурското и монголското. Не е достатъчно да предлагаме на права на малцинствата под формата на чисто фолклорни изпълнения за чуждестранни туристи.

Според мен фактът, че през последните години Китай изразходва приблизително 15 млрд. евро за развитието на района и че при подготовката на Олимпийските игри през 2008 г. заявя също, че е готов за провеждането на преговори, показва, че международният натиск със сигурност може да доведе до резултати.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Пред малко г-н Kaczmarek спомена протестите през 2008 г.

Оттогава изминаха две години и сега дори не знаем колко хора са били задържани, арестувани и впоследствие колко може би са били освободени.

Ние знаем какво са правили тези хора: те са участвали в мирна демонстрация и са развявали тибетски знамена или са разпространявали листовки.

Ужасяващо е, че две години след протестите не знаем точно колко от тези хора са участвали в действията и са били наказани от Комунистическата партия. Действително съм разтревожен от намесата на Китайската комунистическа партия в независимото функциониране на правосъдната система, която е изисквала арести на хора и бързи присъди. Националната сигурност не може да се използва като основание за премахване на основните граждански права.

Също така искам да се възползвам от възможността да подчертая необходимостта от приемане на обща европейска позиция относно правата на човека и защитата на малцинствата в Китай.

Ако не приемем такава позиция, знаем какво ще се случи. Видяхме това в миналото, когато китайски комунистически лидери се опитаха да заплашват отделни държави-членки на ЕС.

Искам да завърша, като подчертая отново позицията, която изразих и на пленарното заседание през януари, а именно, че диалогът по въпросите на правата на човека е инструмент, който се оказва неефективен и неадекватен. Считам, че този въпрос трябва да се разглежда на срещи на върха. Всъщност Катрин Аштън

призна вчера на срещата, която имахме като част от комисията по външни работи, че подходът, основаващ се на диалога за правата на човека, трябва да бъде преразгледан. Съгласен съм с върховния представител в това отношение.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Г-жо председател, мога да разбера защо предприятията и частните субекти поставят печалбата над зачитането на правата на човека и гражданските права. Дори мога да разбера защо отделните държави постъпват по този начин, но не мога да разбера защо Европейският съюз прави това, тъй като той беше създаден на основата на ценности, които днес наричаме европейски ценности.

Каква е реакцията на Европейския съюз по отношение на събитията, които разискваме сега? Отсъствието на г-жа Аштън – споменахме това – напускането на представителя на Съвета точно в момента, когато започнахме да говорим за Тибет, и накрая, встъпителното изказване на члена на Комисията.

Г-н Шевчович, казахте, че призовават и двете страни към диалог. Това шега ли беше? Наистина ли имате предвид да призовават представителите от Тибет към диалог? Имах впечатлението, че те имат желание за това. Ако имате смелостта, моля, призовавайте главно китайските органи, тъй като именно те правят диалога невъзможен.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-жо председател, Тибет и неговото културно наследство е наше общо съкровище. В наш общ интерес е тибетската идентичност, религия и език да бъдат запазени и развивани при възможно най-добрите условия.

За съжаление, това не е така. Под прикритието на промишленото развитие се извършва културен геноцид и тибетският народ е сериозно застрашен да стане малцинство в собствената си родина. Това може да бъде предотвратено само като му се предостави статут на истинска автономия. Европейският съюз може да окаже влияние, като допринесе за началото на непредубеден и конструктивен диалог, в който ще бъдат зачитани и двете страни.

Ще отбележа Вашето изявление, г-н член на Комисията, че Тибет поражда основателна загриженост у нас. В резултат на диалога и чрез отварянето на Тибет за чуждестранни медии и експерти от ООН в областта на правата на човека китайското правителство може само да спечели не само във вътрешен план, но преди всичко в международен план. Китай може да стане наистина велик единствено като покаже уважение към своите малцинства. Като жест на добра воля на Далай Лама, чийто авторитет е признат в целия свят, следва да бъде позволено да посети родината си.

ЕС следва да се възползва изцяло от Договора от Лисабон, като покаже активна солидарност – чрез конкретни действия – по отношение на съдбата на нация, чието съществуване е застрашено и чието естествено право на автономия и опазване на културата се потъпква грубо. Подкрепям идеята, че г-жа Аштън следва да се срещне с Далай Лама и че в крайна сметка ЕС следва да предвиди специален представител за Тибет.

Peter Šťastný (PPE). – (SK) На 10 март отбелязахме 51-ата годишнина от въстанието в Тибет, но също и втората годишнина от протестите, като и двете събития бяха потушени от китайските въоръжени сили.

Основният проблем е нежеланието на Китай да осъществи диалог със законните представители на тибетското малцинство и опитът за постепенна асимилация и разрушаване на културата и религията на Тибет. Лично аз зная на какво е способен безбожният и материалистичен комунистически режим. Една от най-старите култури и една от най-старите религии, които са оцелели много хилядолетия, са в сериозна опасност. Световната общественост не може да остане безучастна. Самият аз съм член на групата „Приятел на Тибет“ в Европейския парламент. Понастоящем подобни групи действат в много парламенти по света, например в САЩ, Германия, Австралия, Индия, Чешката република и на други места.

Горд съм да съобща, че от 9 март група „Приятел на Тибет“ ще започне да работи и в Националния съвет на Словашката република. Считаю, че заедно можем да помогнем за решаване на тибетския проблем чрез посредничество на преговорите между водещите китайски представители и Негово светейшество, четиринадесетия Далай Лама. Това е възможен начин и за успешното приключване и решаване на проблема с тибетските бежанци, повечето от които живеят при трудни условия в съседни държави. Призовавам Комисията да не забравя тази изстрадала група от хора в програмите си.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Г-жо председател, изпитвам оптимизъм във връзка с днешното разискване, тъй като ми се струва, че имаме доста голямо единомислие. От друга страна обаче, тук вече имаше твърде много подобни разисквания, а ние сме много добри в говоренето. Не искам изразявам силен гняв, тъй като съм лицемер, както почти всички в залата. Лицемер, който зависи от нещо – от евтините стоки от Китай.

Сега обаче може би трябва да имаме достатъчно самоуважение и да се изкажем категорично и да се противопоставим на някои неща, както и да зачитаме идеалите, които са ни скъпи.

Може би първата и най-важна стъпка ще бъде нещо, което вече беше споменато тук, нещо, за което сме говорили. Имам предвид назначаването на специален координатор за Тибет. Някой, който ще насочва процеса, някой, който ще поема отговорността от наше име за предизвикателството, свързано с проблема с Тибет, така че да не стоим от страни, а да заявим твърдо и решително, че правата на човека и гражданските свободи за важни за нас. Нека направим това. Нека го направим сега.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-жо председател, разговорите за Тибет тук днес са въпрос на справедливост и на отговорност. Поради това не съм съгласен с тези, които мислят, че въпросът „не поражда загриженост“.

Съобщаваме за този проблем от много години и съм разтревожен да установя, че въпреки огромните усилия, положени от тибетската делегация, и особено от Далай Лама, за насърчаване на диалога, за приближаване към китайските органи, за намиране на справедливо и трайно решение на конфликта, китайските органи непрекъснато създават безизходно положение.

Ние в Европейския съюз не можем да продължаваме да се примиряваме с това положение, още по-малко да го поощряваме. Поради това считам, че е изключително важно не само да ви припомним неотложността и значението на настоящото разискване, но също и да подчертая отново, че сега именно Китай възпрепятства намирането на решение.

Трябва да бъдем ясни и в това отношение. Единственият начин, по който Европейският съюз може да бъде последователен, когато казва, че е ангажиран с правата на човека, е да приемем, че той също трябва да заплати цена в търговско и икономическо отношение. В противен случай нищо няма да бъде надеждно по отношение на правата на човека.

László Tórkés (PPE). – (EN) Г-жо председател, на 10 март отбелязахме 51-ата годишнина от народното въстание в Тибет. Оттогава чрез своята последователна и постоянна ангажираност за постигане на истинска автономия за народа си Далай Лама предложи на света модел за начина за постигане на демокрация без използването на насилие.

Ние европейците непрекъснато се учим от Негово светейшество Далай Лама. Неотдавна той изрази своята солидарност с етническото уйгурско малцинство и застана на страната на Аун Сан Су Чи и други демократични дисиденти. Тук в Европейския парламент сме ангажирани да гарантираме защитата на правата на човека и на малцинствата по света.

(Председателят отнема думата на оратора)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, ще се обърна пряко към члена на Комисията за разяснение. За мен Тибет е окупирана държава и считам, че много други членове на Парламента във всички групи споделят това мнение. Дори Вие, г-н член на Комисията, не можете да обявите за недействителен един международен закон. Считам, че това е проблем, който наистина трогва всеки европейски гражданин. Всеки знае за негодите и културния геноцид в Тибет и всеки изпитва съчувствие, ето защо е съвсем оправдано да се зададе важният въпрос: къде е Европейският съюз във всичко това? Много бързо осъждаме малките държави, които нарушават нормите. Реагираме остро и много бързо изразяваме осъдително становище по отношение на малките държави. Когато обаче става въпрос за осъждането на големи държави, икономически важни държави като Китай, ние сме много внимателни в политическо отношение. Действаме изключително предпазливо както в политическо, така и в дипломатическо отношение. Не знак за смелост и решителност да критикуваме по-маловажните нарушители, а после да си затваряме очите, когато става въпрос за Китай. По подобен начин не сме в състояние да окажем натиск на Китай чрез милиони евро помощ за развитие. Поради това очаквам върховният представител...

(Председателят отнема думата на оратора)

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Аз съм един от малкото хора, които неотдавна имаха възможност да посетят Тибет.

В Тибет има известен напредък, но този напредък е оказал повече неблагоприятно, отколкото благоприятно въздействие, тъй като е разрушил традиционните културни ценности, маргинализирал е традиционната тибетска архитектура и е наложил модернизирания образ на духовния живот на Тибет. Реките са замърсени и са се появили магистрала, които нарушават тибетския пейзаж.

Въпреки това в Тибет се наблюдава известен напредък. Не можем да отречем това и мисля, че нашите изисквания и очаквания към Китай следва да бъдат съпътствани от изискването ни към Тибет той също да се възползва от този напредък и животът там да не протича като в музей.

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, мисля, че разискването днес отново показва много ясно, че сме истински загрижени относно положението в Тибет. Мисля, че случаите на намеса подчертаха, че загрижеността остава реална и основателна повече от 50 години след въстанието в Тибет на 10 март 1959 г. Освен това при обсъждането подчертахме необходимостта и двете страни да подновят незабавно диалога.

Мога да ви уведомя, че Европейският съюз приветства подновяването на диалога между пратениците на Далай Лама и китайското правителство, който беше възстановен отново през септември 2002 г. Оттогава силно подкрепяме диалога и се надяваме, че този процес ще доведе до положителни резултати и до решаване на неразгледаните въпроси по мирен и устойчив начин за Тибет.

В политическия си диалог и в другите си контакти с Китай представителите на ЕС редовно насърчават Китай да използва този процес прагматично, за да преодолее всички нерешени проблеми по отношение на Тибет. Въпреки че Китай счита това за вътрешен въпрос, той взе под внимание становищата и загрижеността на ЕС и уведоми Съюза за своето становище по въпроса.

Трябва да подчертая, че ЕС повдига и въпроса за положението с правата на човека в Тибет в политическия диалог и в диалога по въпросите на правата на човека с Китай. Освен това ЕС непрекъснато подчертава важността, която придава на зачитането на свободата на изразяване и на религиозна принадлежност в Тибет.

Следяхме отблизо последните процеси в диалога и диалогът между китайското правителство и представителите на Далай Лама претърпява развитие. Мога да ви уведомя, че през изминалия месец и двете страни поискаха мнението ни относно последния кръг от преговори и ние ги насърчихме отново да постигнат значителен напредък.

В заключение, позволете ми да изразя убеждението си, че разискването тук днес също потвърди нашата трайна ангажираност по отношение на сътрудничеството с Китай по този въпрос и на работата, която ще продължим да преследваме заедно с цел постигане на подобряване на зачитането на правата на човека и свободите в Тибет.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), в писмена форма. – (PL) Г-жо председател, госпожи и господа, преди две години в Лхаса няколко монаси протестираха мирно, на което китайските органи отговориха с груба намеса от страна на полицията и армията. Десетки граждани бяха убити, а няколкостотин бяха ранени. Оттогава тибетците са провели над 200 мирни протести с участието на различни социални групи, включително учители, студенти и интелектуалци.

В предходния парламентарен мандат Европейският парламент прие осем резолюции относно Тибет и проведе множество разисквания по въпроса. Резултатите от тези усилия все още не са задоволителни. Неотдавна китайските органи задържаха 30 ученици от училище в Мачу, които, на втората годишнина от събитията в Лхаса в началото на март, изразиха отново убежденията си и започнаха мирен протест. Без съмнение дори не сме чували за много подобни случаи.

Затова предлагам проблемът да се включи в отговорностите на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и да му се предостави по-широка перспектива. Това ще бъде последвано от конкретни действия и, надявам се, от осезаеми резултати. Благодаря ви за вниманието.

Danuta Jazłowiecka (PPE), в писмена форма. – (PL) В наши дни средствата за масово осведомяване изобилстват от информация за Китай. В доклади, статии и книги непрекъснато се пише за развитието и модернизацията на Китай и за икономическото чудо, което се случва там. Във връзка с това средствата за масово осведомяване напоследък пишат и за Тибет.

Американското списание „Нюзуик“ (Newsweek) отбеляза в неотдавнашен репортаж, че Китай прави много полезни неща за хората в Тибет, тъй като помага на един от най-бедните райони на света да преодолее изоставашото си положение. В репортажа се съобщава за китайски инвестиции в транспортна и телекомуникационна инфраструктура, образование, здравеопазване, достъп до водоснабдяване и електроснабдяване. Така че изглежда, че планът на президента Ху Дзинтао се прилага и той, макар че подобрява

стандарта на живот на тибетския народ, се опитва да ги принуди да изоставят свободата на словото, свободата на религиозна принадлежност и стремежите за автономия. Може ли обаче тази стратегия да бъде успешна?

Безредиците в Лхаса, които избухнаха преди две години на годишнината от антикитайското въстание, както и събитията преди две седмици, показаха съвсем ясно, че тибетският народ се чувства преследван в собствената си страна. Историята на моята родина ме научи, че всяка цена заслужава да бъде платена за свободата и достойнството. Икономическите интереси не могат да бъдат превърнати в причина да се забравят преследваните и страдащите.

Според мен Европейският парламент е орган, който следва да призове особено силно за правото на тибетския народ да запази своята идентичност. Тук представляваме хората на Европейския съюз и от тяхно име следва да убедим тибетците в нашата солидарност.

Csaba Sógor (PPE), в писмена форма. – (HU) На 10 март 1959 г. тибетският народ, настроен революционно, защити своя водач, но техният първоначален ентузиазъм беше смазан безмилостно от „мирното освобождение“ на китайския комунистически режим, което причини смъртта на няколко хиляди цивилни граждани. Оттогава Далай Лама, принуден да живее в изгнание, провежда мирни протести в продължение на половин век. Оттогава на тибетците не се позволява да възпоменават свободно този ден. Е Източна Европа, от където съм, това е позната история. Въпреки че изглежда тук прекратихме подобните практики на комунистическите системи, мисля, че не следва да забравяме уроците: в историята на всеки народ има събития, чието възпоменаване не следва да се забранява. Това, за което говорим тук обаче, е нещо по-сериозно. Като представител на общност на национално малцинство съм съпричастен със съдбата на тибетския народ и призовавам моите колеги да подкрепят с гласовете си мирните усилия на Тибет по пътя към автономията.

15. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. — Следващата точка от дневния ред е посветена на едноминутни изказвания в съответствие с член 150.

Според член 150 можем да отделим максимум 30 минути на тази точка. Имаме повече от 74 заявки за изказвания по нея. Очевидно това няма да е възможно. Тридесет минути и 74-ма оратори с едноминутни изказвания просто няма как да се съчетаят.

Ето защо за първи път избрахме предварително членовете на Европейския парламент, които ще получат време за изказвания, според ясни критерии, а именно, онези, които са искали време за изказване в друго разискване с едноминутни изказвания, но не са получили такова, сега ще имат времето да се изкажат, доколкото това е възможно, докато онези членове на ЕП, които вече са се изказвали в други разисквания, няма да получат време за изказване.

Всички, които няма да получат време за изказвания, са уведомени за това предварително по електронната поща. Затова няма да им се наложи да стоят тук и напразно да чакат да им бъде дадена думата. Надявам се, че разбирате това. Това беше единственият възможен начин разискването да се проведе при добър ред.

И така, онези, които са получили време за изказване, могат веднага да започнат.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Г-жо председател, на 11 април Судан ще проведе избори за президент, парламент и регионални събрания. Това са първите избори в Судан от 24 години насам и ние с голям интерес следим развитието в страната.

Международният наказателен съд в Хага е издал заповед за задържане на президента на Судан Омар Хасан Ахмад ал-Башир, който взе властта с *държавен преврат*, за престъпления срещу човечеството. Всички знаем колко пострада Судан под неговото тиранично управление. Само през първите няколко месеца от тази година близо 400 души са убити в Южен Судан. Трудно е да се каже колко свободни ще бъдат тези избори. В понеделник Ал-Башир заплаши да експулсира международните наблюдатели на изборите. Той заяви, че ако те се намесят в делата на Судан, ще им отреже пръстите.

Знаем, че Судан е много бедна държава. На международната конференция на донорите в Кайро миналата неделя представителят на Египет заяви, че страните по света ще трябва да намерят малко над 1,4 млрд. евро за възстановяването на областта Дарфур в Судан. Надявам се, че изборите в Судан ще създадат условия за...

(Председателят отнема думата на оратора)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Неотдавна имаше много разговори за възстановяването на икономиката на ЕС, но повечето от държавите-членки още не са видели края на кризата. Общественият обсъждане на кризата се ограничават до състоянието на публичните финанси, независимо че бързо увеличаващата се безработица в някои източноевропейски държави-членки на Европейския съюз вече достигна критични равнища. Странно е да чуваме как високопоставени служители на ЕС и ЕП хвалят някои правителства за великолепно им работа, когато всеки месец броят на безработните в тези страни нараства с катастрофални темпове, социалните гаранции се орязват, а броят на хората, които живеят под границата на бедността, расте. За хората в такива страни става много трудно да разберат дали Европейският съюз изпълнява политика за намаляване на бедността или всъщност увеличава бедността в социалната сфера. Според мен правителствата, които са се оказали неспособни да разрешат свързаните със стабилизирането на безработицата проблеми, не би трябвало да бъдат хвалени. Европейската комисия трябва да поеме по-голяма отговорност и отговорно да упражнява надзор над изпълнението на планове на националните правителства за управление на кризата по-специално в областта на социалните реформи, а също така да прави оценка на въздействието на тези реформи върху хората.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, 16 души, осъдени за различни престъпления, са избрани в италианския парламент, а на последните европейски избори Италия изпрати трима членове на Европейския парламент, които са осъдени с окончателни съдебни решения.

В Европа няма закон, който да забранява на осъдените с окончателно съдебно решение или очакващите по-нататъшни производства лица да се явяват на избори; всичко се оставя на преценката на държавите-членки. Италианските граждани предложиха програма за „Чист парламент“. Ето защо призоваваме комисията по конституционни въпроси да измени закона относно избирането на представители в Европейския парламент с преки всеобща избори, така че да въведе условие при явяване на избори за Европейски парламент кандидатите да нямат наказателни присъди, включително неокончателни такива.

Председателят на комисията по конституционни въпроси в предишния парламент г-н Leinen се зае с това, но всичко беше оставено на неговия наследник г-н Casini, който вече заяви, че комисията по конституционни въпроси няма да продължи работата си в тази насока.

Искаме да посочим, че това не е само отговорност на комисията по конституционни въпроси, но и член 223 (предишен член 190) от Договора за функциониране на Европейския съюз понастоящем постановява, че Европейският парламент трябва да въведе единна избирателна процедура за целия Европейски съюз.

Catherine Grèze (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, летището „Hondarribia“ е определено от органа за гражданската авиация като едно от най-опасните в страната. Неговите писти са разположени над централните части на Hendaye и Irún, а френско-испанският договор, с който се определя броят на разрешените полети, не се спазва. Същевременно се планира разширяване на това летище противно на становището на живеещите в околностите и на избраните народни представители от двете страни на границата, които са против запазването дори и на настоящата интензивност на трафика.

Одобрява ли Европейската комисия разрушаването на защитените природни местности в залива Chingoudy, обект по Рамсарската конвенция и по „Натура 2000“, чието възстановяване самата тя е финансирала?

Освен това баският евроград Bayonne-San Sebastián вече разполага с недостатъчно използвано международно летище, което се намира далеч от уязвими природни местности. Не би ли било по-добре да се подобрят предлаганите в Биариц услуги, като се въведат разновидности на транспорт без замърсяване? Желая да знам какви мерки ще вземе председателят с оглед на това разширяване.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Г-жо председател, искам да повдигна въпроса за убийството на руския журналист Максим Зуев. Г-н Зуев беше убит преди около седмица в Калининград. Той беше добре известен журналист и блогър. Не за първи път се случва убийство на журналист в Русия. От 2000 г. досега има най-малко десетки подобни случая. Това е обезпокоително, тъй като знаем, че ако липсва свобода на словото и журналистите нямат възможност да работят, то липсва свобода изобщо, както и демокрация. В нашия диалог с Русия винаги трябва да обръщаме внимание на това.

Надявам се да мога да организирам семинар в Европейския парламент тази година, стига да получа съгласието на моята делегация по въпросите на Русия и на комисията по външни работи. Смятам, че всеки от нас в разговорите си на различни равнища с нашите руски партньори трябва да набляга на това, че свободата на медиите и свободата за журналистите да вършат своята работа е основата на диалога и на свободата както в Русия, така и в Европейския съюз.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, искам да Ви уведомя за факта, че според неотдавна излезли статии американски прокурори са завели дела срещу германската компания „Даймлер“ за подкуп на чуждестранни служители в рамките на търг, за да спечели и да сключи договори за правителствени поръчки. В обвинителния акт се посочва, че компанията е ангажирана в дългосрочен процес по подкупване. Същият проблем възникна и със „Сименс“, която приложи същата практика и подкупи правителствата на тридесет държави, за да спечели договори с публични корпорации; този скандал още разтърсва Гърция.

В резултат на това освен с финансова, ние се сблъскваме и с морална криза. До неотдавна германското правителство не преследваше наказателно даването на подкупи извън границите си и твърдеше, че нищо не му е известно за тези събития. В крайна сметка вместо да действа и да включи Комисията за борба с измамите, Европейската комисия не защитава законността и в много случаи не пази парите на европейските граждани.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Г-жо председател, трябва да съобща на Европейския парламент, че в 2,15 ч. тази сутрин турският корвет „Бафра“ навлезе в гръцките териториални води, като се доближи на едва 18 мили от брега на Атина, и дори поиска да претърси гръцки търговски кораб, който плаваше край брега.

Това доказва, че всичко, което се каза в първата част на разискването относно така наречения икономически проблем на Гърция, не е напълно вярно. Проблемът на Гърция е най-вече политически. Той се дължи на факта, че тази съседна страна заплашва Гърция с *повод за конфликт* и системно провокира гръцките военни сили с нарушения не само на териториалните ѝ води, но и на въздушното ѝ пространство.

(Председателят отбелязва, че има проблем с микрофона)

...Трябва да Ви кажа, че Гърция прие строги мерки, които в крайна сметка буквално задушават гръцките домакинства, и търпението на гръците вече е към края си. Тези мерки отслабиха съпротивата на гръцкото общество и икономическата сила на гръците.

Както казах, проблемът на страната е най-вече политически. Не искаме пари от европейските граждани. Искаме подкрепата на Европейския съюз като цяло, за да можем да преодолеем тези нередности на пазарите, които атакуват евротата.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, преди около десет години тогава 14-те държави-членки на ЕС наложиха своите така наречени „санкции“ на моята държава — Австрия. В продължение на седем месеца цареше „ледена епоха“. Австрийските министри вече не можеха да участват в неформалните срещи на Съвета, но на Австрия все още се разрешаваше да продължава да плаща вноските си като нетен вносител. Освен санкции, имаше и резултат. Независимият доклад от Комитета на мъдреците ясно установи, че участието на Партията на свободата в правителството не застрашава с нищо демокрацията и правата на човека. Заключение то беше, че санкциите на ЕС, прикрити като двустранни мерки, нямат валидна правна основа. Те бяха неоправдано вмешателство в суверенитета на Австрия. Вярвам обаче, че от този епизод Европейският съюз си е извлякъл поука да зачита политическото мнение на другите и националния суверенитет на държавите-членки и техните граждани, а това без съмнение е добре. Нещо повече, с оглед на мира на изток аз също така се надявам, че един от основните разследващи, настоящият член на Европейския парламент Луи Мишел, ще реши, че след десет години отново може да отиде на почивка в Австрия.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Г-жо председател, вчера Франция отдаде почит на един от своите полицейски служители, полицаят Jean-Serge Nérin, ръководител на френски отряд, който беше убит най-подло от „Отечество и свобода за Страната на баските“ (ETA) на 16 март при престрелка в региона на Париж.

Макар и да е отговорна за смъртта на близо 830 души в продължение на 40 години, тази терористична организация за първи път напада френски служител на полицията. Смъртта на г-н Nérin ни напомня за дългата ни да сътрудничим в борбата срещу тероризма.

Френско-испанското сътрудничество много бързо се доказва като образцово в Европейския съюз. Франция и Испания бяха първите държави-членки, които въведоха съвместни разследващи екипи в европейското пространство на правосъдие. Въвеждането на европейските заповеди за арест също се доказва като много ефективно.

За съжаление, тези усилия за сътрудничество между нашите полицейски служители и нашите съдии не можаха да предотвратят убийството на г-н Nérin. Ето защо трябва да засилим сътрудничеството си, за да се борим по-ефективно с тероризма.

Joe Higgins (GUE/NGL). — (EN) Г-жо председател, една мащабна гражданска кампания във Вал ди Суза в Северозападна Италия се стреми да възпрепятства изпълнението на проекта за високоскоростен влак, известен като TAV.

Прекрасната долина Вал ди Суза, която се простира от френската граница до Торино, е широка едва един-два километра, но през нея вече минава голяма магистрала, друг главен път и железопътна линия.

Кампанията „Не на TAV“ ясно показва, че няма основания за TAV. Днес се използват само 38% от капацитета на железопътната линия. Този проект би бил много вреден за околната среда, той ще разруши или ще замърси подземните води и ще отдели азбест и уран в опасни концентрации вследствие на прокопаването на тунели.

От проекта ще спечелят само крупните компании и строителни организации. Десетки хиляди души се мобилизираха срещу него, докато по скандален начин за сплашване на кампанията се използва полицейско насилие.

Призовавам ЕС да оттегли всякакво финансиране на TAV и да отмени проекта. Мотото на кампанията „Не на TAV“ е: „*Sarà dura*“ (ще бъде трудно). Те няма да се огънат. Победата за гражданските сили във Вал ди Суза ще бъде победа на благоразумието и на природата.

Paul Nuttall (EFD). — (EN) Г-жо председател, аз съм все по-загрижен за начина, по който местните съвети в моя изборителен район в Северозападна Англия използват таксите за паркиране на автомобили, за да увеличават приходите си.

Да вземем за пример малкия град Конгълтън, който е местна, полуселска общност. Въвеждането на такси за паркиране на автомобили ще засегне тежко местната индустрия и спадът в търговията ще доведе до загуба на приходи, като по този начин ще принуди и без това намиращите се под силен натиск МСП да обявяват фалити и евентуално да затворят.

Хората винят британското правителство, някои винят Единния съвет, а други сочат с пръст градския съвет, но както винаги зад всичко се крие дългата ръка на Европейския съюз, тъй като всички тези органи работят в посоката на рамката, установена в транспортната политика на ЕС за 2010 г.

Разбирате ли, ето това е гениалността на ЕС: винаги се сочи някой друг. Независимо дали става въпрос за затваряне на пощенски служби или за събиране на отпадъците веднъж на две седмици, винаги се сочи някъде другаде, като разрушителното влияние на Брюксел не се долавя.

Nicole Sinclair (NI). — (EN) Г-жо председател, идвам от Западен Мидланд, а 20% от Западен Мидланд са квалифицирани като зелен пояс.

Зеленият пояс успешно пазеше красотата на нашата провинция и възпрепятстваше произволното урбанистично разрастване. Насърчавано от Европейския съюз обаче, правителството на Обединеното кралство увеличи строителството на домове, като по този начин застраши зеления пояс — а той ми е особено скъп, тъй като се намира близо до мястото, където живея в Meriden Gap.

Това свидетелства за незачитане на нашите култура и традиции, но кой го е грижа? Откакто Обединеното кралство се присъедини към Европейския съюз — или към европейския общ пазар преди това — вие открито пренебрегвате нашата култура и традиции, а няма и какво друго да се очаква от вас.

Elena Oana Antonescu (PPE). — (RO) Днес се изказвам пред Вас и моите колеги, за да изразя своето виждане, че Европа се нуждае от нова, много по-добре интегрирана стратегия за решаване на проблема с насилието срещу жените.

Този въпрос е разглеждан от нарастващ брой европейски държави на двупартийна основа от партии, които имат много различни виждания за обществото като цяло. Причината за предложението е в това, че проблемът с домашното насилие се простира извън областта на идеологията и представлява пряка и непосредствена част от човешката и политическа представа за по-справедливо и балансирано общество.

Искам да подчертая необходимостта от действие за предотвратяване и на психологическото насилие срещу жени. Неотдавнашните изследвания показаха, че този вид насилие винаги предшества прояви на физическо насилие.

Приветствам факта, че испанското председателство пое битката срещу различните видове насилие срещу жените посредством политическите приоритети на Европейския съюз. Тези мерки обаче трябва да продължат. Създаването на Европейски център за наблюдение на половото насилие и въвеждането на заповеди за защита

и спешни телефонни линии са предназначени да ограничават проявите на това явление в Европейския съюз, като същевременно осигуряват и подкрепа в борбата срещу насилието извън ЕС.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Доволна съм, че Европейският съюз и държавите-членки се ангажираха за борба с бедността, като обявиха 2010 г. за Европейска година за борба с бедността и социалното изключване, тъй като близо 80 милиона европейски жители живеят под границата на бедността. Много европейци, дори работещите, се борят ежедневно с бедността и нямат възможност за достоен живот. Заделени са 17 млн. евро за изпълнение на планираните действия на ЕС през 2010 г. и този бюджет ще се използва за организиране на информационни семинари, работни групи и публични консултации за преодоляване на свързаните с бедността стереотипи. Това е великолепна инициатива, но как ще осигурим тези средства да се използват ефективно и прозрачно, както и да стигнат пряко до гражданите, които се нуждаят най-много от помощ. Искам да изтъкна, че е невъзможно тенденцията за ръст на бедността да бъде обърната за една година. Ето защо искам да призова европейските структури и държавите-членки да предприемат конкретни действия и да поемат дългосрочни ангажименти на всички равнища на властта, за да се осигури прозрачно и целево отпускане на средства, предназначени да окажат пряка помощ на страдащите от бедност хора.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Решението на израелското правителство да ускори плановете си за построяване на 1600 нови жилища в Източен Ерусалим, да разшири селищата на Западния бряг, да запази изолирането на ивицата Газа и най-общо да увеличи нападенията на израелската армия в окупираните палестински територии разкрива дори и пред най-пламенния невярващ престъпните планове на Израел и на империалистите като цяло срещу палестинския народ и срещу всички хора в тази област.

Израел започва нова поредица от смъртоносни нападения срещу палестинския народ, поставил е на нова основа отношенията си и си е осигурил подкрепата на Европейския съюз, САЩ и НАТО в условията на нарастващи вътрешни противоречия между империалистическата четворка. Тази подкрепа беше потвърдена с особена настойчивост и готовност от САЩ по време на неотдавнашното посещение на израелския министър-председател в САЩ, което подчерта, че Израел е повече от главен приоритет за геостратегическите империалистически планове на САЩ в региона изобщо.

Ние се борим заедно с всички трудещи се за създаването на...

(Председателят отнема думата на оратора)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) След Втората световна война и преназначаването на границите около 400 000 словаки остават в Унгария и почти толкова унгарци — в Словакия.

Унгарското малцинство в Словакия все още съществува в същите размери, но ситуацията в Унгария е по-различна. Словакското малцинство е намалено от първоначалните 400 000 словаки до по-малко от 33 000, с други думи, по-малко от една десета от първоначалния брой. Това е така, защото словакското правителство осигуряваше на унгарското малцинство образование на майчиния език в повече от 700 училища, докато унгарското правителство предоставя на словаците в Унгария само едно-единствено начално училище.

Поради това неотдавнашната критика срещу образованието на унгарските малцинства в съседните страни, изказана от президента Шойм, който гледа снизходително и пасивно как неговата администрация задушава етническите малцинства в страната му, може да бъде определена единствено като отвратителна, лицемерна и недобронамерена провокация към сърбите, румънците и словаците, които, за разлика от унгарците, действително се грижат за етническите малцинства на своите територии. В крайна сметка унгарският омбудсман за етническите малцинства също предупреждава, че Унгария продължава да действа за пълна асимилация на етническите малцинства.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Европейският съюз има изключително строги норми за продоволствената сигурност и производителите са задължени да инвестират огромни суми пари, за да могат да ги спазват.

Независимо от това, съгласно неотдавна проведено от Европейския орган за безопасност на храните проучване, повече от 75% от всички пилета, заклани в Европейския съюз, са заразени с бактерии.

В три четвърти от пилетата, отглеждани в европейски стопанства, присъстват две от най-токсичните бактерии — *Salmonella* и *Campylobacter*.

Когато такива проучвания стигнат до медиите, те естествено поражат безпокойство у потребителите. В този контекст трябва да си зададем два въпроса. Първо, какво можем да продължим да правим, за да осигурим на

европейските граждани достъп до безопасна и качествена храна? Второ, възможно ли е правилата, които понастоящем са в сила, макар и строги и понякога крайно бюрократични, да не са най-подходящите?

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Новите държави-членки сега изпълняват организацията на Европейския съюз на пазара на вино от 2007 г. В хода на процеса Европейската комисия действа в нарушение на закона — жалко, че тук днес не присъстват нейни представители — когато неправомерно регистрира марката „Токай“ по искане на Словакия едновременно като защитено наименование за произход и защитено географско указание. Това противоречи на нормите на ЕС, тъй като това вино може да принадлежи или към едната, или към другата от тези категории. Словашкото искане вече не се открива измежду защитените наименования за произход в базата данни E-Vacchus на Комисията. По този начин Комисията сложи край на това незаконно положение, за което ѝ благодаря. Налице е обаче и друго незаконно положение, тъй като словашкият национален закон, на който се основава регистрацията, не съществува, тъй като Словакия го отмени. Поради тази причина моля Комисията да поправи това незаконно положение.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Г-жо председател, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) ще бъде дипломатическият корпус, който ще представлява ЕС и ще подпомага върховния представител на ЕС по въпросите на външните работи. В работата на службата трябва да се обърне внимание на културното и национално диференциране, което съществува в рамките на ЕС. Всяка страна трябва да усеща, че нейните собствени интереси, нейната култура и опитът ѝ са надлежно представени в службата.

За постигането на тази цел е необходимо споделяне или участие на равностойна основа. Междувременно как се създава корпусът на ЕСВД? Той ще бъде образуван от персонал от подходящите служби към Генералния секретариат на Съвета и на Комисията, както и от персонал, делегиран от националните дипломатически служби. Дипломатите, предложени от държавите-членки, ще съставляват само една трета от целия корпус. Независимо от произхода на персонала и начина на включването му в службата обаче трябва да бъде възприет принцип за пропорционално представителство на всички граждани на държавите-членки. В края на краищата набирането на персонал във всички институции на ЕС се осъществява именно според този принцип. Не виждам основания за по-различно действие в този случай.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Неотдавна Европейският съюз сключи споразумение със страните от Латинска Америка под егидата на Световната търговска организация, в което се ангажира съществено и поетапно да намалява вносните мита за банани от тези страни. Искам да ви обърна внимание на факта, че това споразумение има пряко отрицателни ефекти върху европейските производители на банани, по-специално тези в Мадейра, Португалия. То ще бъде още по-вредно за производителите на банани от Канарските острови, Испания.

Искам да ви припомня, че положението на производителите в тези региони вече е сериозно застрашено от физическите характеристики и планинския релеф на островите и от размерите на техните плантации, което означава, че производителите се сблъскват с постоянни трудности, възпрепятстващи развитието им.

Ето защо е необходимо да бъдат предприети неотложни мерки за подпомагане на производителите на банани от Мадейра и Канарските острови с оглед на сериозното и незабавно въздействие, което новото Женевско споразумение ще окаже върху европейския пазар на вносни стоки и като следствие от това върху производството и продажбата на банани, идващи от тези далечни територии.

Nessa Childers (S&D). — (EN) Г-жо председател, преди вече повече от година фирмата за авиационно техническо обслужване SR Technics обяви, че затваря своя обект на летището в Дъблин, което доведе до закриването на над хиляда работни места. В усилията за компенсиране на тези загуби през октомври 2009 г. беше подадено заявление до Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) от името на работниците от SR Technics. Тази кандидатура обаче беше отхвърлена като „непълна“ от Комисията и аз мога да потвърдя, че близо пет месеца по-късно ирландското правителство все още не е внесло пълна кандидатура.

Докато ирландското правителство отклони вниманието си поради създадения от правителството икономически срив и вълна от оставки на министри през последните няколко месеца, кандидатурата с потенциал да преобрази живота на стотици хора беше оставена на нечие министерско бюро.

Парламентът знае, че държавната хазна на Ирландия е празна. Някой циник с основание може да си помисли, че бездействието на правителството може да се дължи на собствените му затруднения да изпълни своята част от ангажимента, ако в крайна сметка финансирането от ЕФПГ бъде осигурено. Дали ирландското правителство е готово да направи нещо за това?

Artur Zasada (PPE). – (PL) Г-жо председател, госпожи и господа, искам да се обърна към всички вас, и по-специално към г-н Поточник по въпрос, който безпокои хората, ангажирани с моторния спорт Speedway,

популярен в много държави-членки на ЕС. Въпросът се отнася до изпълнението на Директива 2002/49/ЕО относно оценката и управлението на шума в околната среда.

Изпълнението на директивата означава, че водачите ще бъдат принудени да поставят нови заглушители на своите мотоциклети. Тези заглушители, от една страна, означават намаляване на атрактивността на самия спектакъл, тъй като шумът е неотменна черта на този спорт. От друга страна, заглушителите означават по-голяма опасност за самите мотоциклетисти, опасност за здравето или дори за живота им. Във връзка с това много искам да помоля г-н Поточник да обмисли внасянето на предложение за изменение, с което моторният спорт Speedway да бъде освободен от прилагането на Директива 2002/49/ЕО.

László Tóké (PPE). – (HU) Г-жо председател, в провинцията Войводина в страната на Слободан Милошевич — Сърбия — унгарците продължават да бъдат обекти на нападения. Извършителите биват оправдавани, а понякога дори не им се повдигат обвинения. Преди десетилетия във Войводина живеяха около 400 000 унгарци, които представляваха една трета от населението. Принудителната емиграция и масивното заселване на представители на мнозинството намалиха техния брой до 290 000 през годините, а делът им в общия брой на населението намалю до 13%. Методът, по който се провеждат масовите нападения срещу малцинствата, е въведен от прочутите сръбски тайни служби УДБА и е насочен по-конкретно срещу етническите албанци. Спонтанното подемане на тази практика днес продължава срещу унгарци. Г-жо председател, Европейският парламент трябва да предприеме решителни действия за спиране на антиунгарския тероризъм в Сърбия. Въздаването на справедливост на десетките хиляди жертви на масови убийства от Втората световна война насам и забраната на продължаващото и в наши дни насилие срещу унгарци трябва да бъде условие за присъединяването на тази страна към Европейския съюз.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Г-жо председател, жените са недостатъчно представени в науката и научните изследвания. В Европа 30% от изследователите и само 18% от професорите са жени. Измежду ангажираните с управлението на науката 27% са жени. Полша, където делът на жените в управлението на висшите учебни заведения и научните институти е 7%, е на предпоследно място измежду 27-те държави-членки на ЕС.

Ето защо изследователският проект „Жени в науката“, подготвен от разположената в Полша Академична предприемаческа фондация, е толкова важен. Проектът се отнася до изследвания за причините на дискриминация и търсене на ефективни антидискриминационни мерки. Проектите на граждани, представяни от самите граждани и насочени към гражданите, имат най-големи шансове за успех. Призовавам Европейската комисия да окаже специална подкрепа и практическа помощ на социални организации, които се ангажират с такива въпроси. Когато гражданите на ЕС пишат до Комисията, писмата им не трябва да остават без отговор.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Г-жо председател, както казах, бях много доволен, когато чух бившият член на Комисията Кунева да казва, че е необходимо преразглеждане на Директива 90/314/ЕИО на Съвета. Защо? Защото в нея има много грешки.

Тя не отчита хората, които сами резервират почивката си чрез Интернет, без да използват туристически агенции. Директивата не предоставя никаква защита на потребители, които са установени в една страна и които купуват продукт, полет или престой в страна извън Европейския съюз.

Освен това директивата не споменава включените в разписанието полети. В нея има много грешки и аз с голямо удовлетворение мога да заявя, че бившият член на Комисията Кунева беше права, като каза, че е налице действителна нужда от нова директива.

Ioan Mircea Paşcu (S&D). — (EN) Г-жо председател, преди 20 години румънците копнееха за свобода, включително в образованието, което дотогава беше предмет на строг политически контрол. В резултат на тяхната саможертва университетите също спечелиха своята свобода, на която се радват оттогава.

Ето защо би било проява на тъжна ирония, ако настоящият опит на румънското Министерство на образованието набързо да се приеме ново законодателство, което практически отменя тази свобода и отваря пътя към ново политизиране на системата, се увенчае с успех.

Например в проекта избираните ректори ще трябва да се утвърждават от министъра, който самият е политически назначен, а университетите ще бъдат принуждавани да се сливат на произволни основания или дори ще могат да бъдат затваряни, а активите им — връщани.

В качеството си на професор и на член на Европейския парламент смятам, че е мой дълг към моите колеги професори в Парламента да разкрия такива съзнателни недемократични практики, които открито се противопоставят на Лисабонската стратегия за образованието и не могат да бъдат толерирани в една държава-членка на ЕС.

Председател. — С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

Благодаря на всички вас за разбирането и за дисциплинирания ход на работата. Надявам се, че всички онези, които днес не успяха да се изкажат, ще получат такава възможност следващия път.

16. Бюджет за 2011 г. – Раздел III – Комисия: „Насоки за бюджета за 2011 г.“ – Бюджетни насоки: 2011 г. – други раздели (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване по следните доклади:

– доклада (А7-0033/2010) на г-жа Jędrzejewska – от името на комисията по бюджети, относно приоритетите за бюджета за 2011 г. – Раздел III – Комисия (2010/2004(BUD)) и

– доклада (А7-0036/2010) на г-жа Trüpel – от името на комисията по бюджети, относно насоките за бюджетната процедура за 2011 година, раздел I – Европейски парламент, раздел II – Съвет, раздел IV – Съд, раздел V – Сметна палата, раздел VI – Европейски икономически и социален комитет, раздел VII – Комитет на регионите, раздел VIII – Европейски омбудсман, раздел IX – Европейския надзорен орган по защита на данните (2010/2003(BUD))

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, докладчик. – (PL) Г-жо председател, бюджетната процедура за 2011 г. е строго специфична и уникална, защото се отнася до първата бюджетна година, която ще започне и ще бъде одобрена в съответствие с разпоредбите на Договора от Лисабон. Може да се каже, че сме пионери в това начинание и поради това, разбира се, поемаме конкретна отговорност. Договорът от Лисабон дава на Парламента допълнителни правомощия в областта на бюджета. Ние трябва да решим как да използваме тези правомощия и разчитаме на конструктивен диалог както с Европейската комисия, така и със Съвета, за да използваме възможностите, които предоставя Договорът от Лисабон, по най-добрия и ефективен начин.

Много важна нова особеност, която се въвежда с Договора от Лисабон, е, че вече няма да има две четения на бюджета, т.е. както в Парламента, така и в Съвета ще има само по едно четене. Това, разбира се, води след себе си и конкретно предизвикателство, а именно налага дисциплина. Като Парламент трябва да сме дисциплинирани, защото, казано по-просто, ще имаме само една възможност. Няма да има повторение, или втора възможност. Ще трябва да уточним редица неща на заседанието по съгласуване. За да пристъпим към новата бюджетна процедура през есента, трябва да работим съвместно и да бъдем дисциплинирани.

Тази година е уникална и с това, че Европейската комисия – поради закъснението в избирането ѝ – нямаше възможност да представи своята годишна политическа стратегия. Ето защо е много необичайно и интересно, че първо Европейският парламент изразява своята позиция и че първите становища относно бюджета за 2011 г. идват от Европейския парламент под формата на този доклад, а не от Европейската комисия, както се случва обичайно всяка година.

С какво друго се отличава 2011 година? Бюджетът за 2011 г. е петият по ред в Многогодишната финансова рамка. Както знаете, Многогодишната финансова рамка обхваща периода 2007–2013 г. Натрупахме много опит през последните четири бюджетни процедури. На полски казваме, че сме стигнали до стената, а на английски, че е достигнат таванът, но смисълът е един и същ – лимитът е изчерпан. Както и да се изразим, ние се намираме в ситуация, в която Многогодишната финансова рамка се изчерпва. На практика сме достигнали пределната точка и оттам нататък маржовете са много малки и възможностите за каквито и да е действия на Парламента са драстично ограничени. Маржовете са твърде малки. Особено обезпокоителен е размерът им по функция 16 – близо 1 милион евро, и по функция 36 – близо 9 милиона евро. Ето защо и нашите възможности, разбира се, са ограничени и поради това изготвеният от мен доклад от името на комисията по бюджети така твърдо настоява, очаква и изисква да се направи амбициозен преглед и да се преразгледа Многогодишната финансова рамка не само защото маржовете се изчерпват, но и защото, когато се извърши това преразглеждане, ще е необходимо да се отчетат важните последици за бюджета от влизането в сила на Договора от Лисабон.

Договорът от Лисабон дава нови правомощия на Европейския съюз в области като космическата политика например. По-важното обаче е, че с него се учредява Европейската служба за външна дейност. Отражението му върху бюджета също е важно, както и върху това, как възнамеряваме да реализираме стратегията „ЕС 2020“. Нито едно от изброените начинания не е предвидено в Многогодишната финансова рамка. Сега трябва да започнем обсъждания как да финансираме тези нови планове и амбиции.

Много бих искала – и това послание се съдържа в доклада на комисията по бюджети – ръководният принцип на бюджета за 2011 г. да бъде младежта. Младите хора са движещата сила и бъдещето на Европа. Образованието и инвестициите в младежта са инвестиции в настоящето и бъдещето на Европа, в обществото и икономиката. Бих искала да подчертая колко важен за живота на всеки човек е моментът, в който преминаваме от училищна среда към академично обучение, а след това към първата си работа. Това е изключително труден момент, особено по време на криза. Ще посоча някои данни. Според статистиката 21 души (на сто) на възраст между 15 и 24 години са безработни. От съществено значение е Европейският съюз да не остане безучастен и по този сложен въпрос, както и да работим съвместно, за да улесним трудния момент, който младежите изпитват при прехода от образователната система към пазара на труда.

Бих искала да подчертая, че във век на бързо развиващи се технологии и демографски изменения трябва да създадем общество, основано на знанието, в което гражданите могат да се преквалифицират и да сменят професионалното си поприще, като им се даде възможност за подобна промяна, и да получат подкрепа от Европейския съюз по време на този процес. Подкрепата от Европейския съюз трябва да включва програми за международен обмен на академично равнище, както и практически опит и повишаване на квалификацията на професионално равнище. В същото време това ще повиши равнището на социална интеграция и потокът от знания, а това ще даде възможност на гражданите на Европейския съюз наистина да бъдат мобилни. Както знаете, мобилността съвсем правилно е определена като основна свобода, гарантирана от Договорите, и основа за ефективен вътрешен пазар.

(EN) Ще премина на английски, защото ще заместя г-жа Helga Trüpel. Тук влизам в по-различна роля не само по отношение на бюджета на Европейската комисия, но и във връзка с бюджета на другите институции и на Европейския парламент. Подготвила съм изказването си на английски език и това налага промяната в езика.

На този етап от процедурата целта на резолюцията е да се очертае обща картина, по-конкретно в контекста на бюджета, и да се дадат някои насоки за административните бюджети на различните институции, включително Европейския парламент, като тук не влиза Европейската комисия, която споменах по-рано.

Най-общо казано обстоятелствата, при които ще се приеме бюджетът за 2011 г., са свързани с много предизвикателства, защото маржът по функция 5 е изключително ограничен и защото успешното прилагане на Договора от Лисабон е приоритет за всички европейски институции. С влизането в сила на Договора от Лисабон се променя процедурата за приемане на бюджета и следователно се изисква още по-ясно сътрудничество и диалог между институциите. Междуйнституционалното сътрудничество обхваща няколко аспекта, сред които възможностите за осигуряване на писмени преводи и набирането на персонал, както и обмен на най-добри практики и подобряване на ефективността в области, които досега не са били вземани предвид в тази връзка, като например Схемата за екологично управление и одит (EMAS), политиките на недискриминация и дистанционна работа.

Разработването на средно- и дългосрочна стратегия за сградния фонд е една от целите на комисията по бюджети от дълго време, не само по отношение на Парламента, но и на другите институции. Несигурността относно размера и формата на бюджета за Службата за външна дейност и решението на Съда за актуализиране на плащанията правят финансовата ситуация по отношение на функция 5 още по-непредсказуема.

Ако разгледаме конкретно бюджета на Европейския парламент, ръководния документ на Бюрото съдържа следните цели за бюджета на Парламента: развитие на експертния опит на членовете на Парламента, доколкото се отнася до възможности за научноизследователска дейност и службата за анализ и брифинг на библиотеката, и адаптиране на институционалните аспекти, възникващи във връзка с Договора от Лисабон. Ето защо комисията акцентира върху отличната законодателна работа като основен приоритет.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

Януш Левандовски, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, тази вечер съм с нагласата да слушам. Слушам приоритетите на Парламента за 2011 г., както изслушах и насоките на Съвета, приети на 16 март. Мога да се съглася с основните акценти, както и че това не е рутинна годишна процедура, поради две от посочените от докладчика на Парламента причини.

Първата е, че се приспособяваме към условията след приемането на Договора от Лисабон. Донякъде сме постигнали това, но ни предстои още работа. Сега повече от всякога е необходимо добро сътрудничество между институциите, защото ще има само едно четене в Парламента.

На проведеното през ноември заседание по съгласуване приехме някои споразумения за преходни периоди. От 1975 г. насам съществува прагматичен график за планиране на бюджета и той беше потвърден. Това, което остава, са механизмите за действие в помирителния комитет. Сега, предвид факта, че има само едно четене на годишния бюджет, това е важно. Ето защо утре в хода на тристранните разговори Комисията ще представи за обсъждане тези механизми, както и въпроса, как да договорим техническите подробности по съгласуването, преди да започне реалната процедура за 2011 г.

Втората причина за това, годишната процедура да се различава от обичайната, е, че Европа се намира в период след криза и много държави-членки се борят с бюджетни дефицити и задлъжнялост, а други с още по-големи предизвикателства. Ето защо сега повече от всякога трябва да отдадем дължимото значение на устойчивото финансово управление, точните прогнози и рационалното изпълнение на бюджета.

Лесно можете да установите онези функции от бюджета, за които няма достатъчно финансиране. Това са функции 1а и 4. Благодарение на този дух на сътрудничество успяхме да изменим финансовата перспектива четири пъти в хода на една процедура, т.е. четири годишни процедури.

Заклученията ни трябва да бъдат представени в рамките на доклад относно функционирането на Междунституционалното споразумение, който ще се публикува на същата дата като проектобюджета – 27 април, и ще бъде изпратен на Парламента.

Нашият докладчик – този път не от моя страна, а от страна на Парламента – г-жа Sidonia Jędrzejewska (в момента службите ми се опитват да усвоят вярното произношение на името ѝ) правилно поставя младежта и възможностите за младите хора във фокуса на своя доклад. С други думи докладът относно приоритетите ясно повишава функция 3. Става въпрос за образованието и мястото на младите хора на пазара на труда и в този смисъл е напълно оправдано, предвид броя на безработните.

Също толкова важно е обаче да изпълним обещанията за плана за възстановяване, защото и това е от значение за гражданите на Европа.

Важно е да изпълним този план и това трябва да стане най-късно до 2011 г. Ефективността на администрацията също е важна и във връзка с това трябва да подчертая, че въпреки приспособяването към Договора от Лисабон, Комисията няма да иска допълнителни постове тази година.

Предстои ни да приемем проектобюджета в колегията на 27 април и по традиция още на същия ден да го представим на членовете на комисията по бюджети в Парламента.

Ето защо очаквам да започне процедурата за 2011 г. Обещавам, че ще работим в дух на сътрудничество, от което наистина се нуждаем предвид факта, че през тази година предстои да тестваме пилотни процедури.

Thijs Berman, докладчик по становището на комисията по развитие. – (NL) Г-н председател, г-н Левандовски, в условия на икономическа криза бюджетът на ЕС неизбежно попада под натиск и това е съвсем естествено. Брюксел също трябва да внимава как изразходва всяко евро на обществеността. Въпреки това – говоря от името на комисията по развитие – инвестициите в развиващите се страни трябва да останат приоритет. Устойчивият растеж в бедните държави ще даде такива възможности на хората, каквито в момента липсват. Това не е всичко. Тяхното развитие е част от решението на нашата криза. Развиващите се страни са пазар, при това бързо развиващ се пазар. Европа просто трябва да изразходва средствата си по-практично, например като използва комбинация от субсидии и заеми за подпомагане чрез микрофинансиране. По-лесният достъп до финансови услуги в бедните държави ще даде възможност и на хората в тях да постигнат стремежите си. Трябва да защитим бюджета за сътрудничество за развитие независимо колко трудна ще се окаже тази задача. Членът на Комисията, отговарящ за развитието, г-н Андриис Пиебалгс, трябва да продължи да носи отговорност за собствения си бюджет, а не върховният представител Катрин Аштън, каквито изглежда са намеренията. В крайна сметка решенията, които могат да повлияят за намаляване на бедността, никога не трябва да зависят от дипломатическите ни интереси.

José Manuel Fernandes, от името на групата PPE. – (PT) Одобрявам факта, че можем да определим бюджета за 2011 г. като бюджет за младежта. Като такъв той допринася за приемане на предложенията, които внесохме, за подпомагане на младите хора, като например за достъпа до заетост, какъвто е случаят с така наречената инициатива „Еразъм Първо работно място“. Насърчаването на предприемачеството сред младите хора чрез предоставяне на инициативи и утвърждаване на иновациите и на програмата за цифровите технологии са други предложения, които ще допринесат за устойчивото развитие на Европа и ще доведат до създаване на нови работни места.

Що се отнася до бюджета на Парламента, няма проблем групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и да подкрепи един устойчив и стриктен бюджет, в който всяка разходна позиция е обоснована. Считаме за редно и препоръчваме на Парламента да се откаже от постъпателния модел на формиране на бюджета. Вместо това трябва да премине към политика на бюджетиране на нулева база, която е по-ефективна и следователно дава възможности за спестявания. Спешно трябва да бъде определена дългосрочната политика за сградния фонд, за да превърнем в реалност идеята за устойчивост, стриктност и ефективност.

Необходимо е все пак да направим по-задълбочена оценка на това, за какво служат фиксираните ни разходи. След това трябва да се изготви анализ на приходите и разходите, свързани с провежданите различни политики. Още веднъж подчертаваме, че отличното законотворчество е основният приоритет на Парламента и че институцията ни трябва да разполага с необходимите ресурси, за да постигне тази цел. Влизането в сила на Договора от Лисабон, според който бюджетът ще се приема само с едно четене, налага по-тясно сътрудничество и интензивен диалог. Според нас диалогът трябва да бъде открит и ще се постарам да постигнем такъв.

Francesca Balzani, *от името на групата S&D*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, насоките за бюджета за 2011 г. са първата стъпка към следващия европейски бюджет – една много решителна стъпка.

В комисията по бюджети положихме големи усилия да определим основните приоритети, подчертаващи действията, които се извършват в Европа. Първият приоритет са младите хора – не само защото те са ресурсът, върху който трябва да се съсредоточим в области като иновации, изследвания и развитие, но и защото те са ключова отправна точка за далновидна социална политика.

Сред основните приоритети е и Стратегията 2020, справянето с безработицата и изменението на климата, и преди всичко необходимостта от действително и практическо прилагане на тази стратегия в бъдеще, като се разпределят достатъчно средства за нея без компромиси и съкращения.

Тези насоки са и една много реалистична стъпка напред. Финансовата перспектива предвижда много по-ограничена свобода на действие, а това означава, че няма достатъчно ресурси за най-важното, а именно за нови действия. Този въпрос е особено деликатен по отношение на първата функция за конкурентоспособността, растежа и заетостта.

Съществува обаче и друг важен въпрос. Бюджетът трябва да бъде изключително гъвкав и да може бързо да отговори на потребностите на гражданите и народите и на променящите се нужди. И така, приоритети има, но има и важни условия, за да може бюджетът наистина да се превърне в полезен инструмент, който да допринесе за икономическия растеж на Европа.

Едно от тези условия е наличието на достатъчно ресурси, ясно очертани стратегии за бъдещото изпълнение на бюджета и преди всичко Стратегията 2020, и на последно място, окончателно решение за гъвкав инструмент, който да ни даде възможност да посрещнем бъдещите предизвикателства.

Ivars Godmanis, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, бих искал да подчертая три неща.

Първото се отнася до структурните фондове, които са приблизително 35% от бюджета. Изпълнението на тази част от бюджета е наполовина в сравнение с периода 2000–2006. Текущият процент на усвояване на всички средства е 14%, а преди това беше 25%. Ето защо стои въпросът, как да се взема предвид, изготвя и изпълнява тази част от бюджета. В противен случай ще изпаднаме в ситуация, при която средствата няма да бъдат усвоени. От друга страна, те биха могли да служат като резерв.

Второ, трябва да изплатим някои вземания от по-ранен период и Комисията планира да осигури 5 млрд. евро за тази цел. Считам обаче, че някои държави, които не са заявили възстановяване на средствата за повече от шест месеца, няма да поискат целия размер на средствата. Стои и въпросът за това, дали те ще бъдат използвани или не.

Трябва да кажа нещо и по два много сериозни проблема относно автоматичното предоговаряне на бюджетите всяка година. В бюджета за селското стопанство за 2009 г. плащанията за развитие на селските райони са с 2 млрд. евро по-малко, отколкото през 2008 г. Сега трябва да бъдат заплатени много повече средства, но не е ясно дали всички проекти ще бъдат изпълнени през 2010 г. или не.

Последният въпрос е свързан със Седмата рамкова програма. Ако разгледаме функция 1а относно Седмата програма за изследвания и развитие, ще видим, че плащанията през 2009 г. са значително по-малки от тези през 2008 г. Възниква въпросът, дали резултатите ще бъдат задоволителни. В този случай можем да планираме

бюджета според ситуацията. В други области също имаме много нужди. В този смисъл тези средства резервирани са или не?

Zbigniew Ziobro, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, предложението за резолюция на Европейския парламент относно приоритетите за бюджета за 2011 г. съдържа параграф, който ни припомня, че приоритетите не трябва да бъдат в ущърб на основните политики на ЕС, като например политиката на сближаване, структурните политики или общата селскостопанска политика. Този параграф звучи като необходимо условие с оглед на определените по-рано бюджетни приоритети. Всъщност по тях има какво да се желае.

Изглежда иновациите са панацеята за болестта, която изяжда Европа – кризата. Въпреки това предложението пренебрегва факта, че най-бедните райони в Съюза често не разполагат с условия за развитие и иновации. Има държави, в които всъщност едва сега се поставят основите на модерната икономика. Ако Европа иска да бъде континент на равните възможности, отговорът за тази ситуация по принцип е политика на сближаване и структурна политика. Един от аспектите на политиката на ЕС, които не трябва да забравяме особено по време на криза, е този за солидарността, за да не разделим отново континента на две части – бедна и богата.

Miguel Portas, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Днес полагаме началото на разискванията за общите насоки за бюджета за 2011 г. и се предлага приоритетът да бъде младежта. Приоритизирането е особено важно в момента или в онзи етап от живота, когато преминаваме от образователната система към пазара на труда. Изборът на приоритет сам по себе си заслужава одобрение.

Едно от предложенията например е създаването на програмата „Еразъм Първо работно място“. Проблемът е, че в политиката колкото по-навътре влизаш в гората, толкова по-непроходима става. За какво става въпрос, когато говорим за въпросната програма? Как ще я прилагаме? Ще отклоняваме средствата от Еразъм към студентите или ще създадем нова програма със свежи пари? Това не е просто подробност, нито става въпрос за това, дали Еразъм е насочена към несигурни работни места или по-скоро към достойни такива, които наистина ще дадат бъдеще на младите хора. Дали в крайна сметка това е програма, която ще се справи с безработицата при младите хора, каквато е и целта, с която е създадена, или ще си остане просто програма, която в крайна сметка просто ще прикрие безработицата? Считам, че тези въпроси засягат самата същност на разискването. Най-значимият въпрос за 2011 г. все пак ще бъде безработицата, която расте главоломно в Европа. Наша отговорност е да се справим с нея.

Това би трябвало да постави предизвикателство пред европейския бюджет, но бюджетът за 2011 г. е в плен на договорената за седем години финансова рамка, която въпреки кризата не е променена. Без задълбочен и щателен преглед на тази финансова рамка бюджетът, който ще трябва да одобрим в края на годината, ще бъде обречен да остане инертен и посредствен, дори и да приемем най-добрите приоритети на света. Те няма да бъдат нищо друго освен намерения и влиянието им върху структурата на бюджета ще бъде незначително.

Marta Andreasen, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-жо председател, предложеното увеличение на бюджета на Парламента за 2011 г. от 6,5% е още един показател за това, колко се е отдалечила тази институция от реалния свят и от интересите на гласоподавателите.

Как можем да обясним на нашите избиратели в нормални времена, а да не говорим за времена на криза, че общите разходи, които плащат за всеки един от нас, надхвърлят 2 милиона британски лири годишно? Как да им кажем, че ако искаме висококвалифициран Парламент, с което някои се гордеят, те ще трябва да платят за това. Как да обясним на всички онези, които губят работата си, че ние, членовете на Европейския парламент, имаме нужда от повече персонал заради влизането в сила на Договора от Лисабон или че хората, които работят в Парламента, имат нужда от повишаване на надбавките, защото работят повече?

Тези 15% от младите хора в Обединеното кралство или, още по-лошо, 45% от младежите в Испания, които са безработни, няма да могат да разберат как това увеличение на бюджета ще им помогне да си намерят работа. Много от тях имат сравнително добро образование. Липсват им единствено възможности за работа. Честно казано, няма да мога да им отговоря, ако ми зададат този въпрос.

Може ли някой да обясни на моите гласоподаватели как фактът, че Парламентът има две седалища – едно в Брюксел и едно в Страсбург – ще им помогне да си плащат ипотеката, да нахранят и образоват децата си, защото това е голяма част от тези 2 милиона британски лири разходи, за които споменах преди малко.

Що се отнася до Комисията, много е хубаво да си говорим за благородни цели, като инвестиции в младите хора и образованието, стимулиране на изучаването на езици и насърчаване на иновациите за икономическо развитие и създаване на работни места в Европа, но докладът на Сметната палата не говори добре за начина,

по който се изразходват средствата на Европейския съюз, а и неразпределените бюджетни кредити не свидетелстват за много добри умения за планиране в ЕС.

Не трябва да се толерира никакво предложение за увеличаване на бюджета...

(Председателят отнема думата на оратора)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, приоритетите за бюджета на Европейския съюз за 2011 г. са съсредоточени около икономическата и финансовата криза. С това са свързани и положителните съвместни усилия за прилагане на стратегия за излизане от кризата, която да бъде възможно най-изчерпателна и социално справедлива.

Бих искала да се спра на два аспекта. Първо, централен елемент в бюджета за 2011 г. е акцентът върху младите хора. Да инвестираме в тях означава днес да мислим за бъдещето на Европа.

Второ, сегашната ситуация много ясно показва колко бързо може да се загубят работни места, дори и в силно развити икономически зони. Стратегията 2020 също поставя акцент върху иновациите и съвсем основателно се възлагат надежди, че тя ще допринесе за създаване на нови работни места и ще намали социалните трудности.

László Surján (PPE). – (HU) Уважаеми колеги, всички знаем, че бюджетът на Европейския съюз се нуждае от сериозни реформи. Знаем също обаче, че тези реформи не могат да се проведат в рамките на едногодишен бюджет. Огромният ни проблем е, че този бюджет до голяма степен е лишен от гъвкавост. Не можем да отговорим адекватно на ежедневните предизвикателства или дори на годишните предизвикателства, а ако го направим, това е изключително трудно. Свободата на действие и вариантите, разбира се, също са ограничени. Предложението, изготвено от докладчика, е балансирано. Взето е предвид реалното положение и са формулирани разумни цели. Надявам се и Парламентът да постъпи така и да подкрепи текста и предложението, представени пред нас.

Чудесно би било да насочим усилията си към младите хора, защото в противен случай те ще се отдалечат от нас, от идеята за Европа. Бих искал да отделя няколко минути на политиката на сближаване. Това не е форма на наивна благотворителност. Вярно е, че има огромно несъответствие между развитите и неразвитите региони. Ние се стремим да отстраним тези различия или поне да ги намалим. Когато съживим някой регион, повишаваме конкурентоспособността на цяла Европа и ставаме по-силни и по-добри пред лицето на световната конкуренция, като, разбира се, допускаме, че държавите-членки се възползват от възможностите, средствата не остават неусвоени, нещо повече, че изразходваните средства водят до резултати. В противен случай няма по-неефективно изразходване на ресурсите. То е дори по-голямо от това, причинено от факта, че имаме две седалища, ако програмите се ръководят така, че да не дават необходимите резултати. Надявам се да се постигне напредък в това отношение. Комисията по бюджети с нетърпение очаква да види ефективно използване на нашите средства. Благодаря за вниманието.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-н председател, одобрявам доклада относно насоките за бюджета на Парламента и обсъждането на приоритетите, които да гарантират безпроблемното функциониране на Парламента.

По разбираеми причини първоначалният доклад беше неясен и общ. Измененията, внесени на етапа на разглеждане в комисия, допринесоха да се изясни какво е важно. Комисията по бюджети се опита да балансира необходимостта от признаване на нашите отговорности след влизане в сила на Договора от Лисабон с необходимостта максимално да ограничим повишаването на разходите и това е от изключително значение поради ограничените маржове и строгото управление на публичните финанси. Надявам се всички членове на ЕП да отчетат този факт.

Ето защо определянето на приоритети ни в тези насоки е от решаващо значение, като, разбира се, не става въпрос само за изразходването на средства, а за възможно най-ефективното им усвояване и реализиране на спестявания.

Поради това съм доволен например, че необходимостта от напълно интегрирана система за управление на знанията, която ще обедини всички източници на информация за членовете на Парламента и за гражданите, получи широка подкрепа.

Анализът на ефективността на интернет телевизията *Europarl TV* също е добре приет. Считаю, че изготвянето на оценка за надбавките за секретарска помощ и общите разходи за наемане на повече персонал, включително за жилища, също е много важно, както и средно- и дългосрочната стратегия за сградния фонд на Парламента и другите институции, с които вероятно трябва да работим в по-тясно сътрудничество от преди.

И, разбира се, сложният както винаги въпрос с определения преди толкова много години праг от 20%. Аз и комисията по бюджети считаме, че всяка промяна на този праг трябва да бъде предмет на обсъждане между комисията по бюджети и Бюрото, а накрая и между институциите. Това не трябва да бъде едностранно решение.

Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския Парламент внесе още няколко изменения, които предстои да бъдат подложени на гласуване утре и които считаме, че допълнително ще подобрят насоките. Едно от измененията посочва трудностите, свързани с включването на всички административни разходи във функция 5. Друго призовава за ранно публикуване на насоките и прогнозите за бюджета, за да се гарантира правилното и навременно вземане на решения. Надявам се утре моите колеги да подкрепят тези и други изменения, които имат за цел да подобрят насоките.

Надявам се също членовете на ЕП да отчетат факта, че след приемането на тези насоки ще трябва да започнем трудни дискусии относно публикуваните наскоро от Генералния секретар бюджетни прогнози. Едва тогава ще започнем да говорим за нашите приоритети и ще проведем необходимото обсъждане, за да постигнем баланс между функционирането на Парламента и запазването на разходите на възможно най-ниско равнище.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Г-н председател, в настоящата неблагоприятна икономическа конюнктура бюджетните въпроси са сложни и чувствителни. Насоките за бюджета за 2011 г. включват също и бюджета на Европейския парламент. Разходите във функция 5 по традиция са разпределени така, че Парламентът да получи дял под 20%.

В резултат от влизането в сила на Договора от Лисабон сега се твърди, че Парламентът трябва да получи по-голям дял от тези средства. Със сигурност има основания да се направи преглед на произтичащите от новите правомощия на Парламента нужди от повече ресурси и вече получихме повече средства за 2010 г. точно в резултат от Договора от Лисабон.

В същото време Договорът от Лисабон не може да се използва като някакъв нов вид ATM устройство за Парламента. Необходимо е също да повишим ефективността на собствената си организация и да се опитаме да реализираме спестявания, когато е възможно, за да може чрез тях да финансираме допълнителните си нужди.

Някои хора сега призовават и за повишаване на бюджетните кредити за персонала, който подпомага дейността на членовете на Европейския парламент. Намерението със сигурност е добро, но е интересно например, че членовете от моята група почти единодушно считат, че няма спешна нужда от това и че подобно нещо не е необходимо в тези трудни икономически времена.

Насоките, които предстои да приемем днес, са добри и считам, че трябва да ги приемем като предизвикателство и да изготвим критична оценка на собствените си разходи.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Г-н председател, живеем в сложна финансова и икономическа обстановка. Навсякъде се затягат колани и публичните власти също трябва да контролират разходите и да правят икономии. В допълнение доверието на гражданите в Европейската политика е слабо и това буди сериозно безпокойство у мен. Във връзка с това бих искал да представя две предложения, свързани с прегледа на следващия бюджет. Първо, ние, членовете на Европейския парламент, трябва да носим същата отговорност за отчитане на общите си разходи за административни надбавки в размер на 4 200 евро месечно, каквато и за всички останали. В момента нещата не стоят така и това не е прозрачност. Освен това имам намерение да внеса изменение във връзка с това, когато обсъждаме доклада на г-н Staes по време на пленарната сесия през април.

Г-н председател, второто ми предложение се отнася до бюджетите на националните информационни бюра на Европейския парламент. Считам, че те са прекомерно раздути и трябва да бъдат съкратени с една трета за тригодишен период. Призовавам колегите си да подкрепят тези предложения. Това ще бъде знак за желанието ни за прозрачност и за намерението ни да не третираме себе си по специален начин.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-жо председател, бюджетът за 2011 г. ни изправя лице в лице с приоритетите на Европейския съюз. В тези трудни икономически условия Съюзът трябва първо да осъзнае, че финансовите му ресурси идват от държавите-членки, на които им се налага да правят драстични съкращения. Не само държавите-членки трябва да правят съкращения. Европейският съюз също трябва да ограничи публичните си средства и да ги изразходва по-целесъобразно.

Имам въпрос по същество относно приоритета, който докладчикът дава на младежта. По правило социалните проблеми и тези, свързани с младите хора, могат да се решават много успешно от държавите-членки. Все пак бих искал да насоча вниманието ви към един въпрос, за който наистина е необходима подкрепа. В доклада

се споменава за прехода от образователната система към пазара на труда. Бих искал да попитам докладчика дали предвижда да се отдели внимание и на специалните нужди на уязвимите млади хора. Тук имам предвид младите хора, израснали в домове за деца, и онези, които нямат професионална ориентация. Преди месец при посещение в България попаднах на наистина вдъхновяващ пример за това. Напълно одобрявам европейската подкрепа за подпомагане на подобни инициативи на държавите-членки, например в рамката на структурните фондове. Разчитам на вас за това.

Nick Griffin (NI). – (EN) Г-жо председател, най-важния приоритет на всеки бюджет трябва да бъде да се изразходват само собствени средства. Изразходването на чуждите средства без разрешение се нарича кражба, а не бюджетиране.

Британските данъкоплатци са ограбвани с 6,4 милиарда британски лири за директни плащания към ЕС годишно и продължават да ни отказват референдум. Вземането на тези средства без демократичен мандат не е без последици. Петдесет хиляди наши пенсионери умираха от студ тази зима, защото не можеха да си позволят да затоплят домовете си. Бомбите на талибаните убиват войниците ни, защото не можем да си позволим бронирани бойни машини, устойчиви на взрив. На хиляди жертви на рака се отказват скъпоструващи животоспасяващи лекарства. Тези 6,4 милиарда евро могат да поправят всичко това и дори ще останат средства, с които да се построят осем нови болници и 50 училища.

Трябва да има само един бюджетен приоритет и той е да се съкратят разходите и да се прекрати ограбването на британците. Пенсионерите, войниците и жертвите на рака у нас се нуждаят от тези средства повече, отколкото Европейският съюз. За вас това е бюджет, а за тях е въпрос на живот и смърт.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Г-жо председател, искам да поздравя г-н Левандовски, стар приятел от Парламента, който вече не седи на местата, предназначени за членовете на ЕП.

Приветствам също така връщането на традиционната система за насоки за изготвяне на бюджета. Считаю, че това е нещо добро, тъй като по този начин членът на Комисията може да чуе кои са бюджетните приоритети на Парламента, преди да изготви проектобюджета.

Нещата, които г-н Левандовски чува или му предстои да чуе днес, са много по-различни от онези, които несъмнено чува всеки ден от различни страни, които се опитват да окажат натиск, за да получат по-щедър бюджет.

Засега ние в Парламента няма да оказваме натиск. Както г-н Левандовски знае, това ще стане след месец септември. На този етап просто искаме г-н Левандовски да бъде наясно с това, кои са бюджетните приоритети на Парламента, а именно с нашите предложения.

Нови предизвикателства за 2011 г. възникват всеки ден. Вече имаме ново напрежение в категория четири, където имаме много ограничен марж, който ще бъде допълнително намален от необходимостта да се включи Стратегията за Балтийско море.

Ще има напрежение и по отношение на селското стопанство не само защото този път използваме процедурата за съвместно вземане на решения, но преди всичко защото възнамеряваме да я използваме чрез Парламента и няма да се съгласим да се съкрати допълнително бюджетът за селско стопанство, за да се финансират други области. Ще трябва, разбира се, да решим и щекотливия въпрос с функция пет – административни разходи и по-голяма прозрачност.

И още нещо. Парламентът е готов да спести средства както от бюджета на ЕС, така и от своя бюджет. Това, което политическите групи няма да приемат, е да се примирият с демагогията на някои хора, които се опитват да провеждат собствена политика.

Göran Färm (S&D). – (SV) Госпожи и господа, бих искал да поздравя нашия бивш уважаван колега, г-н Януш Левандовски. Ще коментирам накратко двата доклада.

Първо, бих искал да благодаря на г-жа Jędrzejewska, която е изготвила отличен доклад. Ние в групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент внесохме някои важни според нас изменения в два параграфа.

Първо, трябва да бъде ясно, че изменението на климата все още е основен приоритет. Не трябва да губим инерция по този въпрос в резултат от неуспеха на срещата в Копенхаген. Вместо това трябва да работим усърдно, за да изпълним собствената си задача, а именно да намерим решение на проблема с финансирането.

Второ, що се отнася до стратегията „Европа 2020“, необходимо е Съюзът да инвестира във и да подобри приложението ѝ. Трябва да се борим активно за развитието на икономиката и за амбициозна социална програма, а това са области на политиката, които имат нужда от повече средства.

Наред с другото, необходимо е да изпратим ясно послание до държавите-членки и Съвета, че ще трябва да се преразгледат бюджетните тавани за следващите три години, особено във функция 1 от бюджета, посветена на растеж и заетост.

Когато става въпрос за бюджета на Парламента, дори и да имаме големи нужди, трябва да отчитаме икономическата ситуация и да си наложим големи ограничения. Трябва да укрепим Парламента и най-вече възможностите на политическите групи да изпълнят изискванията на Договора от Лисабон. Във всички други отношения обаче трябва да търсим начини за реализиране на спестявания и повишаване на ефективността. Това важи най-вече за функция 5 от бюджета, посветена на администрацията, която е сериозно раздута. Наскоро обсъдихме новата Служба за външна дейност например, за която със сигурност ще са нужни допълнителни ресурси.

Трябва да се съсредоточим върху основните задачи на Парламента и да наложим значителни ограничения за всичко останало.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Г-н председател, във време на икономическо напрежение и изправени пред съкращения на публичните разходи във всички европейски държави, всички институции на ЕС трябва да се стремят към ограничаване на разходите и разточителството.

Парламентът пръв трябва да даде пример. Вместо да го направи, той продължава по същия егоистичен начин непрекъснато да увеличава разходите и броя на персонала, без да се замисля за ограничения. Във всички организации новите приоритети ще се посрещнат чрез съкращаване на други разходи, но както изглежда, това не важи за Парламента. Членовете на Европейския парламент носят товара на укорите на обществеността, но разходите се дължат предимно на прекалената бюрокрация, ненужния излишък и излишните сгради.

Как е възможно да продължавате да оправдавате годишен бюджет за самореклама на Парламента в размер на 94 милиона британски лири, като осем милиона се изразходват за ненужната интернет телевизия – Europarl TV, и този абсурден проект „Дом на европейската история“ на стойност 2 милиона британски лири? Смехотворно е, че поддържате така наречените информационни бюра във всяка държава-членка и това ни коства 40 милиона британски лири годишно, когато работата на 736 членове на Европейския парламент е да отговарят на всички въпроси на избирателите.

Скандално е и това, че Парламентът все още не е поискал от държавите-членки да се прекрати този цирк в Страсбург веднъж за винаги. Трябва да изпратим ясно послание към нашите правителства по този въпрос и да спестим 200 милиона годишно.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, ще започна с бюджета на Комисията. Европейската служба за външна дейност е нещо, към което проявявам особен интерес. Тя обаче все още не е включена в бюджета, който г-н Левандовски скоро трябва да представи. Въпросът, колко ще струва това, е от ключово значение за нас. Подкрепям идеята да включим тази служба към Комисията, където ѝ е мястото. Едно нещо е ясно. Това, което се случва в службата, ще има важни последици за бюджета, включително във връзка с многогодишните програми. Не можем да имаме администриране на многогодишните програми извън рамките на Комисията. Не можем да позволим подобно нещо при никакви обстоятелства.

Изборът ни на правна формулировка за тази служба ще бъде много важен, тъй като това ще има преки последици за бюджета. Поради тази причина най-интересното във връзка с този бюджет е какво не включва. Много се надяваме г-н Левандовски скоро да може да ни запознае с цифрите, за да добием представа колко ще струва цялото начинание. През 2011 г., това поне вече е ясно, областите, в които ще имаме най-големи разходи, включително за тази служба, които са най-вече в бюджетните редове за администрацията, са областите, в които имаме най-ограничени възможности за маневриране. Всичко се отчита, до последния цент. Ето защо подкрепям незабавното преразглеждане на Правилника за длъжностните лица, за да потърсим начини за реализиране на спестявания. Имам предложение във връзка със специалния отпуск за служители и асистенти, работещи в държавите-членки, за който пътуването до дома в специален отпуск се осъществява чрез железниците. Базата за пътуване с железниците трябва да се премахне и вместо това да се постави акцент върху самолетните билети и продължителността на полета.

Връщам се на темата за бюджета на Парламента. Всеки, който работи в Парламента, а за съжаление това не може да се каже за всички негови членове, има нужда от служители. Ето защо бих искал специално да призова

да си осигурим подходящите средства, за да осъществяваме дейността си. Не считам обаче за уместно да се свързва това с въпроса за сградите, защото ние имаме също избирателни райони и можем да сключваме договори за услуги. Нека Бюрото да прояви тази любезност и да не безпокои членовете на Парламента по този въпрос.

Имам още едно искане. Председателят на Европейския съвет все още не е включен в бюджета. Би било добре да признаем съществуването му и в бюджета.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, имаме нужда от различен Европейски съюз и различен бюджет за Европейския съюз. Считам, че трябва да имаме смелост да вземем големи решения. Със сигурност не трябва навлизаме в най-малките технически подробности.

Бих искал да кажа три неща за бюджета на Европейския съюз. Първо, когато става въпрос за бюджета на ЕС, е необходима прозрачност например за това, колко високи ще бъдат административните разходи. Сегашният бюджет на ЕС не предоставя реална информация за това.

Второто нещо, на което искам да се спра, са спестяванията. Много е лесно да се спестят милиарди в бюджета на ЕС, без да се понижава качеството на услугите, предлагани от институциите на Европейския съюз. Например бихме могли да закрием голям брой от агенциите на ЕС. След това можем да сторим същото и с второто седалище в Страсбург. Може би трябва да обсъдим целесъобразността на съществуването на органи, които нямат област на компетентност, като Комитета на регионите и Икономическия и социален комитет.

Трето, как се изразходват средствата? Те трябва да бъдат давани или връщани там, откъдето идват, а именно от данкоплатците. Разбира се, трябва също така да ги използваме, за да подкрепяме разумни проекти – имам предвид например една истинска стажантска програма, като Еразъм. Считам, че ни е нужна смелост. Би било добре да отчетем това.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) След влизането в сила на Договора от Лисабон Европейският парламент получи значителни допълнителни правомощия. Настъпи моментът решенията за това, как да се изразходват средствата от хазните на ЕС, да се вземат съвместно. За да заработи този механизъм обаче, е нужно и време. Със сигурност тази и следващите няколко години ще бъдат решаващи за установяването на окончателната форма на новата бюджетна процедура. Разработването на процедура, която да съответства в най-голяма степен на разпоредбите на новия Договор, е възможно само ако Парламентът, Съветът и Комисията работят съвместно като партньори.

Присъединявам се към призива да се увеличи бюджетът на Общността с оглед на новите отговорности за Парламента след влизането в сила на Договора от Лисабон. Няма съмнение, че за да изпълнява функциите си ефективно, Парламентът се нуждае от подходящи средства. Отговорността на Парламента нараства и поради това ние, като негови членове, се нуждаем от повече консултации, експертни становища и подкрепа от различни професионалисти, а някой трябва да плати за това.

Друг приоритет, представен в доклада и заслужаващ пълната ни подкрепа, е необходимостта от повече инвестиции в младежта и съответно в образованието, което е основата на модерното новаторско общество. Европа все още изостава в технологичната надпревара със САЩ, Япония и други нови световни сили. Това със сигурност може да бъде променено, но са необходими значителни инвестиции.

Като част от борбата с бедността трябва да финансираме програми, като свободното разпределяне на хранителни продукти между най-бедните. Необходимо е да разработим програми като тези, с които се предлага мляко и плодове в училищата. Не трябва да толерираме недохранването сред децата и младите хора предвид това, колко много се говори за образование и икономика, основана на знанието.

В момента се разработва стратегия за икономически растеж на Съюза за следващите 10 години („Европа 2020“). Във връзка с това е необходимо да се вземат предвид разходите, които ще се натрупат в резултат от тази стратегия, и това трябва да се направи сега, когато сме на етап, в който формираме бюджетът. За да бъде успешна стратегията, са необходими повече инвестиции за сближаване на регионално и европейско равнище, насърчаване на заетостта и преодоляване на последиците от кризата.

Накрая бих искал да благодаря на уважаемата г-жа Jędrzejewska, за съдържателния и новаторски подход за определяне на приоритетите за бюджета за 2012 г. (2011 г.).

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Младите хора, науката и иновациите са в центъра на приоритетите за следващия бюджет на Европейския съюз. Инвестициите в младите хора са инвестиции в бъдещето.

Образованието, професионалната квалификация и преходът от образователната система към пазара на труда са във фокуса на вниманието на този бюджет.

Безработицата засяга все по-сериозно образованите млади хора. Ето защо считам, че програмата за мобилност „Еразъм Първо работно място“ е стратегически ангажимент за бъдещето, защото тя установява ясна връзка между образователната система и пазара на труда. Предложението за създаване на програмата „Еразъм Първо работно място“, което представихме с г-н Fernandes, се базира на следните принципи: първо, допълнително финансиране за съществуващите програми в областта на образованието, науката, професионалната квалификация и иновациите, и второ, във всеки случай ще има компонент за повишаване на професионалната квалификация и компонент, в който стажантът ще има договор с новаторско европейско дружество и ще бъде съфинансиран от европейския бюджет.

От другите приоритети на бюджета бих отличила областите на научни изследвания, иновации и програмата за цифровите технологии. Бюджетът също така се концентрира върху усилията за подпомагане на разработването на екологосъобразните и новаторски технологии, като така допринася съществено за икономическото възстановяване и дава тласък за развитие на малките и средните предприятия. Ангажиментът към младите хора, иновациите и науката е ключът към това, Европа да възвърне позицията си на световен лидер.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, г-н Левандовски, г-жо Jędrzejewska, преди всичко бих искал да поздравя докладчика за чудесния доклад. Разбира се, икономическата ситуация в Европейския съюз все още е незадоволителна, но докладът до голяма степен ни посочва как да създадем европейска добавена стойност.

Считам, че отделянето на специално внимание на младежта в средно- и дългосрочните приоритети е отлична идея, която би могла да помогне за решаване на проблемите ни. Насърчаването на тенденции, свързани с иновациите, и поставянето на акцент върху програмата за цифровите технологии са добри примери за бързото развитие на Европейския съюз. Подкрепата за малките и средните предприятия, особено в най-слабо развитите региони, също представлява интерес.

Що се отнася до мобилността обаче, си заслужава да се подчертае, че във връзка с политиката на инвестиции в Трансевропейската мрежа за транспорт ще възникнат въпроси относно транспорта. Считам, че инвестициите в младите хора са от решаващо значение и бих искал да благодаря и на комисията по култура и образование за всички усилия, посветени на това, да се подкрепят мерките, свързани с инвестициите в младите хора.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Бюджетът за 2011 г. трябва да вземе предвид новите правомощия на Европейския съюз, както и последиците от икономическата и финансовата криза. Наш приоритет трябва да бъде запазването на съществуващите и създаване на нови работни места.

Считам, че Европейският съюз трябва да инвестира в интелигентна и амбициозна промишлена политика. Фактът, че през 2010 г. само 14% от БВП се дължат на промишлеността в най-развитите държави-членки, е неприемлив.

Ето защо при формиране на бюджета за 2011 г. трябва да се преосмислят бюджетните приоритети – задача, която държавите-членки могат да изпълнят единствено през 2010 г., по време на средносрочния преглед на финансовите перспективи за периода 2007–2013 г.

Приоритетите трябва да се концентрират върху транспортната инфраструктура, енергийната ефективност, промишлената политика и изследванията, селското стопанство, образованието и здравеопазването. Очакваме през тази година Комисията да представи твърдо предложение за учредяване на европейски фонд, посветен специално на развитието на транспортна инфраструктура, а приносът на ЕС към тази инициатива да бъде отразен в бюджета за 2011 г.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Икономическата и социалната ситуация в ЕС налага да се направят значителни промени по отношение на приоритетите за 2011 г. в сравнение с водещите приоритети за другите бюджети, включително настоящия бюджет за 2010 г. Бюджетът трябва да бъде в услуга на политики, различни от онези, в резултат на които 23 милиона души загубиха работните си места, а 85 милиона души са на прага на бедността.

Целите на многогодишната финансова рамка, която намалява структурните фондове до 0,37% от брутния национален доход на ЕС, трябва да бъдат преразгледани, тъй като това означава съкращения на социалните програми и програмите за околната среда, и в областта на изследванията, образованието и културата.

Бъдещите бюджети трябва да бъдат инструмент в услуга на икономическото и социалното сближаване, а не просто текст към договорите. Те трябва да бъдат средство за постигане на пълна заетост с права, инвестиции

в обществени услуги, опазване на околната среда, сътрудничество и мир, а не инструмент за комерсиализиране на все повече аспекти от социалния живот, свободи, липса на сигурност за работните места, структурна безработица, външна намеса и война. Смисълът на промените, които внесохме към доклада, е да се покаже, че има алтернатива, която не само е възможна, но и необходима.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, бих искал да се спра на функция 5, и по-конкретно на стратегията за сградния фонд. Средно- и дългосрочна стратегия за сградния фонд е важна. Тя трябва да бъде екологосъобразна, енергийно ефективна и най-вече рентабилна. Нуждаем се и от открито обсъждане на въпроса, доколко е разумно да имаме три сгради за работа на Европейския парламент. Едва ли бихме могли да оправдаем ужасяващият размер на разходите за тези сгради пред гражданите и данъкоплатците на ЕС, особено по време на икономическа криза. Време е да изготвим подробен анализ на разходите, който да бъде достъпен за всеки гражданин на ЕС.

Ето защо Европейският парламент трябва да има само едно седалище и лично аз бих предпочел то да е в Страсбург заради историческата и социокултурната му роля, и по-конкретно заради факта, че Брюксел затъва в престъпления, в някои части на града цари анархия, а полицията се е предала. Дори политиките на общинско ниво, като кмета Фреди Тилеманс, признават това.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Настоявам бюджетът на Европейския съюз за 2011 г. да подкрепи и застъпи по-широко политиката за младежта. Младите хора трябва да получат подкрепа на равнище ЕС и на национално равнище.

Във връзка с това един от проектите, използван от румънското правителство за подпомагане на младите хора, е изграждането на 100 000 жилища за тях през следващите три години.

В същото време одобрявам целта на Европейската комисия да даде стипендии в размер на 3 милиона евро на студенти до 2020 г. Изключително важно е обаче да се увеличи финансирането и за стипендиите по програмата Еразъм Мундус. Това ще позволи на още повече студенти и изследователи от трети страни, в случая имам предвид Република Молдова, също да учат в Европейския съюз.

Като млад член на Европейския парламент подкрепям инициативата Еразъм, която е първото работно място, осигуряващо на младите хора достъп до пазара на труда.

Накрая бих искала да благодаря на Европейската комисия за бързината, с която одобри финансирането за четири енергийни проекта, в които участва и Румъния.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Предвид сложната икономическа обстановка в държавите-членки е необходимо да отделим повече внимание на бюджета за следващата година. Запазването и създаването на нови работни места заслужават най-сериозно внимание. За това ще спомогне подкрепата за и насърчаването на малките и средните предприятия, тъй като те наемат най-голям процент от гражданите на Европейския съюз. Мерките за финансова подкрепа трябва да бъдат по-гъвкави и по-достъпни, за да могат новоучредените дружества или онези, които изпитват трудности, да оцелеят. Не трябва да забравяме и областите, които носят добавена стойност не само за отделните държави-членки, но и за Общността като цяло. Сред тези области можем да споменем транспорта, чийто приоритет трябва да бъде създаване на устойчиви и безопасни транспортни системи и разработване на трансевропейски мрежи. Сред приоритетите на бюджета за 2011 г. трябва да остане и подходящото финансиране за проекти за изграждане на енергийни връзки.

Януш Левандовски, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искал да благодаря на членовете на Европейския парламент за коментарите, които задълбочиха и обогатиха разбирането ми за приоритетите на Парламента за 2011 г. Докато слушах разискването, а тази вечер имам нагласата да изслушвам, ми стана ясно, че много от ораторите подчертаха, че формиране на бюджета за 2011 г. при извънредните условия след кризата в Европа, като много държави се борят с истински фискални предизвикателства. Това наистина оказва натиск върху начина, по който ще изглежда бюджетът, и върху разумното управление и прозрачността на бюджета, както стана ясно от изказванията на г-н Van Orden, г-н Berman, г-н Fernandes, г-н Haglund, но при наличието на оскъдни ресурси наистина се налага правилно да определим приоритетите.

Усещането ми след разискването е, че младежта, т.е. функция 3б, на която докладчикът отделя повече внимание, има подкрепата на по-младите и по-възрастните членове на Парламента и изглежда, че според мнозинството този приоритет за 2011 г. е правилно определен. Това, от което наистина има нужда, е качество и добро изпълнение на бюджета и ние – например г-н Godmanis и г-н Surján – веднага мислим за сближаване. Да, регистрираното през 2009-2010 г. равнище е ниско. Трябва да постигнем бърз напредък, както и по отношение на антикризисните мерки. Имаме също така неизпълнение по отношение на научноизследователската дейност

и следователно е необходим по-практичен финансов регламент, който трябва да оповестим в края на периода от май до юни тази година.

Докато слушах разискването, разбрах, че Парламентът се безпокои, че възможностите за маневриране в рамките на бюджета са много ограничени. Г-н Salvador Garriga Polledo, г-н Färm и други подчертаха това, като заключението беше, че е необходима повече гъвкавост в процеса на формиране и при изпълнението на бюджета и мога единствено да кажа, че и аз го споделям.

Както обикновено, г-жа Ingeborg Grässle е права, като казва, че все още не е включен никакъв бюджет за Службата за външна дейност, но за да изготвите такъв, са ви нужни данни. Все още не разполагаме с цифри, а без тях е много трудно да се определи бюджет. Разбира се, това трябва да се случи тази година, ако искаме Службата за външна дейност да започне да функционира.

С нетърпение очаквам утрешното обсъждане на неформалната тристранна среща, след която ще можем да започнем истинското разискване. Да се надяваме на плодотворна процедура по съгласуване във връзка с измеренията на бюджета за 2011 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа DURANT

Заместник председател

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, докладчик. – (PL) Г-жо председател, г-н Левандовски, госпожи и господа, изслушах изказванията ви с огромен интерес и преди всичко бих искала да кажа, че съм изключително доволна, че приоритетът, свързан с основната промяна в сравнение с бюджета за 2010 г., приоритетът за младежта, който предложих и комисията по бюджети одобри, срещна и вашата подкрепа и интерес. Това ме радва и мотивира.

Бих желала, разбира се, още веднъж да подчертая, както беше отбелязано и по време на обсъждането, че имаме много малко възможности за маневриране. Това означава, че има още по-сериозна причина да приканваме Европейската комисия да покаже амбиция, въображение и смелост, като започне преглед и евентуално преразглеждане на Многогодишната финансова рамка. Както знаете, 2011 г. е петата година от Многогодишната финансова рамка. Със сигурност трябва да сме научили нещо за последните четири години и петата несъмнено трябва да бъде по-добра.

Разбира се, ясно е, че се борим с финансова и икономическа криза, която очевидно има различни измерения в отделните държави. В някои държави се наблюдават признаци на излизане от кризата, но това не променя факта, че трябва да бъдем амбициозни, особено ако погледнем бюджета на Европейската общност и видим, че средствата, посветени на иновации, изследвания, младеж, реализация на общия пазар и реализация на свободите на общия пазар всъщност са малка част от бюджета на Общността. Следователно считам, че икономите, които правим, не следва по никакъв начин да засегнат тази част от бюджета на Европейския съюз.

Много от вас казаха нещо, с което съм съгласна, а именно, че младите хора са бъдещето на Европейския съюз. Аз обаче искам да добавя, че те не са само бъдещето, а и настоящето, защото те са живи, тук и сега. Днес получават образованието си, днес си търсят работа. Младите хора не са само нашето бъдеще, те са и нашето настояще. Инвестициите в тях са инвестиции не само в това, какво ще се случи един ден, но и в това, което се случва тук и сега. Не бива да забравяме това.

Бих искала да кажа няколко думи в този ред на мисли за бюджета на Европейския съюз. Не става въпрос само за младежта, но и за по-широко разбиране, което включва въпроси, свързани с младите хора, както и с образованието и професионалната квалификация в по-далечна перспектива. Считам, че тук европейските измерения за добавена стойност са много ясни. Не бива да забравяме обаче, че функционираме в обединена Европа, където мобилността на мисълта и мобилността на хората всъщност са едни от най-важните ценности и трябва да продължим да се грижим за нея.

Бих искала да кажа няколко думи, за да обобща разискването относно бюджета на Европейския парламент. Вярно е, че днес се явявам вместо друг докладчик, но ще си позволя да кажа няколко думи, за да подчертая нещо, което вече се съдържа в доклада на комисията по бюджети, а именно че е важно, разбира се, винаги да мислим за икономии и за това, дали разходите, които се извършват, са оправдани и най-целесъобразни. Този процес на размисъл е непрекъснат, отнася се за всички ни и със сигурност може да се види в доклада относно Европейския парламент.

Силно се надявам разискването, което се провежда в този късен час, за вас да не е било загуба на време. Надявам се г-н Левандовски да се вслуша във всичко, което беше казано тук, и да не е забравил, че неотдавна той беше член на този Парламент, както и че разискването ще намери отражение в проектобюджета, който Европейската комисия е обещала да представи на 27 април. С удоволствие бих повтаряла всичко това цялата пролет и чак до есента, но все пак бих се радвала, ако някои от направените вече предложения сега бъдат включени в проекта на Европейската комисия, за да не се налага в крайна сметка да повтарям всичко постоянно. Благодаря ви за вниманието още веднъж.

Председател. – Общото разискване приключи.

Гласуването ще се състои утре.

Писмени изявления (член 149)

Edit Herczog (S&D), в писмена форма. – (EN) Преди всичко искам да припомня, че въпреки факта, че ЕС успя да реагира колективно на финансовата и икономическа криза, приемайки Европейския план за икономическо възстановяване, като цяло икономическата ситуация в ЕС е незадоволителна. В насоките за формиране на бюджета за 2011 г. неизбежно трябва да се включат следните приоритети: изпълнението на Седмата рамкова програма с краен срок през 2011 г., което следва да бъде стриктно наблюдавано; развитието на новосъздадената европейска космическа политика и насърчаване на научния и технологичен напредък чрез подкрепа за модерните технологии и устойчиво развитие; предизвикателствата, свързани с устойчивата енергия, и борбата с изменението на климата, които също трябва да бъдат отразени в приоритетите на бюджета на ЕС. За тези приоритети ще са необходими допълнителни бюджетни ресурси, особено за финансирането на Международната организация по термоядрена енергия (ITER) и Европейския стратегически план за енергийни технологии, както и за насърчаване на енергийната ефективност; значението на проекта Галилео, програмата за глобален мониторинг на околната среда и сигурността GMES и Европейския институт за иновации и технологии; правилното изпълнение и оценка на текущите пилотни проекти и подготвителните дейности също трябва да бъдат приоритет.

Вярвам, че тези ключови въпроси ще бъдат взети предвид по подходящ начин по време на предстоящата бюджетна процедура за 2011 г.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) Тази година бюджетната процедура ще претърпи най-голямата реформа от въвеждането на Многогодишната финансова рамка през 1988 г. В процеса на реформиране на бюджетната процедура, строго погледнато, цялата бюджетна рамка ще трябва да бъде адаптирана към новите институционални реалности, въведени от Договора от Лисабон, и най-вече към Европейската служба за външна дейност. Считаю обаче, че основната цел на бъдещия бюджет ще е да подпомага политиките, предвидени в новата стратегия „Европа 2020“. Този проект има шанс да успее само ако осигурим необходимото финансиране. В противен случай и това начинание ще приключи като предишното – Лисабонската стратегия, т.е. далеч от постигане на целите, заложили в нея. Във връзка с това споделям гледната точка на докладчика и подчертавам значението на политиките, насочени към младите хора, образованието, изследванията и иновациите. Считаю, че те са крайъгълните камъни, върху които ще трябва да изградим бюджета за 2011 г. и виждането си за бъдещето.

Jarosław Kalinowski (PPE), в писмена форма. – (PL) Бюджетът на Европейския съюз за 2011 г. трябва да подкрепи недвусмислено основните тенденции в стратегията на Общността за следващото десетилетие. Сред тях са технологични иновации, устойчиво развитие, борба с изменението на климата и грижа за биоразнообразието.

Подкрепата за развитието на образователните системи, с помощта на инвестиции в интердисциплинарни области, е напълно оправдана. Средствата трябва да се инвестират в предприятия, които гарантират, че висшистите ще намерят работа. Ако не подкрепим младежта днес, ще се изправим пред мрачната прогноза за забавен икономически растеж, а може би и за друга криза.

Не е необходимо да ни се напомня необходимостта от интензивно развитие в сектора на информационните технологии или че трябва да осигурим на гражданите си достъп до цифрови технологии. Това ще улесни образованието в областта на информационните технологии и достъпа до информация, особено за хората, които живеят в селските райони.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (RO) Бих искал да добавя своите коментари относно към тези, направени от докладчика и уважаемите членове на ЕП по време на разискването относно приоритетите за бюджета за 2011 г. Както беше обявено и от Европейската комисия през януари, в момента се разработват

амбициозни планове за проекта Галилео. Първите услуги, предлагани от системата – отворената услуга, публично регулираната услуга и услугата за помощ и спасителни действия – ще бъдат факт в началото на 2014 г. Тестовите на услугата за безопасност на живота и търговската услуга също ще започнат през 2014 г. Позволете ми да ви напомня, че Галилео има решаващо значение за бъдещето на високотехнологичната промишленост в Европа. Ще създаде нови пазари и ще даде възможност Европа да се превърне в световен конкурент в областта на технологиите. До този момент политиката за трансевропейските транспортни проекти TEN-T подпомага подготовката на този основен европейски проект и веднага след като той започне да функционира, транспортната инфраструктура ще може да се използва много по-ефективно. В заключение бих искал да кажа, че според мен за да може амбициозният проект Галилео да се реализира в бъдеще, той трябва да получи достатъчно средства от бюджета на Европейския съюз.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Обстоятелствата, при които ще се приемат бюджетите за 2010 г. и 2011 г., са извънредни и представляват истинско предизвикателство. Поради тези причини трябва да се намери идеалното решение за успешното прилагане на Договора от Лисабон, което само по себе си е огромно финансово предизвикателство. Трябва да се намерят и решения, насочени към смекчаване на последиците от финансовата криза, които все още се усещат в много държави-членки. Парламентът трябва да се ангажира с отворена дискусия за тавана на функция 5 за 2011 г. Трябва да открием баланса между финансирането за всички изисквания и поддържането на бюджетна дисциплина, дори това да означава да ограничим разходите с цел да се съобразим с Многогодишната финансова рамка. Първо, необходимо е да стандартизираме административните разходи, като ги включим само в тази функция и проведем адекватен, реалистичен преглед на тавана за разходите. Преди всичко от изключително значение е да се установи междунституционално сътрудничество, за да се насърчи обменът на добри практики и да продължим да търсим възможности за повишаване на ефективността им. В допълнение трябва да се отдели особено внимание на наблюдението и анализа на някои области с преки последици за бюджета и да се определят всички начини за разпределяне и спестяване на ресурсите.

Bogusław Sonik (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Работата по бюджета за 2011 г. вече започна. Един от предметите на разискване е възможността Парламентът да направи изменения на финансовите перспективи за периода 2007-2013 г. в области като „конкурентоспособност и сближаване за растеж и заетост“. Освен това в момента работим по стратегията „Европа 2020“, която трябва да се концентрира върху насърчаване на иновациите, подпомагане на предприятията и инвестиции в наука, нови технологии и регионално развитие. Бих искал да обърна специално внимание на въпроса за икономическото, социално и териториално сближаване, които са ключът за гарантиране на траен икономически растеж в ЕС и за пълна интеграция на държавите-членки. Член 174 от Договора от Лисабон посочва политиката по отношение на планинските райони като особен вид регионална политика, наред с островните и трансграничните райони. За да насърчи хармоничното си развитие. Съюзът ще продължи да осъществява инициативи за укрепване на икономическото, социалното и териториалното сближаване. По-конкретно трябва да се акцентира върху намаляването на неравенствата между нивата на развитие на регионите, които се характеризират със специфични природни и географски условия. Планинските и предпланинските райони са почти 40% от територията на ЕС и се населяват от близо 20% от гражданите на Европейския съюз. Специфичните икономически и пространствени проблеми на планинските райони налагат въвеждането на наднационални нормативни актове, определящи целите и принципите за провеждане на специфична политика за планинските райони в държавите-членки и, още по-важно, налагат осигуряването на подходящо ниво на финансиране за проекти и програми в тези райони. Считам, че финансовата подкрепа за планинските райони трябва да се включи в новите финансови перспективи и в стратегията „Европа 2020“.

Iuliu Winkler (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Следващата година ще бъде първата година от прилагането на стратегията „Европа 2020“, което би могло да бъде нов етап от развитието на Европейския съюз. В резултат на това бюджетът за 2011 г. ще бъде изключително важен от гледна точка на финансовото планиране за следващите години. Бюджетните приоритети трябва да съдържат отговора на Европейския съюз на предизвикателствата на глобалната криза. От тази гледна точка стратегията „Европа 2020“ е ключов фактор. Приоритетите, включени в предложението за бюджет за 2011 г. обаче, не могат да доведат до изменение на основните политики на Европейския съюз. В бъдеще трябва да се отдели особено внимание на политиката за сближаване и структурната политика, както и на селскостопанската политика. Необходимо е също да се оказва подкрепа на малките и средните предприятия, тъй като от тях зависи дали Европа ще се превърне в устойчива и конкурентна икономика. Не трябва дори за миг да забравяме факта, че изброените политики са израз на солидарността, която е фундаментална ценност на европейската интеграция.

17. Искане за защита на парламентарен имунитет: вж. протокола

18. Политика за качество на селскостопанските продукти: каква стратегия да се приложи? (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A7-0029/2010) на г-н Scottà, от името на комисията по земеделие и развитие на селските райони, относно политика за качество на селскостопанските продукти: каква стратегия да се приложи? (2009/2105(INI))

Giancarlo Scottà, докладчик. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, в условията на глобализация на пазарите и сериозната криза, засегнала понастоящем Европа, включително селскостопанския сектор, една от възможните реакции на селскостопанския пазар е да насочи вниманието си върху качеството на продуктите.

Считам, че една добра политика на Европейския съюз относно качеството може да увеличи конкурентоспособността и да създаде добавена стойност за икономиката на европейските региони, тъй като за много селски райони, в които алтернативните възможности за производство са ограничени, често това е единствената възможност за развитие. Като осигуряваме подкрепа за характерното селско стопанство в тези райони в неравностойно положение, създаваме икономически възможности и работни места.

Освен това бъдещата политика за качество трябва да е свързана и с големия потенциал на селското стопанство, което в Европа е модерно, динамично, богато и разнообразно и може да предложи не само висококачествени хранителни продукти, но и услуги от основен интерес за едно непрекъснато развиващо се общество.

В доклада си подчертавам, че е важно да бъдат запазени като отделни трите системи за регистрация на географските указания, тъй като те представляват връзката с европейските региони и по този начин представят техните традиции, история, вкусове и уникални познания, наследени от миналото.

Ето защо считам, че запазвайки като отделни двете системи „защитено наименование за произход“ (ЗНП) и „защитено географско указание“ (ЗГУ), те ще вземат предвид специфичните различия в естеството и силата на обвързаността между продуктите и географската област, в която са произведени. Потребителите често бъркат географското указание къде е преработен хранителният продукт с мястото на произход на самия селскостопански продукт и често не знаят как функционира хранителната верига.

Ето защо считам, че само задължителното указание на мястото на производство на изходните продукти може да даде на потребителите пълна информация относно качеството на продуктите, които купуват, тъй като продуктите се подлагат на производствен цикъл, имащ значително отражение върху техните характеристики по отношение на качеството и безопасността на храните. Нека не забравяме, че е наш дълг да защитаваме производството и храната на нашите съграждани, хората, гласували за нас.

Други два въпроса, които счетох за важни и включих в доклада си, са следните: важноста да се предприеме интензивна кампания за образование и осведоменост на потребителите, която да бъде предприета от Европейския съюз по отношение на различните европейски етикети и гаранциите, които те представляват, както и включването на географските указания в международните регистри и получаването на международно признаване чрез системата на СТО. Последната точка е жизненоважна, за да можем да защитим нашите висококачествени продукти от фалшифициране.

Искам да благодаря на члена на Комисията Чолош за това, че присъства, и да му напомня колко е важно да бъде осигурена достатъчна защита на системите за качество, които са нашето бъдеще, и да му припомня също така, че икономиката на селските райони в неравностойно положение може да бъде укрепена посредством помощ за селскостопанския сектор, за да бъдат защитени всички характерни продукти, които са типични за тези области и които поддържат хората свързани с местността, която в противен случай би опустяла. Това би допринесло за опазване на околната среда и ландшафта и би създавало, където това е възможно, икономика, развиваща се благодарение на туризма и винопроизводството, обвързана с различните регионални, културни и исторически особености на Европейския съюз.

Искам да благодаря на моите колеги за подкрепата, която ми оказаха в комисията по земеделие и развитие на селските райони, и се надявам, че Европейският парламент също ще даде своята подкрепа при гласуването утре.

Дачиан Чолош, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, г-н Scottà, госпожи и господа, считам, че основният елемент, който прави европейския модел за селскостопански и селскостопански хранителни продукти престижен на международно равнище е именно тази политика на качество и разнообразие. Ето защо политиката за качество в сектора на селскостопанските хранителни продукти ще бъде един от основните

приоритети през моя мандат, един от основните ми приоритети непосредствено след реформата на общата селскостопанска политика в периода след 2013 г.

Политиката за качество на селскостопанските хранителни продукти е не само доказателство, че европейските селски стопани откликват на очакванията на европейските потребители, но тя може също така да подготви пътя на европейския сектор на селскостопанските хранителни продукти към утвърждаването му на международния пазар.

За да може политиката за качество да постигне своята цел, се нуждаем от рамка, която е ясна, разбираема, добре структурирана, лесно разпознаваема от потребителите и, доколкото е възможно, цялостна и адекватна. Целта ми е да бъде възможно да се структурира съдържанието на политиката за качество и да бъде по-достъпно както за селските стопани, които трябва да се ползват от нея, така и за потребителите, но без това да става за сметка на нейната същност или смисъл.

Политиката за качество представлява гаранция за потребителите, но също така представлява и добавена стойност за селските стопани; напълно съм съгласен с г-н Scottà по въпроса. Тя може да помогне за поддържане на разнообразието на селското ни стопанство и да го направи по конкурентен начин, защото земеделските стопанства, които могат да продават продукцията си, са конкурентни. Ако те могат да се издържат от произведеното, те са конкурентоспособни, а ако могат да продават продукти с висока добавена стойност, то те са дори още по-конкурентоспособни, макар и в някои случаи да са малки по размери.

Ето защо считам, че в някои региони политиката за качество може да помогне и за това да направи нашите селски стопанства по-конкурентни. По този начин политиката за качество и развитието на местните пазари, намаляването на хранителните мили и прекият и по-тесен контакт между потребители и производители могат да постигнат добри резултати именно за повишаване на конкурентоспособността на определени видове селскостопанско производство, които в момента имат сравнително малък дял на пазара. Европейските селски стопани вече полагат усилия да осигурят безопасни продукти, като използват техники, които не вредят на околната среда и спазват стандартите за хуманно отношение към животните.

Разискването относно как да направим това по-осезаемо посредством система за етикетиране е полезно и добре дошло, а докладът добавя определени елементи и идеи в тази насока. Считам, че тези връзки между стандартите, поддържани от селските стопани и политиката за етикетиране на качеството, също трябва да бъдат предмет на разисквания, които ще проведем относно общата селскостопанска политика в периода след 2013 г. Поне това е моето намерение.

Считам, че трябва да разработим и развием инструментите си, свързани с комуникационната политика, комуникация както с европейските селски стопани, така и с европейските потребители, но преди всичко на международно равнище. Считам, че системата ни за качество може да е добър посланик на нашия селскостопански хранителен модел и дори на нашата обща селскостопанска политика.

С оглед на гореизложеното, искам в заключение да кажа, че докладът на г-н Scottà идва в точния момент. Както ви е известно, до края на 2010 г. Комисията възнамерява да представи законодателен пакет относно политиката за качество. Докладът, който ще бъде представен днес от г-н Scottà и който ще бъде разискван, включва определени въпроси, идеи и предложения в тези аспекти и ще се постарая да взема под внимание възможно най-голям брой от тези идеи, когато дойде моментът да ви представя законодателните предложения.

Искам да поздравя докладчика и членовете на парламентарните комисии, които работиха по доклада, и с удоволствие ще изслушам вашите становища и предложения.

Esther Herranz García, докладчик по становището на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. – (ES) Г-жо председател, честно казано, тази вечер първо искам да благодаря на г-н Scottà за показаните от него отлични умения при изготвянето на доклада. Беше удоволствие да се работи с него и с другите говорители на парламентарните групи.

Горди сме със становището, което ще бъде изразено утре при гласуването в Парламента, както и с доклад като този, който защитава качеството и който се ангажира с развитието и напредъка на селските райони не просто като доказателства за традиционната европейска култура, но и като истински фактори за създаване на блага и работни места. Това са работни места, от които се нуждаем изключително много в този момент на икономическа криза и такова драматично положение по отношение на равнищата на заетост в някои държави-членки.

В допълнение, изразяваме удовлетворението си от закрилата, заявена от Парламента, и становището, застъпено и преди от комисията по земеделие и развитие на селските райони, защото то ясно посочва ангажимента за

най-висок стандарт за качество. Освен това, по отношение на този най-висок стандарт, ние естествено се ангажираме да запазим това разграничение между ЗНП и ЗГУ. Отхвърляме, разбира се, идеите за занижаване на качеството и искаме произведеното в Европейския съюз да получи внимание и да бъде ценено.

Отбелязвам със задоволство казаното от г-н Чолош. Мога само да изкажа удовлетвореността си от посочения от него ангажимент към бъдещето на европейското селско стопанство. Надяваме се, разбира се, че той ще се вслуша в гласа на Парламента, който ще намери отражение в утрешното гласуване.

В заключение искам да кажа, че се надяваме, че няма да се повтори случаят, при който Европейската комисия действа преди Парламента, като въвежда забрани например на търговските стандарти за плодове и зеленчуци, които нанесоха толкова много щети на свободната конкуренция в Европа.

Искаме да бъдат отстранени различията на пазара и желаем ангажимент към качеството, разнообразието, безопасността на храните и подходящия обем на производство.

В допълнение, искаме производството на ЕС и качеството на селскостопанските и хранителните продукти от Европейския съюз да бъдат защитени от Световната търговска организация (СТО). Разбира се, в тази насока разчитаме на работата на г-н Чолош, защото нито нашите европейски производители, нито потребителите могат да останат незащитени.

Giovanni La Via, *от името на групата PPE*. – (IT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, на свой ред и аз, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), искам да благодаря на докладчика г-н Scottà за отлично свършената работа и искам да подчертая, че политиките за качество имат огромна външна стойност не само заради това, което можем да предложим на потребителите; те са изключително важни и заради това, което предлагат на производителите.

Както всички знаете, конкуренцията може да съществува под много форми на пазара. В толкова голям и толкова многообразен континент като Европа, в който производствените разходи са много повече, отколкото тези на конкурентите, ще бъде трудно да има конкуренция по отношение на цена, а ще можем да се конкурираме само по отношение на разграничаването на продуктите.

Именно от гледна точка на разграничаването трябва да разглеждаме политиката за качество, която може да предложи продукт и да пусне на пазара продукт, който е различен от този на конкуренцията, продукт, който може да бъде продаван без конкретно и изрично посочване на цена, която е по-ниска от тази на конкуренцията.

Ето защо подкрепяме продължаването на практиката на поставяне на знаци на Общността, която вече е реалност, като в същото време подчертаваме необходимостта да се запази разграничението между географските указания и обозначението за произход. Все пак трябва да подчертаем и че на международно равнище и на равнище международни търговски преговори Съюзът трябва да изиграе своята роля като защити означението за произход и политиките за означаване на произхода, за да се избегне неизбежната политика на обмен на обозначения, което може да навреди на продуктите ни.

Преди да завършва ще си позволя да посоча един последен аспект, който засяга етикетирането. Вече поискахме и утре отново ще поискаме чрез конкретно изменение Парламентът да гласува по възможността да бъде обозначаван произходът на суровините не само за пресните, непреработени продукти, но също и за преработени еднокомпонентни продукти; т.е. онези, при които характерният елемент е основно суровината.

Csaba Sándor Tabajdi, *от името на групата S&D*. – (HU) Г-н член на Комисията, колеги, от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите, считаме, че докладът, изготвен от г-н Scottà, е изключително важен и като цяло го приемаме. Докладът поставя за разискване четири, или по-скоро пет въпроса. Първо, общият логотип на Европейския съюз. Много хора не разбират, че общият логотип на Европейския съюз не е някаква стъпка към федерализъм, а показва на потребителя, че даден продукт отговаря на конкретните изисквания на Европейския съюз за безопасност на храните, като в същото време го разграничава от света отвъд границите на Европейския съюз. Ето защо искам да подкрепим конкретния логотип на Европейския съюз.

Второ, въпросът за мястото на произход. Добре е, че сега Европейският съюз има, в лицето на Дачиан Чолош, член на Европейската комисия, отговарящ за селското стопанство, който разбира и подкрепя важността на местните пазари, защото това е единственият начин, по който можем да запазим специфичните местни, регионални вкусове и разнообразието на храни в Европа, като е ясно, че в това отношение ключова роля играе политиката за качество на храните, мястото и наименованието за произход. Имаше спор с Комисията и искрено се надявам, че новият член на Комисията вече не подкрепя по-ранното становище, според което трябва да обединим всички ЗНП със ЗГУ. В определени случаи това буди тревоги, като най-скорошният пример е с

токайското вино. Благодаря на члена на Комисията, че тези проблеми бяха отстранени частично, но има други, които тепърва ще трябва да бъдат отстранявани.

Четвъртият елемент: екологичният логотип. По него има пълно съгласие. И накрая петият елемент: това, че някои членове на комисията по земеделие и развитие на селските райони призоваха за повторното въвеждане на предишни строги стандарти за зеленчуци и плодове. Искам да се върна към първоначалната версия на доклада на г-н Scottà. Нека да не се връщаме към периодите на свръхрегулация, когато определяхме каква да бъде извивката на краставиците.

George Lyon, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, аз също поздравявам г-н Scottà за неговия доклад.

Много от нещата в него заслужават похвала. За съжаление, аз и моите колеги от групата ALDE не можем да го подкрепим в настоящия му вид без в него да бъдат направени няколко промени.

Не подкрепяме параграф 19, така нареченият параграф „дефектен плод“. Смятам, че е нелепо бюрократите в Брюксел да казват на потребителите, че трябва да купуват само прави банани или прави краставици.

Ясно е, че потребителите решават какво желаят да закупят, и затова се надявам, че Парламентът ще прояви благоразумие и ще подкрепи общото изменение, което е представено от Зелените и групата ECR, за отпадане на правилата за правите банани и да оставят потребителите свободно да избират дали желаят да ядат извити или криви плодове и зеленчуци или не. Това определено ще решат самите потребители.

Мариан Фишер Бюл, предишният член на Комисията, взе решение да премахне стандартите и се надявам, че ще продължим да подкрепяме това решение.

Иска ми се също така да бъдат внесени някои промени в параграф 16. Разбирам призива за логотип на Европейския съюз, но, освен ако той не означава нещо за потребителите и не добавя стойност за селските стопани, според мен това е безсмислено упражнение. Той трябва да намери отклик при потребителите и да бъде някакъв вид компенсация за селските стопани. В противен случай е безсмислен. Не си струва усилията, а и не виждам никакви доказателства, които да сочат, че европейските потребители търсят логотип на Европейския съюз.

И накрая, в параграф 62 се съдържат определени критики към частните системи за сертифициране, които в Шотландия имат голям успех. Струва ми се, че това е добър начин за селските стопани на доброволен принцип да добавят стойност към своята продукция посредством системи за гарантиране на качеството — трябва да ги подкрепяме, а не да ги обезсърчаваме.

Надявам се да бъдат направени някои промени в доклада при гласуванията утре и ако това се случи, то тогава ще можем да го подкрепим, след като промените бъдат гласувани утре.

Alyn Smith, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-жо председател, подкрепям повечето от забележките на моя шотландски колега — макар и не колега по група — George Lyon. В доклада има много неща, заслужаващи поздравления, и няколко други, които считам, че трябва да подобрим. Поставихме няколко въпроса, но ще се спра само на два от тях.

Аз и други считаме, че нашите потребители искат да знаят откъде произхожда храната им. Считаме, че предоставянето на такава информация трябва да е задължително, затова изменение 4, именно в тази връзка, заменя една доста неясна формулировка с много по-категорично изискване, което в случаите, когато действително имаме информация за обозначаване „място на отглеждане“, то трябва да е задължително, защото това искат да видят нашите потребители.

Обръщам внимание и на изменение 3 — както направи колегата — което спира опита за повторно въвеждане на тромави и неработещи правила за преки продажби на плодове и зеленчуци на потребителите. Едва миналата година се договорихме да премахнем тези правила и, макар за потребителите да нямаше осезаема разлика, за нашите производители имаше и продължава да има. Всеки опит да бъдат възстановени тези правила по същество ще бъде инструмент в ръцете на преработвателите, търговските вериги и супермаркетите, който да използват срещу производителите, а за потребителите няма да има никаква пряка полза.

Има много положителни неща в доклада. Споделям забележките на г-н Lyon относно логотипа на Европейския съюз. Считам, че това по-скоро е свързано с амбициите на Парламента, а не толкова с исканията на потребителите. Ако не намира отклик при потребителите, значи не трябва да го правим и трябва да го сменим със задължителна схема за етикетиране на произхода, което именно желаят потребителите.

Измененията са конструктивни; надявам се да бъдат успешни и колегите да ги подкрепят утре.

James Nicholson, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, аз също поздравявам докладчика за много добрия доклад.

Считам, че в доклада има много добри идеи и съм напълно съгласен с докладчика, г-н Scottà, че е важно за европейските производители да добавят стойност и да използват максимално потенциала на техните продукти. Трябва винаги да се стремим да постигнем максималното за европейската селскостопанска хранителна промишленост. Като краен резултат това ще повиши конкурентоспособността ни и ще укрепи икономиката в селските райони.

В тази връзка изразявам задоволството си, че г-н Scottà се е занимал с бъдещето на системите за ЗГУ и ЗНП. Тези инструменти са доказано добре приети както от потребители, така и от производители. Съгласен съм обаче с докладчика, че тяхното управление и приложение трябва да бъде опростено. Също така, ако желаем те наистина да имат стойност в чужбина, трябва да гарантираме по-голяма защита от трети държави.

Искам да видя повече продукти от моя регион да кандидатстват за ЗГУ и се надявам, че Комисията ще приеме някои от предложенията за опростяване на процедурата за кандидатстване, за да има по-голям брой заявления от моя регион в Северна Ирландия.

Трябва обаче да подчертая, че има някои елементи в доклада, които не подкрепям. Не приемам въвеждането на логотип за качество на Европейския съюз. Подкрепям етикетирание за указване на страната на произход. Ако го има последното, то считам, че логотипът на Европейския съюз ще бъде излишен, загуба на време и средства, като считам същото и за логотипа на Европейския съюз за биологичната продукция.

Друго, което буди тревога, са измененията, които бяха приети в комисията по земеделие и развитие на селските райони, призоваващи за повторно въвеждане на търговските стандарти за плодове и зеленчуци, които някои членове на Парламента отчаяно се опитват да върнат на дневен ред. Истината е, че тези правила бяха премахнати от Комисията миналата година. С изключителна убеденост подкрепих това решение и сега можем да оставим пазара сам да създаде стандартите си. В тази връзка настоявам колегите да подкрепят измененията, внесени в пленарна зала от моята група и други групи, които са съвсем ясни и точни, и да заличат тези елементи.

Lorenzo Fontana, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, г-н член на Комисията Чолош, благодаря Ви за насърчителните думи, казани преди малко, благодаря и на г-н Scottà, за извършената прецизна работа по този важен доклад.

Смятам, че с доклада, който ще бъде гласуван утре, се цели да бъде защитена и повишена стойността на културите и характеристиките на продукцията на всеки регион и държава-членка на Европейския съюз. Достатъчно е да се каже, че съм от държава, Италия, която има 4500 характерни продукта и това са придобивки от земята ни, които ревностно желаем да съхраним.

Напълно наясно сме, че пътят към високо качество все още е дълъг, но посланието, което изпращаме, е, че единствено чрез качеството на европейската продукция нашите селски стопани ще имат възможността достойно да се конкурират на световния пазар. Имайки предвид също и широко разпространената криза, в която за съжаление се намираме, не можем да направим нищо по-различно от това да отстояваме качеството, проследимостта и прозрачността на информацията, свързана със селскостопанската продукция.

Важно е да се знае видът на обработката, извършена на всяка култура, и какъв е нейният произход. Това е важно, защото е коректно потребителите да знаят дали ядат ябълка, която е отгледана например в моя регион — Верона или Венето — и следователно са спазени правилата на Европейския съюз по цялата производствена верига, или дали ядат ябълка, произведена в Китай, като единственото, което знаем, е, че в много случаи Китай дори не се доближава до спазването на правилата и добрата практика, спазвани от европейските селски стопани.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, благодаря Ви за възможността да направя изказване по тази много важна тема.

Съвсем основателно потребителите искат храната, която купуват, да бъде безопасна, проследима и произведена по високи стандарти. Ще подкрепя система за етикетирание за указване на страната на произход, която насърчава такива стандарти, и считам, че това ще бъде широко прието от повечето потребители и от по-голямата част от промишлеността. Очевидно насърчаването и маркетингът ще бъдат признак за успех или провал на такава политика. Трябва да предприемем решителни действия срещу евентуалното фалшифициране на продукти, които са грешно етикетирани.

Аз — като много колеги в Парламента — не подкрепям логотипа на Европейския съюз. Считам, че ще е по-скоро безсмислен и няма да подпомогне потребителите. Етикетването на указване на страната на произход и дори географските указания са важни, защото те популяризират местност, местно наследство и опазване на местните техники, а също така защитават области, които разчитат на производството на определен продукт.

Аз съм от Северна Ирландия — нетен износител на селскостопанска продукция. Ето защо искам, която и да е система за етикетване, да създава равностойни условия на конкуренция. Всичко, което влияе върху износа на продукти от държави като моята, ще окаже негативно влияние върху промишлеността. Както и други колеги, бих подкрепила съществуващите схеми за гарантиране на качеството и бих ги насърчила като част от един общ локален индикатор.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, производството на висококачествена продукция е от ключово значение за европейските селски стопани. За мен няма съмнение, че трябва да съществува връзка между качеството на продукта и произхода на суровините. Ето защо считам, че задължителното етикетване на качеството е важна възможност за нашите селски стопани. Качеството е въпрос от ключово значение за цялата хранителна верига и съществено предимство за поддържането на конкурентоспособността на европейските производители на храни. Производството на висококачествени храни е с дълга традиция и често е единствената възможност за заетост и продажби в много селски райони с ограничени алтернативни възможности за производство.

За да се гарантира високият стандарт на качество, определено са необходими контрол и обективни критерии. Факт е обаче, че финансови съображения от страна на потребителя също оказват влияние. Качеството си има цена, а селските стопани се нуждаят от справедлив доход. Въпреки това потребителите имат свободата да изберат продукта с по-добрата цена, макар често да закупуват продукт, който да не е с толкова високо качество. Едно обаче трябва да е ясно — потребителите трябва да имат тази свобода и трябва реално да могат да вземат решение въз основа на обективни и прозрачни критерии.

Трябва да повишим общата осведоменост на потребителите в това отношение. Необходими са ни ЗГУ и ЗНП. Трябва да въведем регулирано и защитено наименование за продукти от планинските области и от области без ГМО. Необходими са ни обаче и указания „храна с традиционно специфичен характер“ и „биологично селско стопанство“. Независимо какво ще се случи, те трябва да бъдат запазени.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, днес в Европа започна нов етап на разглеждане на въпроса за качеството, който има за цел да бъде не само гаранция за потребителите, но преди всичко да стимулира нашите производители да бъдат по-конкурентни на пазар, който е много по-голям и много по-конкурентен.

Нашите стопански организации трябва да получат пазарно признание за отличителните характеристики и качеството на техните продукти. В този смисъл, както се посочва и в доклада на г-н Scottà — и аз също му благодаря — постигаме напредък по отношение на това да гарантираме най-вече повече информация за произхода, състава и характеристиките на производствените процеси.

В същото време, г-н член на Комисията, от основно значение е европейските правила да позволят на организации, определени да защитават и насърчават качествени продукти, да планират доставките на продукти и да адаптират производствения си потенциал към пазарните потребности въз основа на справедливи и недискриминационни принципи.

Надяваме се, че приемането на доклада ще бъде сигнал за окончателното установяване на качеството като ключов елемент на европейската стратегия за сектора на селскостопанските хранителни продукти и че Комисията ще разгледа задълбочено предложенията на нашата комисия, така че един от най-съществените аспекти на европейското селско стопанство да бъде трансформиран в ценно конкурентно предимство.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Г-жо председател, първо, ще ми позволете ли да декларирам, че съм лично заинтересован от темата. Производител съм на яйца.

Правилата трябва открито да бъдат превърнати в общ стандарт. Това е от съществена важност. Производителите на яйца в Обединеното кралство съвсем скоро ще бъдат засегнати от криза, предизвикана от Европейския съюз. От 1 януари 2012 г. производството на яйца в батерийна система клетки ще бъде забранено. Забраната не се отнася до Румъния и България, а вероятно и до други, които имат временен имунитет съгласно договорите им за присъединяване.

При условие че са преминали обработка, тези държави могат законно да изнасят за Обединеното кралство яйца, произведени в батерийна система клетки.

От производителите на яйца от Обединеното кралство, които са направили огромни инвестиции в алтернативни системи, ще се очаква да се конкурират в техен ущърб с вносни продукти, които могат да бъдат произведени с много по-малки разходи.

Първо, настоявам тези вносни продукти да имат ясни етикети, и второ, и най-важно, да въведем незабавно допълнителен номер „четири“ за яйца, произведени с помощта на колониални системи. Това е единственият начин потребителите да направят информиран избор.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, г-н Scottà, намирам за изключително показателно, г-н член на Комисията, че Вашето първо изказване в Парламента е тъкмо по въпросите на политиката за качество.

Считам, че възприемаме един и същ подход спрямо тези качествени продукти. Да, те представляват възможност за нашите най-уязвими региони. Да, те са начин да направим операторите от даден регион, и по-специално селските стопани, по-динамични. Да, те представляват сигурен сигнал към европейските потребители, но и към потребителите в целия свят по отношение на селскостопанския ни модел. Бургундското вино, пармската шунка, определени испански меса — тяхното значение преминава далеч отвъд пределите на нашите държави, далеч отвъд пределите на Европа.

Резолюцията, която несъмнено ще приемем утре, Ви предлага, г-н член на Комисията, по-високи цели по отношение на тази политика за качествени продукти, за продукти, които се разпознават по различни означения. Европейската политика трябва да бъде по-ясна; тя трябва да предотврати поглъщането на производителите от определени огромни промишлени или дистрибуторски групи, което определено би отнело на производителите ползите от добавената стойност, която тези продукти им дават.

По време на изслушването Ви обърнах внимание на необходимостта да предоставим по-специално на организации, които имат наименование за произход, обща отговорност за управлението на тези продукти. Управлението на производствените права е от съществена важност в политиката за качество на производството. Нещо повече, почти всички в нашата комисия гласуваха в подкрепа на изменение в тази връзка.

Искам да отговаря на нашите колеги от Обединеното кралство по отношение на параграф 19 относно сектора на плодовете и зеленчуците. Да, госпожи и господа, не трябва да вървим назад, нито пък трябва да позволим огромният вакуум в политиката относно плодовете и зеленчуците, което означава, че днес дистрибуторите са единствените, които дърпат конците. Нека заедно тълкуваме това изменение като призив за намиране на нов компромисен вариант.

Г-н член на Комисията, много бързо можете да ни предадете ентузиазма си от тази конкретна политика, която създава у потребителите различна представа за селското стопанство. Сега трябва да ни предложите добър текст. Направете го бързо; вярваме Ви.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Г-жо председател, г-н член на Комисията, качеството на селскостопанската продукция е ключов фактор от хранителната верига и представлява жизненоважно предимство за поддържане на конкурентоспособността на европейските производители. Всичко това е отразено в доклада Scottà, в който са подчертани и други съображения, които Комисията следва да вземе под внимание, когато прилага тази политика.

Логотипът за качество на Европейския съюз, като израз на съответствие на нашите производители с изискванията за производство в Съюза, трябва да бъде запазен изключително и само за селскостопански продукти, произведени в Европейския съюз.

Той трябва да осигури по-голяма защита на ЗГУ както в Световната търговска организация, така и при двустранните договорни преговори. Трябва да бъде изготвено и европейско законодателство относно интегрираното производство, което да осигури видимост на този по-устойчив метод на производство и да хармонизира съществуващите критерии във всяка държава-членка.

В заключение, трябва да вземем под внимание различията в търговската верига, важноста да се опираме на секторни търговски стандарти и необходимостта Европейският съюз да изготви насоки за най-добри практики за работата на системите, свързани с качеството на селскостопанските продукти и взаимното им признаване.

Имам предвид по-конкретно контрола на частните сертификационни системи, които често се използват като изискване за достъп до магазините на големи дистрибутори.

Timo Soini (EFD). – (FI) Г-жо председател, много е важно да стигнем до същността на въпроса и да кажем, че селско стопанство, основано на семейни начала, е местно по своя характер, осигурява заетост, укрепва регионите, хуманно е и взема под внимание въпросите, свързани със защита на животните. Отделният продукт, произведен по този начин, и качеството на стоките са нещата, които имат успех в Европа и в целия свят.

Произходът на продукта е важен. Местните специалитети са с огромно значение. Регионът, от който съм във Финландия, произвежда вкусно козе сирене. Препоръчвам ви го. В цяла Европа има такива специални продукти. Трябва да гарантираме, че те ще стигнат до пазара.

Тъй като при нас има нов член на Комисията, искам да му кажа, че трябва да има възможности селско стопанство да се практикува навсякъде в Европа. Ако не забравяме това, ще имаме блестящо бъдеще с безопасни и чисти храни с европейски произход.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-жо председател, изказвам отново огромна благодарност на докладчика за отличния му доклад. Висококачествените селскостопански продукти осигуряват на европейското селско стопанство важно географско предимство, което му дава възможност да се конкурира уверено на международния пазар. Ето защо те имат важно значение за развитието на селските райони вътре в Европейския съюз. Селскостопанските продукти на Европейския съюз вече отговарят на високи стандарти за качество. Европейските стандарти са признати в целия свят като изключително високи. За съжаление, не всички потребители знаят за това. Ето защо е важно Европейският съюз да подобри своята политика за качество и в същото време да подобри и информационната си политика. Това ще бъде стимул за производителите да отделят повече внимание на качеството и безопасността на храните.

Потребителите имат право да получат селскостопански продукти в Европейския съюз, без да се тревожат и без да имат угризения. Доброволното етикетирание „произведено в Европейския съюз“ и задължителното регионално етикетирание, както и задължителното доказателство за произход, не са взаимноизключващи се.

От друга страна, когато става въпрос за големина на опаковки и геометрична форма на селскостопанските продукти, трябва да възприемем разумен подход. Целта на Европейския съюз не е да следи за извивката на краставиците. Същото се отнася и за големината на пиците. Съвсем сериозно предупреждавам за опасност от свръхрегулация в този случай. Ако желаем жизнеспособна регионална икономика, трябва да се съсредоточим върху качеството, а не върху степента на извитост. Ако промишлеността иска уеднаквени краставици в уеднаквени буркани с уеднаквено тегло, това зависи от нея, а не от Европейския съюз или Европейския парламент. Ето защо нека се съсредоточим върху качеството, а не върху разфасовките.

В тази връзка разчитам на здравия разум и благоразумието на Европейския парламент и на нашия нов член на Комисията, отговарящ за селското стопанство, г-н Чолош.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Позволете ми в началото да поздравя докладчика за това, че засяга въпроса за качеството на селскостопанските продукти.

Потребностите на пазара са разнообразни и постоянно се увеличават. В Европейския съюз повечето аспекти са свързани с хигиената и безопасността на храните, здравето и хранителната стойност, както и с определени социални изисквания.

В допълнение, потребителите стават все по-информирани за приноса на селското стопанство за устойчивостта, изменението на климата, безопасността на храните, биоразнообразието, хуманното отношение към животните и недостига на вода.

Изравен пред тези нови търговски предизвикателства, основното предимство на европейския селски стопанин е качеството. Европейският съюз предлага предимството на качеството, което се постига с изключително високо равнище на безопасност, гарантирано от действащото законодателство, по цялата хранителна верига, за което допринасят не само селските стопани, но и производители.

Има обаче няколко аспекта, чрез които може да се повиши качеството. Смятам, че е дълг на Европейския съюз да насърчава продукти с добро качество, като в същото време предприема действия за тяхната защита в световен мащаб. В този контекст считам, че трябва да бъде упражняван по-стриктен контрол по отношение на онези биологични продукти, които са с произход от трети страни, като по този начин се гарантира лоялна конкуренция между биологичните продукти, произведени в Европа, и тези от трети страни.

Spyros Danellis (S&D). – (EL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, качеството на селскостопанските продукти е от приоритетно значение за потребителите чрез повишаване на конкурентоспособността на

производителите и контрол на мястото, където се произвеждат. Ето защо се полагат усилия те да бъдат защитени, включително и чрез етикетиране.

Днес обаче законодателството на Общността ограничава задължителното етикетиране за мястото на производство до определени продукти, като по този начин ги удостоверява със специално отношение и не обхваща селскостопански продукти с ценна хранителна стойност и приоритет за потребителите. Ето защо призоваваме Парламента да възприеме по-последователно и логично становище, за да защити интересите на потребителите, като подкрепи задължителното етикетиране на мястото на производство за всички селскостопански продукти, включително преработените еднокомпонентни продукти например млякото.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Политиката за качество на селскостопанските продукти може да се окаже решение за много селски стопани. Акцентът върху качеството, а не върху количеството, може да създаде дългосрочни ползи за много домакинства. Ето защо Европейският съюз се нуждае от последователни политики в тази област, които в същото време ще предоставят на европейските селски стопани възможността да бъдат конкурентни на световния пазар. На този фон, докладът Scottà е добре дошъл, както и пакетът, обявен от члена на Комисията Чолош.

Същевременно ще ни е необходимо и още нещо, което да ни даде възможност да постигнем целите за качество, а именно силна обща селскостопанска политика в бъдеще, придружена с адекватен бюджет. Политика за качество на селскостопанските продукти и намаляване на европейския бюджет за селско стопанство са две несъвместими идеи.

Трябва също така да изготвим и достатъчно подходящи инструменти на разположение на селските стопани, така че да могат да разработят своя собствена политика за качество и, не на последно място, трябва да осигурим еднакви възможности на селските стопани от западните и източните държави-членки.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, когато разискваме логотиповете за качество и задължителните наименования за произход за храната, не трябва да забравяме, че политическите ни решения трябва да са приложими в практиката. Не виждам как изменения 4 и 5 могат да се приложат в практиката и затова няма да ги подкрепя.

Логотиповете за качество трябва по принцип да се разглеждат като носещи предимство, ако са на доброволен принцип. Те предоставят на производителите и преработвателите на стоки възможност да бъдат успешни на характерни пазари. Трябва обаче да отчетем факта, че посредством господстващо положение на пазара на няколко вериги магазини, на много доброволни частни логотипове се гледа като на квази-стандарт. Това лишава производители и преработватели от предприемаческата им свобода и ограничава избора на потребителите.

Положението е сходно при задължителното посочване на мястото на произход на селскостопанските продукти, като например на млякото. Прилагането на това изискване в селското стопанство и в преработвателната промишленост едва ли ще бъде възможно от техническа гледна точка. Трябва да внимаваме добрите намерения да не доведат до прекомерна бюрокрация.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Г-жо председател, искам да обърна внимание на уместността на точка 9 от доклада Scottà, в която се подчертава, че при преговорите в СТО Комисията трябва да се стреми да постигне споразумение относно „нетърговските аспекти“, което ще гарантира, че вносните селскостопански продукти отговарят на същите изисквания в областта на безопасността на храните, хуманното отношение към животните и опазването на околната среда като произведените в ЕС селскостопански продукти.

Проблемът е, че това вероятно е 150-ият път, в който Европейският парламент посочва, че по отношение на вносителите трябва да се прилагат същите изисквания като тези, прилагани спрямо производителите от Европейския съюз. До момента няма никакъв отклик и все още се намираме в положение, при което нашите производители, селски стопани и фабриканти трябва да спазват високи, скъпи стандарти, а вносителите не отговарят на тези стандарти. Това води до нелепална конкуренция. Както основателно се посочва в доклада, това трябва да се промени.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, контролът върху хранителните продукти е пълна утопия. Каквито изглежда са и натискът за упражняване на контрол и последствията. Затова продължаваме да стоим на едно и също място. По отношение на рисковете за здравето органите трябва да поставят предупреждение, но не са задължени да го правят. Наскоро станахме свидетели до какво води това при скандала със заразеното с листерия сирене. Инспекторите по храните често се сблъскват с етикети, съдържащи непълна информация — но не само те; потребителите имат същия проблем. Те са просто залети от океан от етикети. Например на

опаковката може да е посочено „селски стопанин“, макар продуктът да е преминал промишлена преработка, или пък може да е посочено „с произход Австрия“, въпреки че съставките може да идват откъде ли не.

Клиенти, които държат на качеството, са склонни да платят повече за висококачествени храни. Въпросът е докога, ако в тази област продължават да работят недобросъвестни търговци. Ако системите за контрол се прилагат само за малките предприятия и не се обръща почти никакво внимание на големите екологични предприятия, значи нещо не е, както трябва, в цялата система.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, днес казахте, че продуктите с наименования за произход са много важни за нашата промишленост. Имате право. Това по-специално важи за продукти, които са произведени в трудни условия например в планински области и при които са необходими по-високи надценки. Ето защо обозначението „продукт на планинско земеделие“ е особено важно.

Искам да обърна внимание на два аспекта. Считам, че що се отнася до тези продукти, трябва да дадем възможност на селските стопани сами да се организират в междубраншови комитети и консорциуми за подкрепа, в които също ще могат да взимат пазарни решения. Това няма да е в противоречие със законодателството в областта на конкуренцията, а ако бъде, то това противоречие би било много по-малко, отколкото концентрацията на търговски вериги, на която сме свидетели през последните няколко години.

По отношение на стандартите за качество, за които беше казано доста, запознат съм с написаното в печата и с разговорите относно неправилната форма на краставиците. Производителите обаче искат и се нуждаят от тези правила. Това трябва да бъде взето под внимание при нашето разискване, а също и при гласуването утре.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Механизмите за сертифициране могат да допринесат за повишаване на цената на работата на селските стопани, да увеличат приходите им и да насърчат качество и безопасност на храните. Тъй като обаче действащите в момента процедури за сертифициране са сложни, времеемки и най-вече скъпи, резултатите от тях са негативни по-специално за малките и средните селски стопанства. Увеличените производствени разходи и разпределението на прихода по стойностната верига водят до още по-неблагоприятно положение на производителите, след като във веригата бъде включен поредният търговски посредник.

Имайки това предвид и като ефективна гаранция за прозрачност, качество и сигурност за потребителите, сертифицирането трябва да се извършва от обществени органи и не трябва да води до по-високи разходи за производителите.

За да е налице обаче добра политика, преди всичко трябва да има различна селскостопанска политика, коренна реформа на общата селскостопанска политика, която подкрепя защитата на местните продукти, правото да се произвежда и правото на продоволствен суверенитет, което ще защити селските стопани и потребителите от последиците от дерегулиране на световната търговия и безконтролно либерализиране на пазарите, които ще ги ограничат или в рамката на двустранни споразумения, или в тази на Световната търговска организация.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Селскостопанската продукция на Европейския съюз е добре позната на международния пазар и е ценена за високото си качество. По отношение на бъдещите перспективи на общата селскостопанска политика съм убеден, че качеството на продуктите трябва да продължи да бъде основна цел и в бъдеще. Висококачествените селскостопански продукти не са просто нашата визитка пред света; те са и много важна част от икономическия и обществен живот на региона на Европейския съюз. Политиките за качество трябва да бъдат разработени така, че да дават по-голяма яснота при сертифицирането на продуктите и етикетиране, което може да бъде разбрано от всички потребители в Европейския съюз. За да защитим производството на качествени селскостопански продукти, трябва да изготвим ясни правила за етикетиране на продукти, които може да съдържат генетично модифицирани организми. Този проблем е особено актуален след като Комисията прие решение, с което разрешава използването на генетично модифицирани картофи като храна за животни. Докато не създадем стандарти за етикетиране и сертифициране на такива продукти, ще продължи да съществува опасност за бъдещата политика на Европейския съюз за качеството на храните и за здравето на всички ни.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-жо председател, благодарение на инструментите на общата селскостопанска политика, селскостопанският пазар в Европейския съюз се характеризира с наличието на селскостопански и хранителни продукти с високо качество. Високите стандарти, подходящото качество на храните и достатъчното предлагане са съставните елементи на продоволствената сигурност, която е от съществена важност.

Важно е до потребителите да достига информация за качеството на стоките. Известно ни е, че всеки продукт, който може да бъде предлаган на пазара, трябва да отговаря на минимални стандарти. Специалното качество,

което надвишава минималните стандарти, трябва да бъде посочено на продукта, за да повиши конкурентоспособността му, като привлече вниманието върху допълнителните качества, за които потребителите трябва да платят.

Друга важна информация, която също трябва да бъде посочена върху хранителните продукти, е произходът и мястото на преработка на суровия продукт. Потребителите трябва да знаят какво купуват и за какво плащат. Отсъствието на такава информация прави селскостопанските и хранителните продукти, които са произведени и преработени в Европа, по-малко конкурентоспособни, отколкото вносните стоки, които са произведени без спазване на изискванията за хуманно отношение към животните, спрямо околната среда или социалните стандарти на служителите.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, отличният доклад на г-н Scottà в голяма степен защитава интересите на потребителите. Безопасността на селскостопанските продукти, включително от гледна точка на здравето, трябва действително да бъде главен приоритет. Искам да подчертая, че е от ключово значение да подобрим наименованията за произход на храните. Всеки селскостопански продукт в Европейския съюз трябва да носи ясно обозначение за произхода на суровините. Потребителите не трябва да бъдат заблуждавани от етикети с невярно съдържание. Вземете например Китай. Вносни семена пристигат в Австрия и след това там се продава така нареченото „пресовано слънчогледово масло“. Кое е по-лошо, угоени животни биват транспортирани в плачевни условия през цяла Европа, за да се произведе например така нареченият „тиролски бекон“. Ето защо трябва да се съсредоточим върху регионалните продукти и в интерес на нашите потребители и селски стопани трябва да подкрепим местните селски стопани и дребните търговци на месо.

Мария Неделчева (PPE). – Госпожо президент, господин комисар, уважаеми колеги, поздравявам колегата Scotta за неговия доклад, който е ясен сигнал за волята и решимостта на Европейския парламент да бъде силен участник в предстоящия дебат за бъдещето на ОСП. Приветствам предложението за създаване на логотип, който да показва ясно, че даден продукт е произведен и преработван единствено в Европа. Смятам, че това ще е още един знак на подкрепа и своеобразна гаранция за високото качество на продуктите ни.

Прилагането на система за защитени наименования за произход и географски указания, според мен е необходима. Чрез нея запазваме самобитността на районите и техния облик, даваме и самочувствието на хората, че произведеното от тях е разпознаваемо и оценявано на пазара. Затова считам, че трябва да запазим инструмента „храна с традиционно специфичен характер“ и гледам на него като добър пример за нашето многообразие в единството. Няма нищо лошо да знаем, че ядем фета от Гърция, бяло саламурено сирене от България или моцарела от Италия. Качеството и сигурността на храната е едно от основните предизвикателства, които трябва да решаваме в бъдеще. Нека запазим качеството на нашите продукти и тяхната конкурентоспособност, и нека гарантираме достойни доходи и живот на нашите производители и фермери.

Благодаря ви за вниманието.

Дачиан Чолош, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, не предлагам да говоря отново по въпросите, повдигнати тук, особено след като утре ще има гласуване, но все пак искам да подчертая определени аспекти, които бяха засегнати няколкократно в изказванията.

По отношение на сливането на различните системи за географски указания напълно разбирам тревогите на определени членове на Парламента. Могат да ви уверя, че нямам намерение да руша нещо, което работи, което функционира, нещо, което потребителите харесват. Просто трябва да направим системата за защита на качеството по-ясна и по-последователна, още повече като се предвиди, че се опитваме, по пътя на международни преговори, да получим признание за тези системи.

Ето защо е важно преди това тези системи да бъдат ясни и разбираеми за нашите партньори, така че да могат да ги признаят. Следователно не възнамерявам да ги сливам заради самото сливане. Крайният резултат ще бъде система, която можем да опростяваме, без да променяме неща, които потребителите вече разпознават лесно.

Що се касае до европейския логотип за качество, трябва също да разискваме и да решим в Парламента кои цели желаем той да постигне. Да покажем съответствие с основните стандарти ли е просто целта, които спазват всички европейски селски стопани и които са спазени и при вносните стоки? На практика — искам да го подчертая — всички вносни селскостопански хранителни продукти трябва да отговарят на минимални стандарти за хигиена и безопасност на храните, които са спазени при нашите продукти.

Ето защо трябва да потърсим най-добрия начин за успешно разграничение на нашите продукти от останалите. Трябва ли ни логотип на Европейския съюз или вместо това ще посочим произхода, мястото на производство? Трябва да намерим най-добрия механизъм и при всички случаи ще обмислим въпроса задълбочено.

По отношение на географските указания на международно равнище бъдете сигурни, че моята цел е да гарантирам, че системата ще бъде призната от нашите партньори. Опитваме се да гарантираме това на преговори, провеждани от Международната организация на труда, но също и когато ни се отдаде възможност при преговори за международни споразумения.

За тази цел ще следваме този подход и, нещо повече, през моя мандат искам да имам възможност да укрепя политиката относно комуникацията и насърчаването в международен мащаб на тези означения за качество, тъй като качеството е предимство и като такова може да ни осигури по-широко присъствие на международната сцена.

Що се отнася до запазените термини „планински“, „островен“ и т.н., търсим възможност да въведем тези видове системи. Тук също ще трябва да решим как да действаме, за да гарантираме, че те няма да доведат до допълнителни разходи за селските стопани, които желаят да ги въведат.

По въпроса за междубраншовите организации и тяхната роля в управлението на защитените наименования за произход, или ЗНП, намерението ни е по-специално по отношение на млякото — тъй като повечето ЗНП и защитени географски указания (ЗГУ) са концентрирани в този сектор — да проведем проучване, за да видим какви ще бъдат последиците от премахването на квотите върху плавната работа на тези системи за защита на качеството, и се надявам, че въз основа на доклада ще видим какви мерки трябва да бъдат предприети в случай на необходимост.

Giancarlo Scottà, докладчик. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа. Благодаря Ви, г-н Чолош. В началото искам да кажа само няколко думи за земята.

Благодарение на земята добиваме продуктите си и нея трябва да опазим за бъдещето и за онези, които ще правят същото. Ето защо, вземайки тази простичка мисъл като отправна точка, искам да говоря по-нататък за производителите, за онези, които обработват земята, които заслужават признание и от онези, които след това използват търговската продукция, която купуват в супермаркета или в друг магазин. Ето защо е важно да уважаваме първо земята, която ражда реколтата, след това преработвателя, ако има такъв, но най-вече потребителя.

Искам да направя предложение, което е в полза на потребителите, но не съм сигурен дали ще бъде подкрепено или не: защо не попитаме самите потребители какво искат да знаят? По този начин ще знаем кои евентуални етикети потребителите ще могат да прочетат и да разберат и така вероятно ще улесним много повече нещата, отколкото със сложните етикети, които използваме днес. Защо потребителите да не знаят, че имат избор дали да изпият литър мляко от Европа или литър мляко от Бразилия? Те ще изберат дали литър мляко от Бразилия е по-добро от литър мляко, произведено в Европейския съюз.

Каквото и да се случи, считам и се надявам, че докладът ще бъде полезен за члена на Комисията Чолош, като предостави допълнителна информация, която да спомогне да бъде укрепена тази нишка, която споменах по-рано: земя, производител, преработвател, ако има такъв, потребител, безопасност и най-вече по отношение на безопасността — качество. Всички говорихме за качеството и считам, че всички подкрепяме повишаването на качеството на нашата продукция дори още повече, ако това означава добро и здравословно хранене.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени изявления (член 149)

Paolo Bartolozzi (PPE), в писмена форма. – (IT) Въпросът за политиката за качество на селскостопанските продукти намери авторитетен и единодушен отговор от комисията по земеделие и развитие на селските райони към Европейския парламент, като по този начин направи по-цялостно съществуващото законодателство. Европейските селскостопански производители най-сетне получиха признание в европейското законодателство за качеството на своята продукция, свързано с региона на производство. Това представлява гаранция за тяхната защита от глобализацията на пазара и гарантира, че „информираният“ потребител може да откаже да закупи продукция, която не носи задължителното географско указание за произход, която не е ясно сертифицирана и която не съответства на пазарните правила и на правилата за борба с фалшифицирането. Потребителите ще имат възможност да избират какво да купуват, имайки на разположение цялата информация за правилата,

отнасящи се до желания от тях продукт. Европейският парламент ще продължи да се бори за защитата както на селските стопани, така и на потребителите. Здравето на последните зависи от качеството на продукцията на първите. Изменение, изготвено от мен, относно защитата на характеристиките на продукта, което беше одобрено от комисията по земеделие и развитие на селските райони, признава, че регионите имат съществена роля като производствени партньори по-специално на производителите на традиционни и биологични продукти, и призовава регионите да бъдат включени в признаването и популяризирането на продукти с географско указание, традиционни и биологични продукти. Със задоволство отбелязвам, че това указание беше признато.

Sergio Berlato (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, темата за качеството на селскостопанската продукция е от ключово значение що се отнася до предоставяне на информация на купувача и потребителя за характеристиките на продуктите и по отношение запазване на гаранциите, че закупуването на продукти от Европейския съюз е синоним на високото качество, наследено от различните регионални традиции в рамките на Съюза. През годините политиката за качество на селскостопанските продукти се развиваше непоследователно, характеризирани от поредица секторни инструменти. Глобализацията на пазара и финансово-икономическата криза, която засегна Европа, не пощадиха и селскостопанския сектор. За да се възстановим от това, трябва да се съсредоточим върху качеството и безопасността на нашата продукция. Непрестанният стремеж към качество трябва да съставлява основната част от стратегията, следвана от Европейския съюз в сектора на селскостопанските хранителни продукти на световния пазар. Считаю също така, че задълбочено трябва да бъде обсъдено предложението на Комисията да въведе логотип за качество на Европейския съюз за продукти, произведени и преработени единствено в Европа. Този логотип на практика би представлявал официално признание на усилията на европейските селски стопани да поддържат високи стандарти на производство. В заключение, определено е добра идея да се опрости законодателството, за да се намали бюрократичната тежест върху предприятията, като в същото време се гарантира, че се спазват стандартите за качество, постигнати от европейските производители.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма*. – (CS) Политиката за качество на селскостопанската продукция не е статична политика без връзка с останалите политики, свързани със селското стопанство. Напротив, реформата на общата селскостопанска политика трябва да включва и политики, засягащи адаптирането към изменението на климата, опазването на биологичното разнообразие, сигурността на снабдяването с енергия и вода, гарантирането на нормални условия на живот на животните и европейския риболов. Политиката за качество на продуктите може да спомогне за повишаване на конкурентоспособността на европейските селски стопани и за запазване на доходите от икономическа дейност в селските райони в момент на криза именно посредством стремеж към качество на селскостопанските продукти и висококачествени хранителни продукти. Тя трябва да продължи да се прилага без изключение, за да може закупуването на продукти от Европейския съюз да означава закупуване на висококачествени продукти, които са произведени въз основа на различни европейски регионални традиции при спазването на най-високите производствени стандарти по отношение на безопасността на храните. Подкрепям предложението на Комисията относно въвеждането на европейски логотип за качество, който да се използва за продукти, които са с произход и са преработени единствено в Европейския съюз. Потребителите бъркат наименованието на мястото, където е преработен продуктът, с мястото на произход на селскостопанския продукт. Трябва да се подчертае, че самият производствен процес може да окаже значително отрицателно влияние на качеството и характеристиките на продукта. Приветствам също така запазването на системите за регистриране на географски указания и традиционни специалитети, защото тези указания са от съществено значение за европейското селско стопанство не само от икономическа гледна точка, но и в екологичен и социален аспект.

19. Заседание на министрите по въпросите на заетостта от Г20 (Вашингтон, 20–21 април 2010 г.) (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно заседанието на министрите по въпросите на заетостта от Г–20 (Вашингтон, 20–21 април 2010 г.).

Ласло Андор, *член на Комисията*. – (EN) Г-жо председател, последните оценки на Международната организация на труда (МОТ) и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) сочат, че равнището на безработица в индустриализираните държави все още расте и няма да достигне своя връх преди 2011 г.

Последователно, повече от 200 милиона работещи в развиващите се страни и страните с нововъзникващи икономики са заплашени да изпаднат в крайна бедност. Резултатът ще бъде близо 1,5 милиарда бедни работници по света. Тези цифри сами по себе си са достатъчно красноречиви. Наистина настоящата криза

очерта най-болезнените слабости на все по-взаимосвързаната ни глобална икономика. Вече има несъмнено единодушие относно необходимостта от действия в световен мащаб за решаване на световните проблеми.

Миналата година в Питсбърг лидерите на Г-20 заявиха ангажимента си да гарантират, че с възстановяването на растежа ще се създадат и повече работни места. В съответствие с това лидерите се споразумяха да се създаде ориентирана към заетостта рамка за бъдещ икономически растеж.

Категорично одобряваме всичко това. Комисията ще окаже пълна подкрепа на всяка рамка за действия, която поставя качествените работни места в центъра на възстановяването и подпомага процеса на връщане на хората на работа в световен мащаб. Този подход отразява неоспоримия факт, че заетостта е в основата на настоящата световна икономическа криза и че не може да има възстановяване, ако не е решен проблемът с безработицата.

В Питсбърг лидерите на Г-20 поканиха министъра на труда на САЩ да свика заседание на министрите по въпросите на заетостта от Г-20. Техният мандат ще се състои в изготвяне на оценка на положението със заетостта в световен мащаб и обсъждане на въздействието на политическия отговор при кризи, както и евентуалната необходимост от по-нататъшни мерки. Освен това се очаква министрите да обсъдят в средносрочен план политиките по заетостта и повишаването на квалификацията, програмите за социална закрила и най-добрите практики, за да се гарантира, че работещите могат да се възползват от достиженията на науката и технологиите. Това безпрецедентно заседание ще се състои във Вашингтон, окръг Колумбия, на 20 и 21 април. Комисията и испанското председателство също ще вземат участие.

Комисията работи в тясно сътрудничество с МОТ върху подготовката на заседанието, което ще ни предложи по-конкретно възможност от името на Европейския съюз да способства за установяването на достойни условия на труд в световен мащаб. Тук от решаващо значение са прилагането на международно приетите основни трудови стандарти на МОТ, както и усилията за постигане на целта за стандарти в областта на социалното осигуряване. Освен това мандатът на Г-20 включва разработването, от страна на МОТ и други международни организации, на глобална стратегия за обучение в средносрочен план.

Комисията дава значителен принос към тези усилия чрез инициативата „Нови умения за нови работни места“, която е част от водещата инициатива „Европа 2020“ относно програма, включваща нови умения и нови работни места. Ключовото предизвикателство тук е да продължим напред със стратегия за преквалифициране и повишаване на квалификацията на световната работна сила и улесняване на прехода между работните места, както и между образованието и работата за младите хора.

Включването на социални партньори може да донесе много голяма добавена стойност. Всички тук знаем колко ефективен може да бъде Европейският социален диалог, когато става дума за подобряване на формата на различни мерки в областта на заетостта. Комисията е готова да сподели този опит с международните партньори на Европейския съюз. Комисията ще осведомява редовно Парламента за напредъка, постигнат на заседанието във Вашингтон, окръг Колумбия.

Заседанието на министрите по въпросите на заетостта от Г-20 ще бъде една възможност за нас да разработим нови мерки, които ще оформят рамката на политиката за справяне с кризи. Тези нови мерки и политики могат да допринесат за намиране на балансиран изход от кризата чрез поставяне на работните места в центъра на възстановяването и могат да се справят с последиците от кризата. Целта е да се даде необходимият принос и ориентация на срещите на високо равнище на лидерите от Г-20 в Канада и Корея по-късно тази година.

Elisabeth Morin-Chartier, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, на фона на настоящата икономическа и финансова криза тази среща на високо равнище на Г-20 ни води до заключението, че първата цел, която трябва да постигнем, е работниците да станат по-пригодни за заетост.

Това е необходимо, тъй като не може да има социална интеграция без интеграция посредством работните места. Ето защо днес, докато се подготвяме за тази среща на Г-20, единственото общо мото, единствената обща цел, която може да ни води, това е борбата с безработицата.

Както казахте току-що, г-н член на Комисията, безработицата е нараснала значително в Европейския съюз и по света, но е пределно ясно, че се задълбочава неравенството, при това то става все по-осезаемо сред младите хора, временните работници, мигрантите и жените.

И след като сме свидетели, че днес 21,4% от младите хора са безработни, и го сравним с онези 14,7% – което вече е значителен процент – безработни преди две години, темпът на нарастване на безработицата е изключително тревожен.

Ето защо трябва заедно да създадем, в Европа и в цял свят – тъй като отговорът на този проблем може да бъде единствено в световен мащаб – стратегии за конвергенция и интеграция, които изрично приемат факта, че динамичните политики на социално сближаване са основата за развитие на нашето общество.

Бих искала да ви напомня и за Глобалния пакт за заетост на Световната търговска организация (СТО), който предлага редица целесъобразни стратегически възможности, чрез които да излезем от кризата.

Каква е позицията ни по отношение на предложението на Европейската комисия да поставим социалната пазарна икономика, интеграцията и прозрачността в основата на рамката на новата стратегия за периода след 2010 г.?

Надявам се, че нашите европейски министри по въпросите на заетостта няма да забравят по време на това заседание, че ще трябва да отговарят за повишаването на безработицата пред милионите хора, които са загубили работата си през последните месеци.

Ето защо, г-н Андор, Европейският съюз очаква от Вас действия, с които да вдъхнете увереност на нашите граждани и да ги върнете отново на работа.

Alejandro Cercas, *от името на групата S&D.* – (ES) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, аз също много се радвам на тази възможност да разискваме днес поставената тема, подготвяйки се за заседанието на високо равнище, което ще ви събере всички във Вашингтон на 20 и 21 април.

За днешното заседание дължим много на председателя на парламентарната комисия по заетост и социални въпроси, г-жа Verès. Днес тя е възпрепятствана да присъства тук поради природно бедствие.

Ще се изкажа от името на двама ни. Ще говоря на нейния език, френски, използвайки подготвените от нея документи, тъй като съм сигурен, че ще ви бъде изключително интересно да чуете думите ѝ:

(FR) Ето защо, г-н член на Комисията, в момент, когато равнището на безработицата в Европа всеки момент ще надхвърли 10-процентната бариера, когато по света има над милиард и половина безработни и когато кризата ще се отрази на още 200 милиона бедни работници, време е лидерите да се съсредоточат върху социалните последици от кризата и да дадат приоритет на заетостта.

Поздравявам Ви за подготвителната работа, извършена в тясно сътрудничество и в дух на диалог със социалните партньори.

Ползата от заседанието на държавните и правителствените ръководители, свикано в Питсбърг, се състои в окончателното съгласуване на макроикономическите въпроси със социалното измерение. За да избегнем повторение на грешките, довели до кризата, трябва напълно да гарантираме, че кризата няма да доведе до още по-голямо социално неравенство в нашите държави, между държавите-членки на ЕС и на международно равнище.

Трябва да гарантираме, че една спешно изготвена стратегия за излизане от кризата няма да доведе до разрушаване на нашия социален модел, тъй като причините за тази криза – в която се намираме вече три години – са изцяло социални. Не е достатъчно само да регулираме финансовите продукти; трябва да стигнем до корена на проблемите.

За съжаление се опасяваме, че въпреки многобройните доклади от страна на различни организации, като например Международната организация на труда (МОТ) и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), в които се изтъква задълбочаващото се социално неравенство, все още не достига политическа воля по отношение на социалното измерение. Доказателство за това е изключително слабата видимост на социалните въпроси, които дори не са споменати в официалния уебсайт на Г-20. Също така е неприемливо неотдавнашното решение на Съвета по икономически и финансови въпроси да сложи край на извънредните мерки за подкрепа на заетостта, създадени с цел бързо възстановяване на публичните финанси.

Опасна игра се разиграва между финансовите министри и министрите по социалните въпроси и заетостта.

Г-н член на Комисията, разчитаме на Вас и на испанското председателство да се изправите срещу този краткосрочен подход и да поставите социалните въпроси в центъра на европейската и международната дейност.

Marian Harkin, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, от изключително решаващо значение е министрите по въпросите на заетостта от Г-20 да поставят качествените работни места във фокуса на своите планове за икономическо възстановяване.

За много работещи – както знаете, г-н член на Комисията – положението е мрачно: растяща безработица, съкратено работно време, значително намаление на заплащането, бедните работници, които споменахте, както и неподходящи или несъществуващи възможности за обучение. Същевременно работещите виждат как се рекапитализират банките, докато малките и средните предприятия – двигателите на икономическия растеж – биват лишавани от финансиране, а така се губят работни места.

Фискалната дисциплина и съкращенията не бива да заместват плановете, стимулиращи създаването на работни места, и все пак това се случва в много държави, включително и в моята страна, Ирландия. Комисията хвали нашата фискална дисциплина, но губим ценни работни места. Постигаме баланс в счетоводните книги, но работниците ни плащат цената. Министрите от Г-20 трябва да поемат твърд ангажимент да подкрепят установяването на достойни условия на труд и да дадат приоритет на създаването на повече работни места, заедно с минималния доход, социалната закрила и обучението и преквалификацията на безработните.

И накрая, съгласна съм с Вас, че те трябва да се ангажират с прилагането на политиките, съответстващи на основните принципи и права на МОТ, както и че не бива да позволяват настоящата икономическа криза да бъде използвана като извинение за отслабването и незачитането на международно приетите трудови стандарти.

Ilda Figueiredo, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Крайно време е лидерите на Европейския съюз да осъзнаят своята роля в тежката социална криза, продължаваща в цяла Европа и по света. Тя е следствие от финансовата и икономическа криза, която самите те улесниха, дерегулирайки финансовите и търговските пазари и прокарвайки споразумения за свободна търговия с трети страни, без да вземат под внимание интересите на работниците и обществеността.

Ръстът на безработицата, както и несигурните и зле платени работни места, увеличават бедността и са пряко следствие от неолибералните политики и кризата на капитализма. Международната организация на труда (МОТ) и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) считат, че безработицата все още не е достигнала своя връх в индустриализираните държави и че скоро повече от 200 милиона работещи може да изпаднат в крайна бедност. Това означава, че броят на бедните работници може да достигне 1,5 милиарда, като най-тежко засегнати са жените и младите хора.

Време е да се сложи край на регресията на социалните и трудовите права, на която сме свидетели. Качествените работни места с права трябва да станат приоритет и да бъдат приведени в съответствие най-малкото с конвенциите на МОТ. Без създаването на нови работни места с права не може да има изход от настоящата криза.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Според мен всички сме доволни от това, че министрите по социалните въпроси и заетостта ще се срещнат на заседанието на Г-20 и че по този начин стават равни по ранг на финансовите министри, което досега не беше така. Изглежда, че трябваше да дойде икономическа криза, за да стане възможно да говорим за глобални икономически мерки не само по отношение на икономиката и финансите, но също и по отношение на социалните въпроси и заетостта. Това е от особено значение сега, когато изглежда, че намалява икономическият натиск, упражняван от кризата, докато същевременно нивото на безработица и бедност продължава да расте. Знаем, че това ще има дългосрочни социални и политически последици. По света всичко това върви ръка за ръка с екстремизма, който също представлява дългосрочна заплаха.

За министрите по социалните въпроси и заетостта е важно да разработят секторни политики, които могат да подобрят положението по отношение на заетостта и да намалят бедността. Позволете да дам конкретен пример, споменат на срещата на високо равнище на Г-20 – примера с инструмента за микрофинансиране, който не само че стимулира социалното сближаване, но също повишава нивото на самостоятелност и по тази причина може да бъде от голямо значение. Въпреки това е жалко, че Парламентът не може да приеме определено становище и да го представи на заседанието на Г-20, а може да изпрати само нашите словесни послания. Все пак считам, че дори и това е повече от всичко друго, което сме правили досега.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Г-жо председател, както всички повтаряме, финансовата криза е засегнала особено тежко обикновените хора.

Ето защо трябва да гарантираме, че ще има положителни резултати от заседанието на министрите по въпросите на заетостта от Г-20, което се свиква за първи път, както беше казано току-що. Просто се надявам наистина да се стигне до положителни резултати. Радвам се, че разискванията няма да бъдат съсредоточени единствено върху финансовия сектор, но ще бъде разгледано и социалното въздействие върху хората.

Знаем, че в много държави по света има рекорден ръст на безработицата. Необходимо е да потърсим истинския начин да върнем хората на работа – на истински работни места. Програмите за обучение например следва да

бъдат подходящи, така че действително да отговарят на настоящите потребности. Трябва да потърсим кои са най-добрите практики в държавите, в които вече са въведени разнообразни мерки, и да се постараем да ги пренесем в други държави, да се опитаме да помогнем на най-маргинализираните индивиди в обществото. Има такива държави, в които са постигнати определени резултати – защо да не научим нещо от тях?

Трябва да гарантираме действителното прилагане на основните конвенции на Международната организация на труда (МОТ). Трябва да гарантираме прилагането на Конвенцията на ООН относно защитата на правата на лицата с увреждания. Трябва да гарантираме, че онези, които в момента не получават закрила, ще я получат в бъдеще.

Thomas Händel (GUE/NGL). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, срещата на високо равнище на Г-20 в Питсбърг ни служи за добър образец. На нея се изискаха планове за икономическо възстановяване с цел насърчаване на достойния труд, което ще допринесе за сигурността и създаването на работни места; освен това се даде приоритет на растежа на заетостта.

Ето защо призовавам европейските министри по въпросите на заетостта да окажат натиск върху държавите-членки на Г-20, първо, да не се връщат към своите пакети за икономическо възстановяване, а да работят по-усилено и по-енергично за създаването на работни места; второ, да работят за осигуряването на финансово обезпечена краткосрочна заетост, за да се предотврати загубата на работни места; трето, да насърчават публичните инвестиции за създаване на работни места и устойчиво екологично развитие; четвърто, да укрепят и разширят мерките за социално осигуряване, така че да се позволи достъп до тези мерки. Това ще съхрани и покупателната сила в рамките на вътрешния пазар, както и заетостта, и ще помогне в борбата с бедността. Сътрудничеството със социалните партньори е очевидно много важно за европейските министри по въпросите на заетостта, с цел укрепването на социалния диалог до равнище, по-високо дори от желаното от г-н Андор.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, на 20 април във Вашингтон ще се състои премиера: за първи път министрите по въпросите на заетостта от 20-те най-богати региона на земята ще се съберат на заседание. Там Европа трябва да заяви своята твърда и категорична позиция. През следващите три години са застрашени от изчезване четири и половина милиона работни места в Европа, а това ще се отрази на растежа, ще наруши социалното сближаване и ще причини социални външения.

Създаването на работни места следва да бъде приоритет за Европа. Има спешна необходимост от поставяне на реалистични, конкретни, количествено измерими цели – както дългосрочни, така и непосредствени. Съществува спешна необходимост да защитим достойния труд на европейските граждани. Съществува спешна необходимост да защитим правото на трудова заетост и пенсионните права на работещите.

Като че ли забравяме неоспоримия факт, че заетостта е двигател на растежа. Според мен трябва най-сетне да разберем, че не можем да говорим за икономическа политика, без постоянно да имаме предвид параметъра на заетостта.

Бих искала да завърша със следните думи: ако не направим това, тогава вместо да говорим за Съвет на министрите по въпросите на заетостта, ще говорим за Съвет на министрите по въпросите на безработицата.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Г-жо председател, според мен въпросът с безработицата и непълната заетост на работната ръка няма да намери трайно решение, ако не променим настоящия подход, даващ приоритет на капитала спрямо труда, и ако не въведем нова форма на разпределение на богатата, включваща повишаване на трудовото възнаграждение, на равнищата на социална закрила и на минималните помощи. Именно това ще създаде условията за устойчиво възстановяване, осигуряващо изобилие от работни места. Социалният напредък е предпоставка за излизане от икономическата криза, а не обратното.

Държавите от Г-20 следва да насърчават мобилизирането на международния банков сектор в подкрепа на избиращия кредитиране, което би подпомогнало заетостта, инвестициите в създаване на нови работни места и инициаторите на новата, екологосъобразна икономика.

Същевременно спекулативните капиталови потоци следва да не бъдат облагани с данъци, за да може да бъдат пренасочени към борба с бедността.

Предлагам да проучим и да изпробваме една свързана с образование и професионално обучение система за социална сигурност на бъдещите работни места, като същевременно развиваме изследователска дейност, което е от решаващо значение за новата устойчива икономика.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н WIELAND*Заместник-председател*

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Лидерите на Г-20 потвърдиха в Питсбърг през септември 2009 г., че главният приоритет на планове за икономическо възстановяване трябва да бъде запазването на съществуващите работни места и създаването на нови.

Въпреки прогнозите на Международния валутен фонд за 3-процентен ръст на икономиката, прогнозите на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и Международната организация на труда (МОТ) сочат, че равнището на безработица ще продължава да расте бързо чак до първата половина на 2011 г.

Икономическата и финансова криза засегна тежко европейските дружества, да не говорим за бюджета на държавите-членки.

Министрите по социалните въпроси и въпросите на заетостта от Г-20 следва да поискат подкрепата, която се дава на дружества, изпаднали в затруднение вследствие на икономическата криза, да бъде продължена, докато равнището на безработица не започне отново да се понижава.

Освен това считам, че министрите трябва да предложат мерки за подкрепа както на държавните чиновници, така и на служителите, чиито заплати се финансират с публични средства, като например учители и лекари, които губят работните си места вследствие на намаляването на бюджетите, заделени за обществени институции.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Трябва да приветстваме факта, че за първи път ще се срещнат министри по въпросите на заетостта от Г-20. На срещата на високо равнище на Г-20 в Питсбърг през 2009 г. държавните ръководители се съгласиха, че акцентът в националните планове за икономическо възстановяване следва да бъде върху запазването и създаването на работни места. Въпреки това, след тази среща на високо равнище, положението се влоши както в Европейския съюз, така и в световен мащаб. В някои от държавите-членки броят на безработните, нарастващ ежедневно, е достигнал критично ниво, а планове за управление на кризи на някои от правителствата значително утежняват положението на гражданите, тъй като се намаляват пенсиите и други важни социални гаранции. Масово се закриват малки и средни предприятия. Мисля, че главният акцент на заседанието на високо равнище на Г-20 следва да бъде споразумението относно конкретните мерки за стабилизиране на равнището на безработицата, тъй като разочарованието и страхът на хората няма да допринесат за бързото икономическо възстановяване на нашите държави.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Преди всичко наистина приветствам факта, че за първи път министрите по въпросите на заетостта на най-влиятелните държави в света ще се срещнат на заседание на Г-20, за да обсъдят най-важните проблеми – а именно, как да се преодолее безработицата и да се увеличи заетостта. Всъщност това заседание ще се състои в много сложна обстановка, тъй като само в Европейския съюз близо 5,5 милиона млади хора са без работа. Постоянно нараства и броят на дълготрайно безработните лица. Тази седмица в моята страна, Литва, 300 000 души са били регистрирани като безработни. Родината ми не е преживявала подобно нещо през последните 20 години, откакто е станала независима държава. Затова е много важно, веднага щом министрите на най-влиятелните държави се съберат, да представят конкретни мерки, които трябва да бъдат предприети, така че гражданите на държавите-членки на ЕС да имат не просто някаква работа, а подходяща работа, качествена работа, с достойно възнаграждение, от което да могат да се издържат и да не живеят в бедност. Ето защо се надявам, че на това заседание ще бъдат взети такива конкретни решения.

Ласло Андор, член на Комисията – (EN) Г-н председател, радвам се, че днес се проведе това разискване относно заседанието на министрите по въпросите на заетостта във Вашингтон, окръг Колумбия, тъй като това няма да е единствената среща на високо равнище, на която ще бъде изразена позицията на членовете на Европейския парламент по отношение на такъв важен въпрос. Скоро предстои още една среща на високо равнище, на която казаното днес следва също да бъде взето предвид – имам предвид утрешната среща на високо равнище в Брюксел, която е благоприятна възможност да се подкрепи стратегията „Европа 2020“ със здравия стълб на приобщаването, водещи инициативи за подпомагане на заетостта и намаляване на безработицата и със сериозни цели, включени в тази стратегия.

Трябва да оценим степента на сериозност на кризата, в която се намира световната икономика през последните две години, а тук не става дума само за влошените статистически данни. Напълно съм съгласен с г-жа Göncz, че трябва да направим оценка и на политическия риск – риска, на който кризата подлага европейската цивилизация.

Освен това се надявам, че лидерите, които ще се срещнат утре, ще разберат това и ще направят сериозни изводи от тази ситуация. В противен случай представянето на европейските ценности в световен мащаб ще се окаже

много трудна задача; ще бъде много трудно да представим с необходимата сериозност ангажимента за преодоляване на безработицата и бедността в рамките на Г-20.

Срещата на министрите по заетостта в рамките на Г-20 е голяма стъпка напред. Дали има възможност да включим и финансовите министри, предстои да се изясни, но е много важно, че беше направена тази стъпка и сега е налице възможността за обмяна на опит и мнения.

Вярно е, че във връзка с финансовата криза първо бяха предприети правителствени мерки, а държавната фискална подкрепа беше насочена към стабилизирането на банковите сектори. Банките бяха рекапитализирани и финансовата стабилност се ползваше с приоритет.

Сега трябва да дадем приоритет на създаването на нови работни места. Трябва да дадем приоритет на стратегия за изход от кризата, която не нанася вреда на съществуващите работни места и не подкопава капацитета за инвестиции. Затова първо трябва да вземем решение за вдвояване на финансов ред, за възстановяване на стабилността и за премахване на натиска върху правителствата на държавите-членки, принуждавани да правят неблагоприятни съкращения, които засягат социалния сектор и заетостта.

Напълно съм съгласен, че Международната организация на труда (МОТ) е крайъгълен камък в създаването на стандартите на МОТ, позоваването на които в международните разисквания е от ключово значение. За нас това е устойчив стандарт в процеса на напредък в областта на заетостта и социалните отношения.

Заседанието на Г-20 е изключителна възможност да вземем участие в една дискусия в световен мащаб, обхващаща не само трудовите отношения, но и въпросите на финансовото регулиране и други проблеми, като например данъка върху трансакциите, които са по-смело обсъждани в други краища на света и понякога заслужават по-сериозно отношение в рамките на Европейския съюз.

Затова съм благодарен за коментарите, които чух, и за посланията, които ще мога да предам на други партньори в групата Г-20.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Ádám Kósa (PPE), в писмена форма. – (HU) Според мен от съществено значение е да признаем, че днешните политици, отговорни за вземането на решения, не вървят в крак със световните икономически и технологични достижения: скоро дори едно електроснабдително предприятие ще може да прави по-далновидни планове от международните политически фигури. За съжаление, отказът да признаем този факт е очевиден в настоящата стратегия „ЕС 2020“. Европейският съюз следва да е по-далновиден и готов да прави жертви в името на едно по-устойчиво общество. Трябва да се концентрираме преимуществено върху инфраструктурата и създаването на работни места, а не върху по-голямото потребление, разчитащо на вноса. Безусловната свободна търговия непочтено отнема работни места, нанася вреда на околната среда, застрашава здравето на потребителите и затруднява достъпността, единствено с цел да гарантира цената на даден продукт или услуга. Не можем да се върнем към крайностите от времето на необуздания капитализъм – света на Оливър Туист! В противен случай стратегията „ЕС 2020“, също както и стратегията от Лисабон, ще завърши с провал.

20. Борбата срещу туберкулозата (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно борбата срещу туберкулозата.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, в Световния ден за борба с туберкулозата използвам възможността да подчертая ангажимента на Комисията да обърне внимание на предизвикателствата, произтичащи от болестта.

Бяхме уверени, че успехите ни през изминалите десетилетия са премахнали заплахите, свързани с този сериозен проблем за общественото здраве. Погрешно и за дълъг период от време намалихме предпазвателните мерки срещу туберкулозата. През 2008 г. Европейският център за профилактика и контрол върху заболяванията съобщи за приблизително 83 000 случая на заразяване и около 6 000 смъртни случая, причинени от туберкулоза в Европейския съюз и страните от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ). Тези данни означават приблизително 16 смъртни случая на ден. Това е просто неприемливо и изисква действия от страна на всички засегнати сектори и страни. Неприемливо е, защото туберкулозата е предотвратимо и лежимо заболяване, което не следва да води до подобни драматични последици.

Туберкулозата е междусекторен проблем и е свързана с много предизвикателства към общественото здраве, пред които се изправяме вътре в Европейския съюз, включително разпространението на антимикробна резистентност, липсата на ефективни средства за диагностика и лечение на туберкулозата, рязкото увеличение на броя съпътстващи инфекции, например ХИВ, както и различията при непропорционалната поява на туберкулоза при най-уязвимите групи.

През последните години Комисията постави началото на редица начинания, с които да подсили капацитета за борба с туберкулозата. През 2000 г. тя беше включена в списъка с приоритетни заболявания под надзора на ЕС. В този контекст Комисията подкрепи няколко проекта, които подпомогнаха координацията на контрола върху туберкулозата в 53-те държави-членки на Световната здравна организация (СЗО) в европейския регион. Това подобри общите ни познания и наблюдението на епидемиологичната ситуация. В допълнение, посредством рамковите програми за научни изследвания, Комисията подкрепя разработването на нови методи за лечение, ваксини, лекарствени продукти и средства за диагностика на туберкулоза. От 2002 г. повече от 124 млн. евро бяха заделени в подкрепа на споменатите усилия. Тъй като границите не могат да спрат разпространението на туберкулозата, необходимо е да подкрепяме и държави извън Европейския съюз.

Комисията оказва подкрепа на развиващите се страни за техните програми за контрол на туберкулозата посредством **Европейската програма за действие за борба с ХИВ/СПИН, маларията и туберкулозата** чрез външни дейности (2007—2011 г.). Основният канал за финансиране на тази подкрепа е **Глобалният фонд за борба срещу СПИН, туберкулоза и малария**. Приносът на Комисията към него възлиза на 870 млн. евро от 2002 г. насам, като годишният принос от 2008 г. възлиза на 100 милиона евро. Освен това тя подкрепя и клиничните проучвания и изграждането на капацитет в Африка на юг от Сахара чрез „Партньорството за клинични изпитвания между европейските и развиващите се страни“ (EDCTP). В заключение, създаването на Европейския център за профилактика и контрол на заболяванията ни позволи да издигнем до едно ново равнище усилията си, насочени срещу туберкулозата.

През март 2007 г., в резултат на искане на Комисията, Центърът създаде план за действие за борба с туберкулозата в ЕС. Той обръща внимание на основните междусекторни предизвикателства, пред които се изправяме днес при превенцията и контрола на заболяването и засилването на епидемиологичния надзор, а именно гарантиране на навременна и качествена грижа за всички по отношение на туберкулозата, развитие на нови средства за диагностика и лечение, намаляване на бремето, свързано с туберкулозните инфекции и инфекциите, съпътстващи ХИВ, и справяне със заплахата от множествена лекарствена резистентност.

Все пак Комисията няма сама да се справи с това предизвикателство. Приносът на гражданското общество за достигане до най-уязвимите лица и ангажиментът на държавите-членки са ключовите фактори за постигане на целта ни да подкрепим световната борба с това заболяване.

Elena Oana Antonescu, от името на групата PPE. – (RO) „Причина за смърт в ерата на антибиотиците“ – така група изследователи нарекоха туберкулозата – една дума, която мнозина от нас считаха за изчезнала от ежедневна употреба, но тя означава болест, която все още убива много хора.

Туберкулозата е седмата най-често срещана причина за смърт в света. За съжаление, настоящата ситуация се влошава от увеличаване брой случаи, при които се появяват шамове, резистентни на стандартната терапия с лекарствени средства.

В световен мащаб през 2008 г. са се появили 9,4 милиона нови случаи на заразяване с туберкулоза и 1,8 милиона смъртни случаи. Някъде по света всяка секунда един човек се заразява с туберкулоза.

Необходимо е да се вслушаме в цифрите, изказани възможно най-ясно на един от значимите форуми на Европейския съюз, за да можем възможно най-добре да осъзнаем, че болестта все още разрушава обществата ни и убива много европейски граждани.

Страната, от която идвам, за съжаление е сред страните с най-мрачни статистики за случаи на заразяване с туберкулоза.

Въпреки че можем да говорим за тенденция на слабо понижаване през последните години и покачване на процента лица, излекувани от хеморезистентна туберкулоза, реалните цифри остават тревожни и отразяват трагичната действителност.

Необходимо е да поведем една последователна, интегрирана борба, основаваща се на възможно най-доброто планиране, с цел да поддържаме този бич под контрол. Трябва да продължим действията, които досега предприемахме на ниво Европейски съюз, за да гарантираме, че във всички държави-членки се повишава

равнището на откриване на заболявания, нивото на достъп до задоволително лечение, качеството на контрола на лечението и това на медицинските грижи за пациентите.

Необходимо е всички правителства да разберат значението на борбата и да работят съвместно със социални партньори възможно най-ефективно, за да намалят броя на европейците, страдащи от болестта, която считаме за победена в изминалите столетия.

Преди всичко трябва да се борим заедно, като едно семейство, без да обръщаме внимание на различията, помагайки си в преодоляването на проблема.

В крайна сметка ние сме Европейският съюз и силата ни е в обединението.

Åsa Westlund, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-н председател, в днешно време, в нашата съвременност никой не бива да умира от туберкулоза.

(SV) Това каза г-н Бан Ки Мун днес, на Световния ден за борба с туберкулозата.

Разбира се, той е прав. Много хора по света все още умират от туберкулоза, особено сред младите хора и бедните. Трябва да увеличим помощта за глобалния фонд, който е отговорен за голяма част от дейностите, насочени към борбата с туберкулозата, маларията и ХИВ в по-бедните части на света.

Все пак, както членът на Комисията отбеляза, в Европа също умират хора от туберкулоза. Необходимо е да повишим сътрудничеството си, за да спрем разпространението на мултирезистентната туберкулоза и да открием ефективно лечение, което да достигне до най-уязвимите групи на обществото.

Европейският център за профилактика и контрол върху заболяванията в Солна, Швеция, играе много важна роля в това отношение и съм радостна, че Комисията е отдала приоритет на присъствието си тук днес за провеждане на разискването по този важен проблем.

Charles Goerens, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-н председател, напредъкът в медицината все още не се е справил с туберкулозата. Погрешно се счита, че болестта засяга единствено бедните страни. Това схващане подценява пътя на разпространение на заболяването, особено в Централна и Източна Европа.

В действителност никоя държава не е защитена от ужасната болест, която е около нас от хиляди години. Появата на щамове с множествена резистентност дава малка надежда за премахване на този бич в краткосрочен план. Необходимостта да се борим на няколко фронта с помощта на превенция, медицински надзор, научни изследвания и разпространение на предпазни и хигиенни мерки ни окуражава да действаме съгласувано и с решителен размах. Накратко, трябва да можем да разчитаме на най-добрите възможни стратегии в тази област по всяко време.

Когато става дума за финансиране на споменатите мерки, е препоръчително да направим разлика между два сценария. Първо, системите за социална сигурност в нашите държави следва принципно да могат да гарантират задоволително медицинско покритие. Пациентите в развиващите се страни обаче все още разчитат на солидарността, която от 2002 г. насам се прояви в една образцова форма посредством **Глобалния фонд за борба срещу СПИН, туберкулоза и малария**.

В случай че истинската цел е да намалим наполовина случаите на заразяване с туберкулоза за периода 2000–2015 г., един от трите сценария, предложени от председателя на Глобалния фонд, г-н Мишел Казачкин, ще се потвърди.

Бих искал да попитам Комисията кой от трите сценария използва като основа за съставяне на предложения към държавите-членки по отношение на бъдещото финансиране на **Глобалния фонд за борба срещу СПИН, туберкулоза и малария**.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Днес е Световният ден за борба с туберкулозата. Той е повод да призовем за засилване на политическия диалог и ангажираността на правителствата и гражданското общество по случая.

В рамките на ЕС броят на случаите на заразяване с туберкулоза намалява. Наблюдава се и подчертано намаление на същите в Португалия, но ръстът на заболяемостта все още е под средния за ЕС. Намаляването се свързва с успеха на Националния план за борба с туберкулозата. Независимо от това в някои страни напоследък се наблюдава повишаване на заболяемостта.

Различните планове за действие, осъществявани от Европейската комисия, представляват стъпки в правилната посока. Бих искала да изтъкна партньорството между Европа и развиващите се страни при провеждането на клинични проучвания. Подкрепата за Рамковата програма за научни изследвания и технологично развитие е също важен фактор в областта на науката за живота. Засилването на ролята на клиничните и научни изследвания е жизненоважно в борбата срещу туберкулозата. По тази причина е важно да продължат усилията за откриване на нови и по-добри инструменти за справяне с туберкулозата, които да подобрят новаторските технологии за диагностика, лекарствените средства и ваксините.

Призовавам Комисията и държавите-членки да обединят силите си и да се включат активно в борбата срещу туберкулозата, за да може успешно да се контролира и премахне това заболяване.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Трябва да се борим с туберкулозата, тъй като ежегодно много хора по света умират от това заболяване, а един на всеки трима души е инфектиран с нея. Бих искала да насоча вниманието към факта, че туберкулозата е най-широко разпространеното инфекциозно заболяване в световен мащаб. Това е пряко свързано със социалните и икономически проблеми. С други думи бедността, безработицата, алкохолизма, пристрастяването към наркотици, ХИВ/СПИН, незадоволителното състояние на системите за здравеопазване в бедните страни и закъснялата диагностика. За да се справят с факторите, причиняващи заразяване с туберкулоза, държавите-членки на Европейския съюз трябва да предприемат конкретни и навременни действия за установяване на съвместни мерки за борба с ужасното заболяване, да намерят общ политически диалог относно финансовата подкрепа и да приемат общ план за действие в борбата срещу заболяването.

Независимо от факта, че туберкулозата е включена в списъка с приоритетни заболявания, борбата срещу нея все още не получава достатъчно финансиране. Необходимо е да преразгледаме разпределението средствата, отпуснати от бюджета на Европейския съюз по съответната програма за действие. Също така ви призовавам да подкрепите осъществяването на по-големи инвестиции в научни изследвания за борба срещу туберкулозата.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Днес е Световният ден за борба с туберкулозата. Той ни предоставя възможност да отбележим, че въпреки постигнатия до този момент успех в борбата с болестта, туберкулозата си остава един сериозен глобален проблем. Повече от два милиарда души са инфектирани с туберкулозния бацил, а един на всеки десет от тези хора се разболява от активна туберкулоза.

Заболеваемостта, различните нива на лечение и контрол на болестта са свързани с променливите социално-икономически условия в отделните райони и социални групи. Ранната диагностика на туберкулозата и цялостното и напълно контролирано лечение, т.е. непрекъснато лечение с достатъчна продължителност, са основните предварителни условия за намаляване на риска от екстензивна резистентност при лечението и появата на форми на болестта с множествена резистентност. Лечението на последните е много скъпо и трудно постижимо в немалко страни. Също толкова важно е и приспособяването на системите за здравеопазване и ежедневната практика, включително контрола върху заболяването при високорисковите групи, както и осигуряването на високо квалифицирани здравни работници и задоволително оборудване.

Световната здравна организация (СЗО) прави оценка във връзка с обсъждането на необходимостта да бъдат изразходвани 44,3 млрд. щатски долара на национално равнище за следващите десет години в борбата с туберкулозата, независимо че ще бъдат налични само половината от ресурсите. Поради тази причина задачата на ЕС е да обедини силите си с тези на СЗО и отделните страни, заедно с техните системи за здравеопазване, и да превърне борбата с това заболяване в един от приоритетите на помощта за развитие за трети държави.

Джон Дали, член на Комисията. – (MT) С голямо удоволствие и интерес изслушах изказванията на уважаемите колеги. Бих искал да ги уверя, че Комисията се отнася към това заболяване изключително сериозно и гледа с голямо внимание на казаното днес. Решени сме да постигнем целите си за осъществяване на контрол над туберкулозата. Разисквания като днешното са от особена важност за насочване на цялото внимание и фокус към заболяването. Съдействието и подкрепата на Парламента са в основата на приноса ни към усилията за борба със заболяването в рамките на Европейския съюз, както и в други страни.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Nessa Childers (S&D), в писмена форма. – (EN) Независимо че мнозина считат туберкулозата за част от миналото и гледат на нея като на едно бедствие от XIX век, тя продължава да оказва сериозно въздействие, пряко и непряко, върху живота на стотици хиляди селскостопански производители в ЕС всяка година. Въпреки че човешката форма на болестта е овладяна в повечето държави-членки на ЕС от средата на XX век, тя агресивно

продължава ежегодно да се разпространява сред добитъка и засяга 5% от говедата в моя избирателен район, Източна Ирландия.

Наскоро получих писмо от един производител на млечни продукти от графство Уестмийд, чието стадо от породисти млекодайки крави е било унищожено, след като открил за първи път туберкулозно болни животни преди по-малко от година. Болестта, пренасяна от язовци, била открита през юни миналата година, в деня, в който въпросният човек се канел да заминем на двуседмична почивка. От този момент той загубил 64 от своите 82 животни.

През последните години ЕС с всички сили се бори с човешката туберкулоза, но говеждата ѝ форма причинява ежегодни загуби, възлизащи на милиони евро. На този факт следва да се обърне сериозно внимание, когато създаваме законодателство относно туберкулозата в бъдеще.

21. Въздействие на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие (кратко представяне)

Председател. – Следващата точка е кратко представяне на доклада (A7-0034/2010) на Enrique Guerrero Salom, от името на комисията по развитие, относно въздействието на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие (COM(2009)0160 – 2009/2150(INI))

Enrique Guerrero Salom, докладчик. – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, финансовата и икономическа криза има най-остри и тежки последици за страните с нововъзникващи икономики и развиващите се страни, особено тези с ниски доходи. Кризата забави устойчивия растеж, който се наблюдаваше в много от тези държави през последното десетилетие: икономически растеж, който създаваше работни места, помагаше за стабилизиране на публичните финанси, даваше възможност за намаляване на външния им дълг, насърчаваше разширяването на стопанската им дейност и освен това им помагаше да получават повече официална помощ за развитие.

Тези държави обаче вече бяха засегнати през годините преди кризата: първо, от продоволствената криза, която изложи на опасност оцеляването на стотици милиони хора; след това, от енергийната криза, която източи много от ресурсите на тези, които не произвеждат нефт или газ; накрая и от кризата с изменението на климата, което нанася щети на реколтата и разрушава инфраструктурата най-вече на най-бедните държави.

Финансовата криза допълнително утежни уязвимото състояние, в което тези държави се оказаха. Както посочва самата Европейска комисия, след като засегна развиващите се страни и страните с нововъзникващи икономики, третата вълна на финансовата криза удари най-бедните държави, превръщайки кризата, която е икономическа на теория, в криза на развитието, обществото и в хуманитарна криза.

На практика в тези държави бяха засегнати всички области на дейност. Нанесен е удар върху икономическия растеж, който ще бъде много по-нисък през 2009 г., отколкото през предишни години. Търговията намалее, което ще наруши балансите по текущите сметки на тези държави. Чуждестранните инвестиции са по-малко и достъпът на тези държави до международно финансиране е ограничен, а виждаме и засилваща се протекционистка реакция от развитите страни.

В същото време преводите на парични средства от страна на емигрантите спаднаха и официалната помощ за развитие също беше намалена. Като резултат стотици милиони хора попаднаха сред най-бедните и стотици хиляди деца ще умрат на по-ранна възраст на континенти като Африка.

Пред лицето на тази действителност гласът на Европа трябва да прозвучи, като поиска от нас да спазим поетите ангажменти за официална помощ за развитие; като поиска нови източници за допълнително финансиране в помощ на тези държави; като поиска налозите и данъците на емигрантите да бъдат облекчени; като поиска противодействие срещу опитите за протекционизъм и съдействие за провеждане на Кръга на преговори от Доха за развитие; като поиска действия срещу данъчните убежища и укриването на данъци; и също като работи за мораториум или опрощаване на дълга за най-бедните държави.

Като докладчик по този доклад исках той да постигне най-широкия възможен консенсус и се съгласих след преговори с измененията, внесени от всички парламентарни групи, но все още имам намерение да внеса устно предложение за изменение към Раздел 34 от докладта утре, с цел да набера още гласове. Това би било допълнително основание за нещо, което смятам за жизненоважно: гласът на Европа да бъде единен и силен по отношение на помощта за развиващите се страни.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искал най-напред да поздравя докладчика за твърде задълбочения доклад.

Както правилно се подчертава в доклада, развиващите се страни бяха засегнати от кризата много по-силно, отколкото се очакваше първоначално. Всъщност те бяха ударени от няколко посоки, като нестабилните цени на стоките, спадащите приходи от износа и туризма, както и намаляващия приток на капитал и преводи на парични средства от чужбина. Една от общите черти е нарастването на потребностите от финансиране при много държави.

Много от развиващите се страни често бяха принудени да съкращават социални разходи (по-специално за храни, здравеопазване и образование), което повлече след себе си тежки социални и политически последици и постави под заплаха не само постигането на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) до 2015 г., но също и подкопа вече постигнатия през последните години напредък. Въпреки някои първи признаци на възстановяване в световен мащаб, развиващите се страни, по-конкретно в Африка на юг от Сахара, със сигурност ще изостанат.

Европейският съюз показва водеща роля и единство чрез общата реакция на кризата като част от световната реакция, а именно в рамките на Организацията на обединените нации, Г-20 и Г-8. Действахме бързо и ефективно за превръщане на обещанията в конкретни ангажменти за подпомагане на развиващите се страни за справяне с кризата.

Миналата пролет ЕС прие набор от всеобхватни, навременни, целенасочени и съгласувани мерки за смекчаване въздействието на кризата върху хората, за насърчаване на икономическия растеж в развиващите се страни и за защита на най-уязвимите.

Отговорът на ЕС включва не само действията на Общността, а и тези на отделните държави-членки (техните съответни реакции на двустранна основа, както и вноските им в бюджетите на международни финансови институции съгласно призивите на Г-20). Нещо повече, тясното сътрудничество със Световната банка и Международния валутен фонд ни позволи да осигурим съгласуваност на съответните ни анализи и взаимно допълване на помощта ни.

Както се подчертава в доклада, Комисията въведе и в момента прилага много конкретен, краткосрочен специален механизъм за защита срещу уязвимостта, породена от колебанията в приходите от износа (Vulnerability FLEX), за подкрепа на най-уязвимите държави с ограничена издръжливост, за да могат те да запазят приоритетните разходи, по-специално в социалния сектор.

Другите мерки включват преразпределения след специалните прегледи по страни и разширения Средносрочен преглед на 10-я Европейски фонд за развитие, който в момента тече, подкрепа в рамките на традиционния инструмент FLEX, концентрирането на помощта в началото на периодите, когато е възможно, и други.

Официалната помощ за развитие (ОПР) е играла и ще продължи да играе роля от критична важност за подкрепа на усилията на партньорите ни за справяне с кризата. В този контекст Комисията приветства вашата подкрепа за настоящия призив към държавите-членки да останат ангажирани с постигането към 2015 г. на целта за отделяне на 0,7% от ОПР/БНД (брутен национален доход). Другите донори следва да поемат също толкова амбициозни цели за увеличаване на ОПР и трябва да призовем всички донори да изпълнят ангажиментите си по отношение на обемите и ефективността на помощта.

На 21 април Комисията ще публикува ежегодния си пролетен пакет от предложения в областта на развитието до държавите-членки. Тази година основното внимание ще бъде върху действията, които продължават да бъдат необходими за постигане на ЦХР. Пакетът ще има всеобхватна насоченост и ще определи план за действие за ускорен напредък за постигане на ЦХР. Той също ще даде възможност да се осигури амбициозен принос от ЕС за предстоящия през септември Преглед на ЦХР на високо равнище от ООН. По този начин ЕС ще запази доверието към поетите от него ангажменти и ще продължи да играе водеща роля в международното развитие.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Икономическата и финансова криза удари много тежко и Молдова, която е развиваща се страна. Според оценки на Международния валутен фонд икономиката на тази държава се е свила с 9% миналата година, а безработицата е преминала равнището от 6%. Преките инвестиции трябва да бъдат насърчени.

Следва да посоча, че Молдова е назначила за срок от една година девет високопоставени европейски съветници, които да оказват съдействие на основните министерства в Кишинеу.

Имайки предвид, че говорим един и същи език, съседите ни от другия бряг на река Прут могат да ползват опита на Румъния в абсолютно всяка област.

Разносните по паричните преводи, които изпращат емигрантите от държавите, в които работят, трябва да бъдат намалени. Ангажиментът, поет от лидерите на Г-8 за намаляване на тези разноски от 10% на 5% през следващите пет години, е първа крачка в тази посока.

Днес искам да приветствам рекордната финансова подкрепа в размер на 2,6 млрд. щатски долара, която е отпусната на Молдова за периода 2011–2013 г. Договореността беше постигната днес от министър-председателя Влад Филат по време на конференцията на донорите.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Г-н председател, макар епицентърът на кризата да не е в развиващите се страни, те са тези, които са сериозно и дълбоко засегнати от огромната вълна.

Ограничаването на кредитирането и несигурността, предизвикана от депресията и свиването на международната търговия, потоците инвестиции и преводите на парични средства от работещите емигранти, станаха основните канали за пренасянето на кризата, която беше предшествана от твърде резки колебания на цените на основни продукти и храни и се зароди в условията на огромни световни дисбаланси.

При една съгласувана реакция на кризата трябва да се имат предвид развиващите се страни и свързаните с тях въпроси трябва да се явят съществена съставна част от световното икономическо сътрудничество.

Чрез комисията по икономически и парични въпроси изискахме Международният валутен фонд да разгледа бремето, което кризата стовари върху публичните финанси на развиващите се страни, в доклада, който той трябва да подготви за предстоящата среща на Г-20 и Комисията да излезе със съобщение, в което да се направи оценка за това, как евентуален налог върху финансовите операции би могъл да помогне за постигане на Целите на хилядолетието за развитие, преодоляване на световните дисбаланси и насърчаване на устойчивото развитие.

Радвам се, че г-н Guettero е възприел тези предложения и го поздравявам за превъзходния му доклад.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, бих искал да благодаря на докладчика за неговия важен доклад.

Убеден съм, че най-добрият начин да противодействаме на кризата е с повече свободна търговия и глобализация, не с протекционизъм. Ето защо Европа трябва да запази пазарите си отворени, за да се пребори с рецесията, да стимулира растежа както в Европа, така и в света и по този начин да се пребори с бедността.

След няколко дни Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС (държави от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн - ЕС) ще заседава в Тенерифе. Колегите ми от държавите от АКТЬ не пропускат да посочат проблемите, които създават субсидираните селскостопански продукти на ЕС на техните пазари. Те се нуждаят от търговия, но нашата политика пречи на създаването на правилно функциониращи пазари за селскостопански продукти в развиващите се страни.

(EN) ЕС показва водеща роля, твърди членът на Комисията, но ние можем много повече от това. Това е въпрос на честна търговия, г-н член на Комисията.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Продоволствената, енергийната, климатичната, финансовата, икономическата и социалната кризи, упоменати в доклада, не са нищо повече от различни възгледи на все същата структурна криза, която продължава от десетилетия. В някои региони, като Африка на юг от Сахара, богатството на глава от населението неизменно се различава от това в други региони по целия свят през десетилетията. Въпреки съществуващите понастоящем неравенства, развиващите се страни имат определени общи характеристики: зависимост от износа на няколко суровини, отсъствие на стопанска диверсификация, силно застъпени селско стопанство, енергетика и добивни отрасли или туризъм и широко участие на чуждестранни капитали.

На тези държави бива налаган, при необходимост и чрез изнудване, моделът на износ и поэтапна либерализация в търговията. Както показва процесът на преговори по споразуменията за икономическо партньорство, това води до задълбочаване на зависимостта на тези държави, осуетявайки всяка възможност за развитие на местно равнище. При това външният дълг остава основният канал за източване на ресурсите на развиващите се страни. Той е изплатен многократно, но тъй като все нараства, дългът е стигнал колосална сума и самовъзпроизвежда свръхексплоатацията на тези държави, запазвайки по този начин общата насока на отношенията им с държавите от северното полукълбо. Опрощаването на дълга е просто въпрос на справедливост.

Председател. – И спазването на времето, определено за изказване, също е въпрос на почтеност.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Както знаем, най-голямата финансова и икономическа криза от 30-те години на XX век удари силно не само Европа. Развиващите се страни страдат особено много от въздействието на кризата, а най-малко са в състояние да направят нещо. Безотговорната спекулация, алчността за бързи печалби, които нямат никаква връзка с реалната икономика, особено в англосаксонските държави, и финансова система, която се пука по шевове, доведоха света до ръба на финансова бездна.

Друга причина за кризата е схващането за глобализацията, което издигна за свой най-важен приоритет пълната дерегулация. Държавите от Европа все повече задължняват, за да задвижат отново своите икономики. В много случаи обаче това не е възможно за развиващите се страни поради лошото им финансово положение. Затова трябва да им се даде възможност да предпазват собствените си национални икономики по-ефективно от вносните стоки, които се продават на дъмпингови цени и унищожават местните пазари и поминъка на местните хора.

Трябва да дадем шанс на развиващите се страни да излязат от кризата със собствени сили. Вероятно може да се каже, че традиционната помощ за развитие до голяма степен се провали по отношение на постигането на целта си. В крайна сметка, трябва да се заемем с корена на проблема и да наложим строги регламенти на финансовите пазари, да забраним спекулативните практики и бързо да въведем данък върху финансовите операции.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 25 март 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Европейският съюз е длъжен да помогне на развиващите се страни да преодолеят трудностите, свързани със световната икономическа криза и бедността, до които се стигна не по тяхна вина.

Много е важно Европейска комисия неотклонно да се стреми към прилагането на реформа на международното сътрудничество за развитие и заедно със Съвета да подобри координацията на двустранното и многостранното сътрудничество за развитие, тъй като пропуските в тази област са основната причина, която може да намали ефективността на помощта за развитие.

Развиващите се страни се нуждаят от помощ, за да намалят бедността и изолацията, от мерки, които помагат за развитието, и мерки, необходими за излизане от кризата, особено в този труден период.

Ще бъдем в състояние да изпълним поетите мащабни ангажменти, като подобрим по принцип координацията и действията, които да се администрат по-ефективно и прозрачно, стремейки се към широко съгласие между основните доставчици на помощ, държавите партньори, финансовите институции и гражданското общество.

Изпълнявайки тези действия, Европейският съюз трябва да бъде лидер и да действа по-решително. За целта всички институции на Европейския съюз трябва да поемат по-големи ангажменти и по този въпрос Парламентът без съмнение е изразил становището си по най-ясен начин.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Развиващите се страни се оказаха основните жертви на финансовата криза, въпреки първоначалните предсказания, според които развитите страни трябваше да пострадат най-много. Теорията, че развиващите се страни не са обвързани достатъчно силно със световната икономика, за да бъдат сериозно засегнати от кризата на финансовите пазари, беше опровергана от действителността. Виждаме кризата да се задълбочава в много от развиващите се страни, с безпрецедентни равнища на безработица и показателно увеличаване на държавния дълг и бюджетните дефицити. Докато се случва всичко това, в развитите страни, които не усетиха много силно въздействието на кризата или имаха на разположение ефикасни лостове за смекчаване на последиците от нея, се стигна до икономически растеж, макар и колеблив. Икономическата криза вече засяга населението в развиващите се страни пряко, като безработицата се увеличава. Усилията, които се правят за постигане на икономическо възстановяване от държавите, които продължават да изпитват въздействието на кризата, могат да засегнат цели социални групи, тъй като мерките за възстановяване могат да бъдат само болезнени. Програмите на ЕС за финансиране са най-всеобхватните и приобщаващи сред схемите за финансова помощ, които съществуват в света. Засегнатите държави-членки трябва да се ползват възможно най-целесъобразно от средствата, отпуснати за справяне със ситуации, които ограничават стопанската дейност и имат социални последици.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Световната финансова и икономическа криза засегна развития свят толкова дълбоко, че сега се опитваме да се справим със социална криза и криза на заетостта. Но

в най-слабо развитите държави тези проблеми, за които те нямат вина, се усложняват от въздействието на продоволствената криза и кризата във връзка с изменението на климата, с драматични последици за една шеста от населението на света, което страда от глад. Като най-голямата съвкупност от донори на помощ, държавите-членки на ЕС трябва да изпълнят ангажиментите си за официална помощ за развитие (ОПР), да подобрят ефикасността и координацията на помощта и да активизират усилията си за постигане на Целите на хилядолетието за развитие към 2015 г. Размерът на вредите, причинени от спекулациите във финансовия сектор, подчертава важността на превантивните мерки, като данъчно облагане на финансовите операции, и дава основание да се помисли за компенсация от този сектор на разходите във връзка с кризата. Предвид това, че данъчните убежища и офшорните зони лишават развиващите се страни от многократно по-големи суми от тези, получавани като ОПР, бездействието в тази област е недопустимо.

Siiri Oviir (ALDE), в писмена форма. – (ЕТ) Макар днес вече да можем да говорим за подобрене по отношение на икономическата и финансовата криза в някои държави-членки на ЕС, трябва да отчетем, че за развиващите се страни кризата с всичките ѝ мъчителни последици все още е в разгара си. Без съмнение, икономическото развитие трябва да стане девиз за преодоляване на сегашната световна криза. Докато се занимаваме със съживяване на нашата собствена икономика обаче, не следва да забравяме, че продължението на кризата в развиващите се страни е също твърде съществена пречка за световния икономически растеж и поради това е пречка и за собственото ни развитие. Мисля, че държавите-членки на Европейския съюз трябва да продължат да отпускат помощ за намаляване на бедността и изключването в развиващите се страни, като постоянно я приспособяват към новите обстоятелства и условия. Предвид тежките последици от световната криза за развиващите се страни по-конкретно, подкрепям тези, които казват, че въпреки кризата всички държави-членки биха могли да завишат колективната си помощ за развитие до 0,7 % от своя БНД към 2015 г. Важно е да се предприемат мерки, които да насърчат развитието и да ни изтеглят от кризата днес – през 2010 г. Поради това подкрепям тези, които казват, че при сегашното положение високоразвитите държави от и извън ЕС следва да вземат мерки за реформиране на международното сътрудничество за развитие. Не можем да позволим бездействието от наша страна да заличи предишните ни постижения по отношение на бедността и изключването и не можем да допуснем ситуация, при която вместо сегашните сто милиона души, живеещи в крайна бедност, да имаме един милиард души в такова положение.

22. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

23. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,15 ч.)